BUNA DIMINEATA, DUHULE SFANT

BENNY HINN

(scrisa in 1990)

CAPITOLUL I

"POT SA TE CUNOSC CU ADEVARAT?"

S-a intamplat cu trei zile inainte de Craciun, in 1973. Rasarea soarele in dimineata aceea rece si cetoasa de Toronto.

Deodata El a fost acolo: Duhul Sfant a intrat in camera mea. Pentru mine, atunci in dimineata aceea, El a fost tot asa de real cum e si cartea pe care o tii in mana.

Timp de opt ore, am avut apoi o experienta extraordinara cu Duhul Sfant. Ea a schimbat cursul vietii mele. Lacrimi de uimire si de bucurie mi-au curs pe obraji dup ace am deschis Biblia, iar El a dat raspuns intrebarilor mele.

Camera mea parca fusese ridicata in sfere ceresti – as fi dorit sa raman acolo pentru totdeauna. Abia implinisem douazeci si unu de ani si vizita aceasta a fost pentru mine cel mai pretios cadou pe care l-am primit vreodata – de Craciun sau de ziua mea. La numai cativa pasi pe hol erau mama si tata. Oare vor ajunge ei sa inteleaga ce se petrece cu Benny al lor? De fapt, numai sa fi aflat ce se intampla cu mine si ar fi fost destul pentru prabusirea unei familii care si asa era pe cale de destramare. De aproape doi ani, din ziua cand mi-am predate viata lui Isus, cu parintii mei n-am avut practic nici un fel de comunicare. Era groaznic. Ca fiu al unei familii emigrante din Israel, i-am umilit pe ai mei prin faptul ca m-am desprins de traditia familieala. Nimic in viata mea n-a fost ceva atat de rascolitor.

Totusi in camera mea bucuria era deplina – era o bucurie e nespus. Da, era plina de stralucire! Daca inainte cu numai patruzeci de ore cineva mi-ar fi spus ce avea sa mi se intample, i-as fi raspuns: "Imposibil!. Insa, din

momentul acela, Duhul Sfant a devenit viu in viata mea si nu o distanta "persoana a treia" a Trinitatii. El este real, avea personalitate.

Si acum as dori sa impartasesc cu tine.

Prietenul meu, daca esti gata sa incepi cu Duhul Sfant o legatura personala care intrece orice ti-ai visat vreodata, citeste mai departe. Daca nu esti gata, iti recomand sa inchizi copertile acestei carti pentru totdeauna. Exact asa. Inchide cartea! Pentru ca altfel, prin ceea ce urmeaza sa iti impartasesc, viata ta spirituala va fi schimbata.

Se va intampla pe neasteptate: poate in timp ce citesti, poate in timp ce te rogi, sau poate in timp ce esti pe drum spre munca ta, Duhul Sfant va raspunde invitatiei tale. El va deveni prietenul tau cel mai apropiat, indrumatorul tau, mangaietorul tau, tovarasul tau de viata. Si atunci cand Il vei cunoaste ai sa imi spui :"Benny, da-mi voie sa-ti impartasesc ce a inceput Duhul sa faca in viata mea!"

PUTEREA LUI DUMNEZEU REVELATA

O scurta noapte in Pittsburgh

Unul din prietenii mei Jim Poynter, m-a rugat sa-l insotesc intr-o excursie in grup cu autobuzul la Pittsburgh, in Pennsylvania. Il intalnisem pe Jim, pastor metodist, la biserica pe care o frecventam. Grupul mergea la adunarea unei evangheliste, Kathryn Kuhlman, ce tinea servicii de vindecare.

Sa fiu sincer, cunoasteam foarte putin despre misiunea ei. O vazusem la televizor, dar felul ei de a fi mi-a stins orice curiozitate. Stilul ei de vorbire mi s-a parut caraghios, iar infatisarea ei cam ciudata. Asa ca nu eram prea entuziast sa plec.

Jim imi era insa prieten si nu am vrut sa il refuz

Pe autobus i-am spus: "Jim, nu poti sa iti imaginezi ce probleme am intampinat cu tata venind in aceasta excursie". Stiti, dupa convertirea mea, parintii mei au facut tot ce au putut ca sa ma opreasca de a merge la biserica. Iar acum o excursie la Pittsburgh? Era in afara oricarei discutii, totusi de sila, mi-au dat permisiunea.

Am plecat din Toronto, intr-o joi dimineata. Dar excursia, care in mod normal ar fi durat sapte ore, a fost incetinita de o furtuna de zapada neprevazuta. Am ajuns la hotel in jurul orei unu noaptea.

Atunci Jim, mi-a spus: "Benny, trebuie sa fim in picioare la cinci."

"Sa ne sculam la cinci?" l-am intrebat. "De ce asa de dimineata?"

Mi-a spus ca daca nu suntem acolo inainte de ora sase nu vom avea nici o sansa sa mai gasim loc.

Ce sa spun, mi-a fost imposibil sa cred asa ceva. Cine a mai auzit sa stai cu noaptea in cap la coada si in ger ca sa mergi la biserica? El mi-a spus insa ca exact asa trebuia sa facem.

Frigul era napraznic. La cinci, candm-am sculat am pus pe mine toata imbracamintea pe care am gasit-o: cizme, manusi – tot echipamentul. Aratam ca un eschimos.

Era inca intunerec cand am ajuns la Biserica Presbiteriana Nr 1 din centrul orasului Pittsburgh. Ceea ce m-a surprins insa a fost faptul ca sute de oameni erau deja acolo. Si mai erau inca doua ore pana la deschiderea usilor.

A fi mic de statura iti da anumite avantaje. Am inceput sa-mi fac loc putin cate putin tot mai aproape de usi, tragandu-l pe Jim dupa mine. Chiar si treptele erau ocupate de oameni care dormeau. O femeie mi-a spus: “Au fost aici toata noaptea, asa-I in fiecare saptamana”

Stand acolo, m-a apucat dintr-o data un tremor ca atunci cand te zgaltaie cineva.

Pentru o clipa am crezut ca ma patrunsese frigul, dar trebuie sa va marturisesc ca, fiind imbracat gros, nu-mi era prea rece. Si totusi tremuram necontrolabil, fara nici o explicatie.

Nu mi s-a intamplat niciodata ceva de genul acesta. Pur si simplu, nu mai contenea. Eram prea stanjenit ca sa-i spun ceva lui Jim, dar simteam cum imi tremura fiecare oscior. Imi tremurau genunchii, simteam tremuratul chiar si in gura. “Ce se intampla?” ma gandeam mirat. “Sa fie aceasta puterea lui Dumnezeu?” Am ramas complet nedumerit

La goana prin biserica

Fiindca se apropia momentul deschiderii usilor, multimea a inceput sa se imbulzeasca si prins ca in cleste, nu am mai putut misca. Cu toate acestea tremuratul nu a incetat.

Jim mi-a spus: “Benny, cand se deschid usile, fugi cat poti de repede.”

“De ce?” am intrebat eu.

“Daca nu fugi, te vor calca in picioare” El mai fusese acolo si stia la ce sa se astepte.

Ei bine, n-am crezut vreodata ca prin concurs de fuga va trebui sa intru in biserica, dar asta a fost situatia. Cand s-au deschis usile am luat startul ca un sprinter olimpic. I-am intrecut pe toti: femei in vasta, tineri, pe toti. De fapt am ajuns pana in randul din fata si am incercat sa ma asez, dar

un usier mi-a spus ca primul rand era rezervat. Mai tarziu am aflat ca personalul domnisoareai Kuhlman alegea cu man ape cei ce stateau pe scaunele din fata. Ea era atat de sensibilizata de Duhul Sfant incat dorea ca acolo sa stea doar oamenii bine intentionati, care s-o sprijine in rugaciune direct in fata ei.

Datorita gangavitului meu pronuntat steam ca n-aveam nici un rost sa argumentez cu usierul. Randul al doilea se umpluse deja, dar impreuna cu Jim am gasit loc pe randul trei.

Intrucat mai era inca o ora pana la inceputul serviciului mi-am scos paltonul, manusile si cizmele. Incercand sa ma relaxes mi-am dat seama ca tremuram tot mai tare, pur si simplu nu se opera. Simteam ca si cum trupul mi-ar fi fost racordat la un motor – asa treceau vibratiile prin bratele si picioarele mele. Strain de o asemenea experienta, sa fiu sincer, m-am speriat.

Cat timp a cantat orga n-am putut sa ma gandesc decat la trupul meu. Dar nu era o senzatie de boala, nu era ca atunci cand ai o raceala sau un virus. De fapt, pe masura ce continua, tot mai frumoasa devenea. Era o senzatie neobisnuita, care nu parea fizica deloc.

Apoi, ca din senin, si-a facut aparitia Kathryn Kuhlman. Intr-o secunda atmosfera s-a incarcat in intreaga cladire. Nu steam la ce sa ma astept. Nu am simtit nimic in jurul meu. N-auzeam nici voci si nici ingeri ceresti cantand in cor. Nimic. Nu stiam decat ca tremur de trei ore.

Apoi cand a inceput cantarea m-am pomenit ca fac ceva ce nu mi-am inchipuit vreodata. In picioare, cu mainile ridicate si cu lacrimi siroind pe obraji, am cantat si eu: “Ce mare esti”.

A fost ca si cum as fi explodat. N-au tasnit niciodata lacrimile atat de usor din ochii mei. Sa mai vorbesti despre extaz! A fost un simtamant de slava intense.

Nu cantam in felul in care in mod normal cant in biserica. Cantam cu intreaga mea fiinta. Si cand am ajuns la cuvintele: “Atunci iti cant Maret Stapanitor”, literalmente am catat din tot sufletul meu.

Asa am fost de cucerit de Duhul acelei cantari ca am avut nevoie de cateva moment ca sa imi dau seama ca tremuratul incetase complet.

Atmosfera din acel serviciu insa a continuat. Ma simteam in culmea fericirii. Sentimentul de inchinare ce-l incercam depasea orice simtamant avut vreodata. Ma simteam ca in fata adevarului spiritual desavarsit. Daca si altii au mai simtit ca mine- nu stiu- dar eu asa am simtit.

In frageda mea experienta crestina Dumnezeu Isi mai facuse simtita prezenta in viata mea, dar niciodata ca atunci in ziua aceea.

Ca o unda

Stand asa si continuand sa ma inchin Domnului, am deschis ochii sa privesc in jur pentru ca brusc, am simtit o adiere. Nu-mi dadeam seama de unde venea. Era blanda si usoara ca un susur.

M-am uitat la vitralii, dar toate erau inchise. De fapt, erau prea inalte sa faca asa current.

Adierea inexplicabila ce o simteam era ca o unda. Simteam cum coboara de-a lungul bratului ca apoi sa urce de-a lungul celuilalt. Simteam fizic cum se misca.

Oare ce se intampla cu mine? Voi avea vreodata indrazneala sa spun cuiva ce simteam? O sa ma creada nebun

Mi s-a parut ca undele acelui vant, ca un rastimp de zece minute, au continuat sa treaca peste mine. Apoi am simtit ca si cum cineva mi-ar fi infasurat trupul intr-o invelitoare pura, o patura de caldura.

Desi Kathryn incepuse slujba propriu-zisa, pe mine asa m-a capacitate Duhul ca de fapt nimic nu mai conta. Domnul era acum mai aproape de mine decat oricand alta data.

Simteam ca doream sa-I vorbesc Domnulu, dar tot ce am putut sopti a fost: “Draga Isuse, Te rog, ai mila de mine”. Am spus iarasi :”Isuse, Te rog, ai mila de mine”.

Ma simteam atat de nevrednic.

M-am simtit ca Isaia cand a intrat in prezenta Domnului

Atunci am zis: "Vai de mine! Sunt pierdut, caci sunt un om cu buze necurate, locuiesc in mijlocul unui popor tot cu buze necurate, si am vazut cu ochii mei pe Imparatul, Domnul ostirilor!" (Isaial 6:5)

Asa, s-au simtit si cei care L-au vazut pe Hristos. Si-au vazut imediat propria lor mizerie, nevoia de curatire.

La fel mi s-a intamplat si mie. Ma aflam parca sub raza unui reflector gigant pulsand asupra mea. Si tot ce vedeam erau doar slabiciuni, greseli si pacatele mele.

Repetam mereu: “Draga Isuse, Te rog ai mila de mine”

Am auzit apoi o voce, care am stiut ca trebuie sa fie Domnul. Era atat de blanda, dar de neconfundat. Mi-a spus: “Mila Mea ti-o dau din belsug”

Pana in momentul acela, viata mea de rugaciune a fost normala, ca a unui crestin obisnuit. Dar in clipa aceea nu numai ca I-am vorbit Domnului, . El mi-a vorbit mie. O, aceea pot sa o numesc partasie!

Putin am putut atunci sa imi dau seama de faptul ca lucrurile care se petreceau cu mine pe randul trei al Bisericii Presbiteriene Nr 1 din

Pittsburgh erau doar o pregustare din ceea ce Dumnezeu planuise pentru viitor.

Mereu mi-au rasunat in urechi cuvintele acelea: “Mila Mea ti-o dau din belsug”

m-am asezat pe scaun plangand. Nimic din viata mea nu se putea compara cu simtamintele pe care le aveam, asa m-a umplut si m-a transformat Duhul ca nimic nu mai conta. Nu m-ar fi ingrijorat nici chiar o bomba nucleara sa fi cazut in Pittsburg sau toata lumea sa fi explodat. In acele momente am simtit, asa cum o descrie Cuvantul, ….”pacea…. care intrece orice pricepere “ (Filipeni 4:7)

Desi Jim mi-a vorbit despre minunile care aveau loc in adunarile domnisoarei Kuhlman, n-am avut nici cea mai mica idée despre lucrurile la care urma sa fiu martor timp de trei ore. Surzii au inceput sa auda dintr-o data. O femeie s-a coborat de pe scaunul ei cu rotile. S-au marturisit vindecari de tumori, artrita, migrene si altele. Chiar si criticii ei cei mai severi au recunoscut vindecarile autentice care au avut loc in acele adunari.

Sarviciul a fost lung, dar mie mis-a parut ca o clipa fugara. Niciodata in viata mea n-am fost atat de miscat si atins de puterea lui Dumnezeu.

De ce plangea cu hohote?

Serviciul era in desfasurare si ma rugam in tacere, cand totul s-a oprit brusc. M-am gandit: “Doamne, Te rog, nu lasa ca aceasta adunare sa se termine vreodata”

Privind spre amvon, am vazut-o pe Kathryn suspinand cu capul ingropat in maiini. Plansul ei a devenit atat de sonor ca totul s-a oprit. Muzica s-a oprit, pana si usierii au incremenit in pozitia lor.

Toate privirele erau indreptate asupra ei. Cat despre mine, nu puteam sa-mi explic de ce plangea cu hohote. N-am vazut niciodata vreun pastor plangand asa. Ce o facea sa planga? Mi s-a spus mai tarziu ca niciodata nu facuse asa ceva, iar membrii personalului ei au tinut minte acest lucru pana in ziua de azi.

A tot plans asa vreo doua minute. Apoi si-a ridicat capul. Am vazut-o clar, era la cativa metri in fata mea. Avea ochii ca niste flacari. Era aprinsa.

In clupa aceea si-a asumat o indrazneala pe care n-am mai vazut-o la altcineva. Si-a intins mana si cu degetul aratator a tintit drept inainte cu mare putere si emotie – chiar cu durere. Insusi diavolul de i-ar fi stat in cale l-ar fi inlaturat cu o simpla atingere.

A fost un moment de intensitate incredibila. Privind audienta printre lacrimi , a plans cu hohote cand a spus: “Va rog” Parea ca-si intinde rugamintea : “Va roooog, nu intristati Duhul Sfant”

Ea implora. Daca va puteti imagina o mama pledand in fata unui ucigas pentru viata copilasului ei – asa a facut. Implora si pleda

“Va rog” spunea ea cu suspine, “Nu-L intristati pe Duhul Sfant”

Chiar si acum ii pot vedea ochii. Parca se uitau tinta la mine.

Cand si-a incheiat vorbirea ai fi putut sa-ti auzi bataia inimii. Mi-a fost frica sa-mi trag respiratia. N-am miscat un deget. Ma tineam strans de strana dinaintea mea si ma intrebam: oare ce o sa urmeze?

Atunci ea a zis: “Nu intelegeti? Nu-L am decat pe El!”

Imi ziceam: Ce vrea sa spuna?”

Continuind sa pledeze, ea a insistat: “Va rog! Nu-L raniti. Nu-L am decat pe El. Nu-L raniti pe Cel pe care-L iubesc!”

Niciodata nu voi uita acele cuvinte. Chiar si acum pot sa-mi amintesc intensitatea respiratiei cu care le-a rostit.

Pastoral din biserica mea vorbea despre Duhul Sfant, dar nu in felul acesta. Cuvantarile lui se refereau la daruri, la vorbirea in limbi sau la profetie – si nu la “cel mai apropiat, cel mai intim, cel mai drag prieten”. Kathryn Kuhlman imi vorbea despre o persoana care este mai reala decat esti tu sau sunt eu.

Apoi aratand cu degetul direct spre mine, a spus raspicat: “El este mai real decat orice in aceasta lume”

Trebuie sa-L am

Cand s-a uitat la mine si a rostit acele cuvinte, literalmente, am fost patruns pana in strafundul fiintei mele. Am fost atins. Plangand, am strigat si am spus: “Si eu vreau sa-L am”

Ca s-o spun deschis, am crezut ca fiecare persoana din serviciul acela ar fi trebuit sa simta la fel ca mine. Dar cred ca Dumnezeu are un fel specific, de a lucra individual cu fiecare din noi si de aceea cred ca acel serviciu a fost numai pentru mine

Va rog sa intelegeti, fiind crestin convertit de curand, n-am putut nici macar pricepe ce s-a intamplat in serviciul acela. Dar nu pot sa neg realitatea si puterea pe care am simtit-o.

Cum serviciul era pe sfarsite, m-am uitat la femeia evanghelist si am vazut ceva ce parea sa o invalue ca un nor. La inceput am crezut ca ochii imi jucau feste. Dar n-a fost asa. Fata ei stralucea ca o lumina prin ceata.

Nu cred nici mcara pentru o clipa ca Dumnezeu incerca s-o glorifice pe domnisoara Kuhlman. Cred insa ca El s-a folosit de serviciul acela ca sa-Si arate puterea Sa fata de mine.

La terminarea serviciului multimea a inceput sa iasa, dare u n-am vrut sa ma misc. Am intrat in biserica alergand, acum insa nu doream nimic altceva decat sa stau pe locul meu si sa meditez asupra celor intamplate.

Ceea ce am simtit in cladirea aceea a fost ceva ce viata mea nu mi-a oferit niciodata. Stiam ca intors acasa persecutia va continua.

Imaginea eului propriu imi fusese practice distrusa de impedimentul meu de vorbire. Inca de pe bancile scolilor catolice gangavitul m-a izolat complet de ceilalti, asa ca nu prea am avut cui sa-I vorbesc.

Chair si dup ace am devenit crestin, mi-am facut foarte putini prieteni. Cum as fi putut sa-mi fac prieteni, cand abia puteam comunica?

Asadar, voiam ca niciodata sa nu plece de la mine ceea ce am gasit la Pittsburgh. In viata - tot ce aveam era Isus, altceva nu prea avea sens. Viitorul nu-l puteam deslusi. De ai mei – ma simteam practice ca abandonat. O, stiam ca ei ma iubesc, dar hotararea mea de a-L sluji pe Hristos, crease intre noi o prapastie foarte mare.

Am stat acolo pe scaun. La urma urmei, cine ar vrea sa se mai intoarca in iad dupa ce a fost in cer?

Dar nu aveam de ales. Autobuzul ma astepta si trebuia sa ma intorc. M-am oprit in spatele bisericii pentru o ultima clipa, gandindu-ma :"Ce a vrut s spuna? La ce s0a referit cand a vorbit despre Duhul Sfant?"

Tot drumul inapoi spre Toronto m-am gandit: "Nu stiu ce a vrut sa spuna" Am intrebat chiar si pe altii in autobus. N-au putut sa-mi spuna nici ei, pentru ca nici ei nu intelesesera.

Ce sa mai spun, ajuns acasa, am fost frant de oboseala. Somnul insufficient, orele de pe drum si experienta spirituala, care a fost pentru mine ca un tavalug, imi pregatisera trupul de odihna.

Insa n-am putut dormi. Eram obosit frant, dar duhul imi clocotea ca un lant volcanic ce erupea in mine.

CUNOSCAND PREZENTA LUI DUMNEZEU

Cine ma trage?

Asa intins in pat, am simtit ca si cum cineva m-ar fi tras de pe saltea pe genunchi. A fost o senzatie ciudata, dar atat de intense ca n-am putut sa-I resist.

Iata ca acolo in intunerecul acelei camere ma aflam pe genunchi. Dumnezeu mai avea de lucru cu mine si eu am raspuns indemnului Sau.

Stiam ce as fi vrut s spun, dar nu stiam cum sa o spun. Ce vroiam era ceea ce avea evanghelista din Pittsburgh. Gandeam :"Vreau ce are Kathryn Kuhlman". Doream acest lucru cu fiecare molecula, cu fiecare fibra a fiintei mele. Eram flamand dupa lucrurile despre care vorbise ea, desi nu le intelegeam.

Da, stiam ce voiam sa spun, dar nu stiam cum s-o spun. Asa ca m-am hotarat sa cer in singurul fel in care stiam – in cuvintele mele simple.

Am vrut sa ma adresez Duhului Sfant, dar n-o mai facusem inainte. Ma gandeam: "Oare asa se face?" De fapt, niciodata nu-I vorbisem Duhului Sfant. Niciodata n-am crezut ca El este o persoana cu care poti sa vorbesti. N-am stiut cum sa-mi incep rugaciunea, am stiut insa ce era in interiorul meu. Tot ce-mi doream era sa-L cunoasc in felul in care Il cunoastea ea.

Si iata ce m-am rugat: "Duhule Sfant, Kathryn Kuhlman spune ca Tu esti prietenul ei". Am continuat incet: "nu cred ca Te cunosc, desi pana acum am crezut ca Te cunosc. Dar acum, dupa aceasta adunare, imi dau seama ca de fapt nu Te cunosc. Nu cred ca Te cunosc"

Apoi ca un copil cu mainile ridicate, L-am rugat: "Pot sa Te cunosc? Pot sa Te intalnesc cu adevarat?"

Ma intrebam: "Oare este bine ce spun? Oare ase se vorbeste Duhului Sfant?" Dar m-am gandit: "Daca sunt sincer in ceea ce fac, Dumnezeu imi va arata daca gresesc sau nu" Daca Kathryn gresea, vroiam sa descopar acest lucru.

Dupa ce am vorbit Duhului Sfant, parea ca nu se va intampla nimic. Am inceput sa imi pun intrebari: "Oare exista experienta intalnirii Duhului Sfant? S-ar putea s-o cunosc?"

Aveam ochii inchisi. Insa deodata, ca in urma unei descarcari electrice, tot trupul a inceput sa-mi tremure – exact asa cum am simtit in timpul celor doua ore de asteptare, inainte de a intra in biserica. Acelasi tremurat ce l-am simtit timp de o ora si inlauntru.

Revenise si m-am gandit: "o, mi se intampla din nou". Dar acum nu mai eram inconjurat de multime, si nu aveam haine groase pe mine, eram in camera mea calda, in pajama – vibrand din cap pana-n picioare.

Mi-a fost frica sa deschid ochii. De data aceasta a fost ca si cum tot ce s-a intamplat in serviciul acela a dat peste mine intr-o singura clipa. Tremuram si simteam totodata cum patura calda a puterii lui Dumnezeu ma infasura in intregime.

M-am simtit ca mutat in cer. Desigur ca n-am fost, dar , sa fiu sincer, nu cred ca cerul poate fi ceva mai mult decat starea aceea. De fapt ma

gandeam ca: “daca mi-as deschide ochii m-as gasi ori in Pittsburg, ori inaintea portilor de margaritar”

Dupa un timp insa am deschis ochii, sis pre surprinderea mea, m-am gasit tot acolo in camera mea. Aceeasi podea. Aceeasi pajama. Insa simteam inca furnicaturile puterii Duhului lui Dumnezeu.

Pana la urma am adormit in noaptea aceea fara sa pricep ce incepuse in viata mea.

Primele cuvinte pe care le-am spus

A doua zi dis de dimineata, foarte devreme, am avut ochii larg deschisi. De-abia asteptam sa vorbesc cu noul meu prieten.

Acestea au fost primele cuvinte care au iesit din gura mea: “Buna dimineata, Duhule Sfant !”

Indata ce am rostit cuvintele acestea, atmosfera glorioasa s-a reintors in camera mea. De data aceasta insa n-am vibrat si nici n-am tremurat. N-am simtit decat invaluirea prezentei Sale.

In secunda in care am spus: “Buna dimineata, Duhule Sfant”, am stiut ca El este present in camera mea. Am fost umplut de Duhul Sfant nu numai in dimineata aceea, ci ori de cate ori m-am aflat in rugaciune am primit o noua unplere.

Lucrurile despre care vorbesc sunt dincolo de vorbirea in limbi. Da, am vorbit intr-o limba cereasca, dar ceea ce experimentam acum era ceva mult mai mult. Duhul Sfant era real in viata mea. El devenise prietenul meu. Devenise tovarasul meu si sfatuitorul meu.

Primul lucru ce l-am facut in dimineata aceea a fost sa deschid Biblia. Am vrut sa ma conving, sa fiu sigur. Cum am deschis Cuvantul, am stiut ca El e acolo, ca si cum ar fi sezut langa mine. Nu – nu I-am vazut fata sau infatisarea, dar stiam unde era. Si am inceput sa-I cunosc personalitatea.

Din acel moment Biblia a capatat o noua dimensiune. Eu spuneam:”Duhule Sfant, arata-mi din Cuvant”. Am vrut sa stiu de ce a venit si El m-a condus la aceste cuvinte

Si noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca sa putem cunoaste lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Sau. (1 Corinteni 2:12)

Cand L-am intrebat de ce vrea sa fie prietenul meu, El m-a condus la cuvintele lui Pavel: **Harul Domnului Isus Hristos si dragostea lui Dumnezeu, si impartasirea Sfantului Duh sa fie cu voi cu toti! Amin. (2 Corinteni 13:14)**

Biblia a devenit vie. Niciodata nu intelesesem cu adevarat efectul acelor cuvinte: **“Nici prin putere, nici prin tarie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul” (Zaharia 4:6)**

De repetate ori El mi-a confirmat prin Cuvant ce facea in viata mea mai mult de opt ore in prima zi, apoi zi de zi am ajuns sa Il cunosc tot mai mult.

Viata mea de rugaciune a inceput sa se schimbe. Spuneam: “Acum, Duhule Sfant, pentru ca Il cunosti pe Tatal asa de bine, n-ai vrea sa ma ajuti sa ma rog?” Iar cand ma rugam ajungeam in starea cand dintr-o data Tatal devenea mult mai real decat fusese vreodata. Era ca si cum cineva mi-ar fi deschis o usa si mi-ar fi spus: “Iata, este aici”

Invatatorul meu, Indrumatorul meu

Realitatea lui Dumnezeu ca Parinte mi-a devenit mai clara ca oricand. Nu s-a intamplat nici prin citirea unei carti si nici prin vreo formula: a, b, c. S-a datorat doar faptului ca Ii ceream Duhului Sfant sa-mi deschida Cuvantul si El o facea **“Caci toti cei ce sunt calauziti de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. Si voi n-ati primit un duh de robie, ca sa mai aveti frica; ci ati primit un duh de infiere care ne face sa strigam: "Ava!, adica: Tata!” (Romani 8:14-15)**

Pentru prima data, am inteles sensul cuvintelor pe care Isus le-a spus uncenicilor: “Urmati-Ma”. Apoi a venit insa ziua cand le-a zis: “Nu ma urmati- pentru ca acolo unde merg Eu voi nu puteti merge”. “Dar Duhul Sfant, El va va indruma, El va va calauzi” le-a spus El.

Ce inseamna aceste cuvinte? Hristos le dadea un alt calauzitor. Un altul pe care sa-L urmeze.

Cercetarea Scripturilor a continuat zi de zi, saptamani la rand, pana ce am primit raspuns la toate intrebarile mele. In timpul acela am ajuns sa-L cunoasc pe Duhul Sfant tot mai bine. Si partasia cu El n-a incetat nici in ziua de azi. Mi-am dat seama ca El este cu mine, viata mea intreaga s-a schimbat. Si cred ca se va schimba si a ta.

Astai , cand m-am trezit am spus din nou: “Buna dimineata, Duhule Sfant”

CAPITOLUL 2

DIN JAFFA LA MARGINEA PAMANTULUI

Era decembrie 1952 in Jaffa, Israel

Clemence Hinn, pregatita sa nasca pe cel de-al doilea copil, privea pe fereastra salonului de maternitate al spitalului la panorama frumoasa dinaintea ei. Apele Mediteranei, de un albastru intens, se intindeau parca la infinit. Insa inima acestei femei firave de origine armeana era tulburata. Era sfasiata de amaraciune, frica si rusine

Departe in larg putea vedea cirochinele negru de stanci, Stancile Andromedei. Legenda greaca sustine ca fecioara Andromeda a fost inlantuita de una din aceste stanci cand Perseus, zburand pe calul lui inaripat, a ucis montrul marii si a eliberat-o.

Clemence dorea ca intr-un fel cineva sa deschinda si asupra ei si s-o scape de un alt an de umilinta si disgratie. Ea era o femeie ortodoxa devotata, dar nu stiam prea mult despre Domnul.totusi , in camera aceea umila de spital, ea a incercat sa ajunga la o invoaiala cu El.

Cum statea langa fereastra, ochii ei au patruns cerul si cuvintele i-au venit din inima: “Dumnezeule, am o singura rugaminte. Daca imi dai un baiat, am sa Ti-l dau Tie”

Si a repetat aceasta din nou “Te rog Doamne, Daca-mi dai un baiat, Ti-l dau Tie”

JAFFA

Sase trandafiri minunati

Primul copil nascut lui Costandi si Clemence Hinn a fost o fetita frumusica numita Rose. Dar in mentalitatea rigida a Orientului Mijlociu – si in special in traditia ancestrala a femiliei Hinn – intaiul nascut trebuia sa fie fiu si mostenitor.

Familia Costandi, sosita ca imigranta in Palestina din Grecia, a inceput sa o persecute pe Clemence pentru esecul ei de a naste un baiat”Uite”, o dojeneau ei “toate cumnatele tale au avut baieti”. Era ridiculizata si batjocorita pana la lacrimi, ceea ce-I sporea stanjeneala si

rusinea provenita dintr-o casatorie pe care parintii ei o aranjasera cu atata grija.

Avea ochii inca umezi cand a adormit in noaptea aceea. Dar in timpul noptii a avut un vis pe care si-l mai aminteste. “Am vazut sase trandafiri, sase trandafiri minunati in mana mea”, spune ea. “Si L-am vazut pe Isus intrand in camera mea. A venit la mine si mi-a cerut unul dintre ei. Si I-am dat Lui un trandafir”

Apoi in visul ei un tinerel scund, subtire si cu parul negru – isi aminteste de fiecare trasatura a fetei lui - a venit la ea si a infasurat-o cu o invelitoare calda.

Cand s-a trezit se intreba: “Ce sa insemne visul acesta? Ce poate fi?”

Ziua urmatoare, 3 decembrie, 1952, m-a nascut pe mine.

Pana la urma familia noastra avea sa aiba sase baieti si doua fete, dar mama mea n-a uitat niciodata de invoiala ei cu Dumnezeu. Mi-a spus mai tarziu de visul ei – ca eu eram trandafirul pe care il daduse lui Isus,

Am fost botezat in biserica ortodoxa de catre patriarhul Ierusalimului Benedictus. De fapt, in timpul ceremoniei, el mi-a dat numele lui.

A fi nascut in Tara Sfanta inseamna sa te nasti intr-o atmosfera in care, in mod inevitabil, religia isi arunca lung umbra ei asupra ta. La varsta de doi ani am fost inrolat in gradinita catolica, unde am fost instruit de calugarite, iar mai tarziu de calugari – timp de patrusprezece ani.

Pentru mine, Jaffa a fost un oras frumos. De fapt exact aceasta este si intelesul cuvantului “Jaffa”, adica “frumos”. Jaffa in araba, Joppa in greaca geche si Yofa in ebraica. In fiecare limba sensul este acelasi.

Din copilarie mi-a placut sa aud intamplarile istoriei de care eram inconjurat. Jaffa a fost fondat din timpuri memoriale. Este mentionat ca oras Canaanit in listele de triburi ale faraonului Thutmose III din secolul XV i.e.n. inainte chiar de Iosua si de batalia Ierihonului. Aici regale fenician Hiram din Tier si-a descarcat bustenii pentru templul regelui Solomon.

Desi istoria este fascinanta, ea n-a fost blanda cu locul meu de nastere. Jaffa a fost invadata, capturata, distrusa si refacuta de nenumarate ori. Simon Macabeul, Vespasian, mamelucii, Napoleon si Allenby – toti au avut pretentie la ea.

La numai cinci ani dupa nasterea mea Jaffa s-a regasit intr-o natiune, statul prophetic al lui Israel. Dar comunitatea propriu-zisa nu era evreiasca.

Primarul Hinn

In timpul copilariei mele, tata a fost primarul orasului Jaffa. Era un barbat puternic de circa 1.90 si 1oo kg, avea calitati native de contucator. Era tare in orice fel - fizic, intellectual si ca fire

Familia lui s-a mutat din Grecia in Egipt inainte de a se aseza in Palestina. Fiind insa "din alta parte" era ceva obisnuit. Jaffa copilariei mele a fost intr-adevar un oras international.

Plimbandu-ma dinstre strada Raziel catre piata cea mare (Tower Square), ce include turnul cu ceasul de jubilee al lui Abdul Hamid, inchisoarea cu ziduri de piatra si Moscheea cea Mare, construita in 1810, puteam sa aud localnicii conversand in franceza, bulgara, araba, idis si in alte limbi. La toate taberele si cafenelele in aer liber puteai gusta baklava, zlabiya, falafel, sum-sum si multe alte bunatati.

Acolo ma aflam, nascut in Israel, dar nu evreu, crescut in traditia araba, dar nu de origine araba, urmand o scoala catolica dar crescut ca ortodox.

Limbile se invatau usor in acea parte a lumii. Credeam ca toata lumea ar trebui sa vorbeasca trei sau patru. In casa noastra se vorbea araba, iar la scoala, calugaritele catolice ne predau in franceza cu exceptia Vechiului Testament pe care il studiam in ebraica veche.

Eram copil cand orasul Jaffa cu cei o suta de mii de locuitori a fost inghitit de explozia de populatie evreiasca din Tel Aviv, mai la nord. Astazi metropola are numele official de Tel Aviv-Jaffa. Peste patru sute de mii locuiesc in zona.

De fapt, Tel Aviv a inceput ca experiment evreiesc in 1909 cand saizeci de familii au cumparat treizeci si doi de acri in dunele sterpe de nisip, putin mai la nord de Jaffa, si s-au asezat acolo. Se saturasera de inghesuiala si de zgomotul cartierelor arabe in care locuiau. Expansiunea a continuat pana cand Tel Aviv a devenit cel mai mare oras al Israelului.

Desi tatal meu nu era evreu, conducatorii israeliti au avut incredere in el. Erau fericiti sa aiba in Jaffa pe cineva care putea sa se descurce intr-o comunitate atat de internatioanala. Eram mandri de cercul lui de prieteni care includea multi conducatori ai natiunii. L-au rugat sa accepte postul de ambassador al Israelului in diferite tari, dar a ales sa stea in Jaffa.

Paentru familie insa tata avea foarte putin timp. De fapt, nu-as putea spune ca mi-am cunosccut tatal atunci. Tot timpul era angajat fie intr-o activitate oficiala, fie intr-o sedinta importanta.

Din fire nu era expansiv, doar strict – rareori arata vreo afectiune fizica (Mama mea insa a suplinit golul). Intr-un fel acest lucru se datora si mentalitatii sociale: barbatii trebuiau sa fie barbate!

Am trait confortabil. Pozitia tatalui meu in govern ne-a dat posibilitatea sa avem o casa in suburbia. Era o casa minunata, imprejmuita de un zid, si cu sticla pe deasupra, din motive de securitate. Mama mea a fost casnica in toate sensurile cuvantului, sa cresti micutii Hinn era o ocupatie mai grea decat o slujba

Un cocon catholic

Pe masura ce continuam scoala am inceput sa ma consider catholic. Procesul incepuse cu mult inainte. Gradinita la care am mers a fost mai mult ca o manastire. Liturghia se tinea in mod regulat. Parintii mei n-au protestat pentru ca educatia facuta la scolile catolice private era considerate cea mai buna

In timpul saptamanii studiam cu calugaritele, iar duminica mergeam la biserica ortodoxa cu tata si cu mama. Dar acest lucru nu a constituia o problema in orasul polyglot Jaffa – loialitatea fata de o anumita biserica nu parea ceva important.

Eram eu catholic? Categoric. Catolicismul a fost viata mea de rugaciune. El mi-a ocupat timpul si atentia cinci zile pe saptamana. El a devenit universal gandirii mele. Am trait practice ca intr-o manastire si in coconul acela am ajuns sa fiu foarte detasat fata de lume.

Am fost separate de lume si intr-un mod mai nefericit. Din pruncie am fost napastuit de un gangavit pronuntat, cea mai mica stanjeneala sau nervozitate imi declansa balbaitul care era aproape insuportabil. Am descoperit cat de greu imi era sa imi fac prieteni. Unii copii isi bateau joc de mine, altii- pur si simplu – stateau deoparte.

Cunosteam putin din evenimentele curente – numai acelea pe care invatatorii mei doreau sa le cunosc. Eram insa expert in problemele catolice. Ca sa-mi continui studiile am urmat College de Frere (Colegiul Fratilor), unde profesorii erau calugari.

Inca de copil am fost foarte religios. Ma rugam mereu – probabil mai mult decat se roaga unii crestini astazi – dar tot ce stiam sa ma rog era Ave Maria, Crezul, Tatal Nostru, si alte rugaciuni prescrise.

Rare au fost ocaziile cand intr-adevar I-am vorbit Domnului – numai cand aveam vreo rugaminte specifica o mentionam – altminteri, o rutina, viata mea de rugaciune a fost complet organizata.

O maxima ce parea sa conteze era: “Trebuie sa suferi cand te rogi. “Si acest lucru era usor pentru ca, practice, nu era nici nu alt loc de ingenunchiat decat pe piatra alba de Ierusalim, care era pretutindeni.

Majoritatea caselor sunt facute din ea. Iar scolile pe care le-am urmat nu aveau covor, ci doar lespezi de piatra alba.

Am ajuns intr-adevar sa cred ca daca nu suferi cand te rogi Domnul nu te aude, caci suferinta este cel mai bun mijloc ca sa-I obtii bunavointa.

Desi invatatura pe care am primit-o nu prea era insotita de vreo spiritualitate, totusi si astazi ii pretuiesc temelia ei biblica. Ma gandesc adesea :"Cati copii invata Vechiul Testament in ebraica?" Iar excursiile noastre de studiu au facut ca Biblia, Cuvantul lui Dumnezeu, sa devina cu adevarat reala inaintea ochilor nostri

Odata am calatorit la Negev, unde am stat langa fantanile pe care le-a sapat Avraam si am invatat despre el. Exprienta aceea n-am s-o uit niciodata

Avea camasa mai alba decat culoarea alba.

De cateva ori in viata mea Dumnezeu mi-a vorbit prin vedenii. Insa in timpul anilor petrecuti in Jaffa s-a intamplat numai odata, cand eram copi de unsprezece ani.

Cred intr-adevar ca acela a fost momentul cand Dumnezeu a inceput sa lucreze in viata mea. Imi amintesc vedenia ca si cum ar fi avut loc ieri l-am vazut pe Isus intrand in camera mea. Purta o camasa mai alba decat culoarea alba si era invelit cu o mantie de un rosu aprins.

I-am vazut parul. Am privit in ochii Lui. Am vazut semnele cuielor din mainile Sale. Am vazut tot.

Trebuie sa intelegeti ca nu-L cunosteam pe Isus, nu-L rugasem inca pe Hristos sa intre in inima mea. Dar din clipa cand L-am vazut, L-am recunoscut, am stiut ca este Domnul.

S-a intamplat pe cand dormeam. Deodata, trupul meu mic a fost cuprins de o senzatie incredibila c ear putea fi descrisa doar ca "electrica". Am simtit ca si cum cineva m-ar fi conectat la o priza. A fost o amortire pe care am simtit-o ca niste ace – un million imi furnicau trupul.

Atunci Domnul a stat langa mine in timp ce eram cufundat intr-un somn foarte adanc. S-a uitat direct la mine cu cei mai frumosi ochi. A zambit, si bratele-I erau larg deschise. Am putut simti prezenta Lui. A fost minunat si nu voi uita niciodata.

Domnul nu mi-a spus nimic, doar s-a uitat la mine si apoi a disparut.

Deodata am fost treaz. Atunci n-am putut sa-mi dau seama ce se intampla, dar n-a fost vis. Simtamintele pe care le-am avut nu sunt de domeniul visului. Dumnezeu mi-a ingaduit sa am o vedenie care sa-mi faca o impresie de nesters in viata mea tanara.

Ma trezisem din somn, dar mai simteam inca senzatia minunata. Am deschis ochii si m-am uitat in jurul meu, totusi acest simtamant intens si puternic era inca in mine. M-am simtit complet paralizat. N-am putut sa misc un deget. Nici macar o pleoapa. Eram complet intepenit. Cu toate acestea eram stapan pe situatie. Ma simteam coplesit de simtamantul acela neobisnuit, dar nu ma simtem dominat de el.

De fapt, intuiam ca as fi putut spune : "Nu, nu vreau asta" si experienta s-ar fi terminat. Dar nu am spus nimic. Stand asa intins in pat si treaz, simtamantul a ramas un timp cu mine, apoi, incet s-a indepartat.

Dimineata i-am spus mamei despre experienta mea, iar ea si in ziua de azi isi aminteste cuvintele pe care mi le-a spus. Ea a zis: "Mai sti, poate esti un sfant"

Lucruri ca acestea nu prea se intamplau oamenilor din Jaffa, indiferent daca erau catolici sau ortodocsi. Si in mod cert nu eram un "sfant", dar mama credea ca Isus n-ar fi venit la mine daca nu m-ar fi ales pentru o chemare mai inalta.

In timp ce Dumnezeu se ocupa de viata mea, alti factori lucrau active la schimbarea definitive a viitorului familiei noastre.

LA MARGINILE PAMANTULUI

Din Gaza la Inaltimile Golan

Locuind in Israel in timpul anilor saizeci, am simtit escaladarea tensiunilor politice. Raidurile arabe in Israel aveau loc zilnic de-a lungul granitelor cu Egiptul, Iordania si Siria. Iar armata israeliana se revansa in mod regulat cu raidurile ei proprii.

In mai 1967, Israel si cele trei state arabe si-au pus fortele armate in stare de alerta, pregatindu-se de razboi. La cererea Egiptului, trupele Natiunilor Unite au parasit fasia Gaza si peninsula Sinai.

Apoi la 5 iunie, 1967, avioanele israeliene au atacat aeroporturile din Egipt Iordania si Siria. A fost asa numitul "razboi de sase zile". In mai putin de o saptamana israelitii au distrus aproape complet fortel aeriene arabe. Trupele israeliene au ocupat fasia Gaza, peninsula Sinai, tarmul de vest si Inaltimile Golan din Siria. Dintr-o data Israelul s-a pomenit stapan pe un teritoriu de trei ori mai mare decat suprafata lui insasi.

N-am sa uit niciodata ziua, pe la inceputul anului 1968, cand tata ne-a adunat pe toti la un loc ca sa ne anunte ca are in plan sa emigram. Ne-a spus:

“Va rog sa nu discutati cu nimeni acest lucru, pentru ca s-ar putea sa avem probleme cu vizele de iesire”

La inceput planul a fost sa ne mutam in Belgia. Tata avea cateva rude acolo, iar gandul de a ne muta intr-o tara unde se vorbea franceza parea binevenit. In fond, aceasta era limba scolarizarii mele.

Intr-o seara insa a venit in casa noastra un atasat al ambasadei Canadei, care ne-a aratat un film de scurt metraj despre viata din Canada. Toronto parea sa fie un oras atat de infloritor. Tata avea doi frati care locuiau acolo, dar ne indoiam ca ei erau calificati din punct de vedere financiar ca sa ne fie garanti oficiali.

Problemele cu privire la emigrarea noastra pareau ca sporesc zilnic. La un moment dat tata ne-a spus ca ne-ar mai trebui vreo cinci ani pana sa putem fi gata de a parasi tara.

Am negociat cu Dumnezeu

Fiindca eram acum atat de nerabdatori sa plecam, am ingenunchiat pe piatra aceea de Ierusalim si am facut o juruinta lui Dumnezeu. “Doamne”, m-am rugat, “daca ne scoti de aici iti voi aduce in dar cel mai mare vas cu undelemn de masline pe care am sa-l gasesc”. Si am mai adaugat “Cand ajungem la Toronto am sa-l dau unei biserici, ca semn de multumire.”

Conform educatiei primate targuirea cu Dumnezeu nu era ceva neobisnuit, iar undelemnul de masline era un bun pret. Astfel, aceasta mi-a fost juruinta.

La numai cateva saptamani un tanar de la ambasada canadiana l-a chemat pe tata ca sa-I spuna: “Domnule Hinn, am aranjat totul – nu ma intreba cum. Toate actele sunt in regula si puteti pleca oricand doriti”

Nu ne-a luat prea mult timp. Am vandut aproape toate bunurile noastre sin e-am pregatit pentru viata noua in America de Nord.

In timpul acelor ultime zile petrecute in Tara Sfanta am avut o presimtire ca ceva deosebit avea sa se intample. Stiam ca paraseam un oras deosebit, dar simteam ca abia acum urma ce era mai bun.

De aici din portul vechiului oras Joppa – Jaffa mea_ a plecat Iona. Si rezultatul a fost mantuirea orasului Ninive.

De cate ori nu am urcat Citadela, muntele inalt ce se ridica deasupra portului. Langa far se afla o biserica franciscana construita in 1654. imediat langa ea este locul casei lui Simon tabacarul, unde apostolul Petru a stat pentru o vreme si unde a avut o vedenie care a schimbat lumea. Auzind glasul lui Dumnezeu care spunea sa primeasca – impreuna cu iudeii – si pe neamuri in biserica. Petru a raspuns: “In adevar vad ca Dumnezeu nu este

partinitor, ci ca in orice neam, cine se teme de El si lucreaza in neprihanire este primit de El" (Fapte 10:34-35)

Chiar in clipa aceea mesajul lui Hristos s-a raspandit din Joppa la Cesarea si asa mai departe pana la marginile pamantului – atingand lintreaga umanitate.

Coborand cu masina pe drumul Haganah catre aeroportul Lod ma intrebam: "Oare voi mai vedea locul acesta vreodata?" Ma gandeam la acele calugarite catolice care m-au invatat cu atata caldura. Oare sa le fi vazut fata pentru ultima data?

De la geamul avionului am aruncat o ultima privire orasului Tel Aviv o intindere imensa de cuburi alb-cenusii. In urma mea vedeam la nesfarsit crangurile de un verde portocaliu. Dealurile Iudeii sclipeau usor in departare.

Traversand apele Mediteranei, am privit in jos si am zis un ultimo "La revedere, Jaffa". Am simtit un nod in gat. Aveam patrusprezece ani si acesta imi fusese singurul camin pe care il cunoscusem vreodata.

La chioscul de inghetata

Sosirea familiei Hinn in Toronto in iulie 1968 n-a fost un eveniment anuntat. Asa a vrut de fapt si tatal meu. Nu ne-a asteptat nici o comisie san e spuna "bine ati venit", iar tata n-avea nici macar promisiunea unei slujbe.

Am ajuns cu hainele de pe noi, cu cateva lucrusoare in valise si cu putinii bani facuti din ceea ce am vandut la Jaffa. Ne-a fost destul ca s ne descurcam un timp.

Viata noua am inceput-o intr-un apartament inchiriat.

Ce soc este sa aterizezi pe nepusa masa intr-o lume "straina". Puteam sa ma balbai in cateva limbi, dar engleza nu era una dintre ele. "Unu, doi, trei" era tot ce puteam spune. Dar tata studiase suficienta engleza ca sa poata completa o cerere de slujba. A avut success. A acceptat, din toate posibilitatile, sa devina vanzator de asigurari,

Nu stiu daca a fost raspunderea ce o simtea fata de familie atat de puternica ori abilitatea lui fireasca de a trata cu oamenii, dar tata a avut imediat success in noua lui profesie. N-au trecut nici doua luni si ne-am mutat in casa noastra. Eram asa de mandrii de ea.

Viata s-a schimbat rapid pentru mine. In loc de a urma o scoala catolica private, m-am dus la un liceu public – scoala secundara Goerges Vanier. Si intrucat majoritatea copiilor din scoala aveau slujbe cu jumatate de norma, m-am hotarat sa fac la fel.

Locuiam in zona North York din Toronto, unde nu departe de noi se deschisese noul supra-magazin Fairview Mall. Am depus o cerere sa lucrez

la un mic chiosc ce vindea hamburgher si inghetata. Desi nu mai lucrasem in vreun loc pana atunci, totusi m-au angajat. Si in fiecare zi dupa ce ieseam de la scoala mergeam acolo.

Intr-o sambata insa am intrat intr-o pravalie si l-am intrebat pe gestionar : “Unde as putea gasi undelemn de masline?Vreau ce mai mare sticla sau vad pe care-l aveti” Fara probleme, el mi-a gasit unul.

Ziua urmatoare am pasit mandru in biserica ortodoxa si m-am indeplinit juruinta fata de Dumnezeu. L-am asezat la piciorul altarului si am spus in soapta: “Iti multumesc Doamne, Iti multumesc pentru ca ne-ai adus cu bine in noul nostru camin”.

Inima imi era tot asa de plina – ca vasul de untdelemn.

La chiosc mi-am vazut de munca mea. Din cauza gangavitului n-am prea intrat in conversatii, dar am devenit as in umplerea conurilor de zahar cu inghetata. Lucram cu un confrate pe care il chema Bob.

Si-a pierdut mintea Bob?

Nu voi uita niciodata ziua din 1970 cand ajungand la service, am descoperit ca Bob facuse ceva cu totul straniu. Toti peretii chioscului erau impanziti cu versete din Scriptura, scrise pe niste petice de hartie. Am crezut ca si-a pierdut mintea.

Stiam ca e crestin – din spusele lui. Dar sa faci asa ceva nu era putin exagerat? Mi-am zis :”De ce face acest lucru? Il face pentru mine? S-ar putea sa stiu Biblia mai bine ca el”

Pana la urma l-am intrebat: “Ce-I cu peticile astea? “ Imediat a si inceput sa-mi propovaduiasca. Credeam ca nu se mai opreste. Cand a terminate ram hotarat sa ma tin cat mai departe de acest individ aiurit.

Mult timp am incercat sa il evit, insa era aproape imposibil. La urma urmei trebuia sa lucram impreuna, mereu deschidea subiectul religiei, dar nu se rezuma la atat. Dorea sa vorbim despre a fi “nascut din nou” , o fraza care nu exista in vocabularul meu limitat – si nici in concenptia mea despre Scriptura.

Pana la urma Bob s-a lasat de slujba de la chiosc, insa multi din prietenii lui erau cu mine la scoala. Timp de doi ani mi-am dat toata silinta sa ii evit. Ma gandeam : “Sunt niste aiuriti” . Aratau aiurit, vorbeau aiurit. Erau exact opusul calugaritelor – dascalii mei de la scoala.

In timpul ultimului an de scoala la Georges Vanier, pentru a doua oara in viata mea, am avut o intalnire cu Domnul. A venit la mine in camera si m-a vizitat – de data aceasta sub forma unui vis de neuitat.

In Jaffa, cand aveam unsprezece ani, vedenia lui Isus stand inaintea mea mi-a lasat o impresie de nesters. Acum insa la Toronto nu mai eram angrenat in studiul Scripturii. O, inca mergeam la biserica, dar ce urma sa mi se intample, m-a luat ca din senin. Complet neasteptata, experienta m-a uimit.

Permiteti-mi sa va spun exact ce s-a intamplat in camera mea in acea noapte friguroasa de februarie 1972.

In visul meu coboram scarile unui gang lung si intunecos. Credeam ca voi cadea, atat de abrupt era. Ma ducea intr-un abis adanc , fara sfarsit.

Un lant ma lega de prizonierul din fata mea si de cel dinapoia mea. Eram imbracat in haine de puscarias. Aveam lanturi si la maini si la picioare. Cat vedeam cu ochii, atat inainte cat si inapoi, sirul de captive nu se mai sfarsea.

Apoi in ceata lugubra a acelui tunel slab luminat, am vazut zeci de pitici miscandu-se in jur. Aratau ca niste diavoli cu urechi de forma bizara. Nu puteai sa le vezi fetele, caci si forma de-abia li se putea distinge. Insa, in mod evident, de ei eram tarati pe scari in jos ca turma de vite spre abator, sau poate spre ceva mai rau.

Dintr-o data din neant a aparut un inger al Domnului. O, ce minunat era sa-l privesti. Fiinta cereasca plutea la numai cativa pasi de mine, inaintea mea.

Niciodata in viata mea nu vazusem o astfel de priveliste - nici macar in vis. Un inger minunat si stralucitor in mijlocul acelui intunerec, a acelei gauri negre.

Cand m-am uitat din nou la el ingerul mi-a facut semn cu mana sa vin la el. A privit in ochii mei si m-a strigat. Avand ochii fixati asupra lui, am pornit spre el. Indata au cazut acele lanturi de pe mainile si picioarele mele. Nu mai eram legat de ceilalti prizonieri.

Repede, ingerul m-a condus spre o usa deschisa si cum am ajuns la lumina, fiinta cereasca m-a luat de mana si m-a lasat pe strada Don Mills Road – chiar la coltul scolii Geroges Vanier. M-a lasat la un pas de zidul scolii, exact in dreptul unei ferestre.

Intr-o clipita ingerul a disparut, eu m-am trezit devreme ca sa ma duc la scoala cu gand sa mai citesc ceva la biblioteca inainte de ore.

“Abia am putut clipi”

Cum stateam acolo fara sa ma gandesc la ceva, nici macar la vis, un mic grup de studenti a venit la masa mea. I-am recunoscut imediat. Erau cei ce ma tot bombardau cu “Isus” in conversatia lor. M-au intrebat daca vreau

sa-i insotesc la rugaciunea de dimineata. Odaia unde se rugau era chiar langa biblioteca. Mi-am zis: “Accept numai sa scap de ei. Putina rugaciune n-o sa-mi faca rau”

Le-am spus “De accord” si m-au luat cu ei in capere. Grupul era mic, doar doisprezece sau cincisprezece copii. Scaunulu meu s-a nimerit sa fie chiar la mijloc.

Dintr-o data tot grupul si-a ridicat mainile si a inceput sa se roage intr-o limba straina, curioasa. Nici macar n-am inchis ochii. Abia am putut clipi. Aveam in fata mea tineri de saptesprezece, optsprezece sau nouasprezece ani – colegii mei din alte clase – slavindu-L pe Dumnezeu cu sunete neinteligibile.

Nu auzisem niciodata de vorbirea in limbi si am ramas cu gura cascata. Sa ma fi gandit vreodata ca intr-o scoala de stat – pe deasupra si proprietate publica - ar fi putut sa existe un grup de fanatici bolborosind – iar eu Benny, sa ajung sa stau exact in mijlocul lor - ar fi fost ceva de neconceput.

Nu ma rugam. Doar stateam si observam.

Ceea ce s-a intamplat insa apoi mi-a intrecut orice inchipuire. Am simtit foarte puternic dorinta de a ma ruga, dar nu stiam ce rugaciune sa spun. Ave Maria parea nepotrivita sentimentului pe care il incercam. Nimeni nu ma invatase vreodata “rugaciunea pacatosului” – cu toate clasele de religie in care fusesem. Din toate intalnirile pe care le-am avut cu membrii curentului “Isus” nu-mi venea in minte decat fraza: “Trebuie sa Il cunosti pe Isus” . Acele cuvinte mi se pareau acum nelalocul lor pentru ca eu credeam ca Il cunosteam.

A fost un moment incomod. Nimeni nu se ruga cu mine sau nici macar pentru mine. Cu toate acestea ma simteam inconjurat de cea mai intense atmosfera spirituala cunoscuta de mine vreodata. Eram eu pacatos? Nu ma credeam asa. Ma consideram un bun catholic: ma rugam in fiecare seara si imi marturiseam pacatele, chiar daca nu eram constient de ele.

Dar in acel moment mi-am inchis ochii si am spus patru cuvinte care mi-au schimbat viata pentru totdeauna. Am strigat cand am spus: “Doamne Isuse, vino iarasi”

Nu stiu de ce am spus-o, dar asta a fost tot ce mi-a iesit de pe gura. Am repetat cuvintele acelea de cateva ori: “Doamne Isuse, vino iarasi, Doamne Isuse, vino iarasi”

Credeam eu oare ca El parasise casa noastra sau ca se indepartase din viata mea? Sa fiu sincer, nu stiu. Dar in momenutl in care am rostit acele cuvinte, un fior a venit peste mine – mi-a adus din nou senzatia de amortire

pe care am avut-o la varsta de unsprezece ani. A fost mai putin intens, dar am putut simti puterea aceleasi forte. A trecut direct prin mine.

Si realmente am simtit cum aceasta descarcare de putere m-a curatit instantaneu, dinlauntru in afara. M-am simtit absolute curat, fara pata si pur.

De-odata L-am vazut pe Isus cu ochii mei proprii. S-a intamplat intr-o clipita. Acolo era El, Isus.

Opt fara cinci

Studentii de langa mine n-aveau cum sa stie ce se intampla in viata mea, toti se rugau. Apoi unul cate unul, iesind din incapere, au mers la clasele lor.

Era opt fara cinci dimineata. Stateam jos si plangeam. Nu stiam ce sa fac sau ce sa spun.

N-am inteles mare lucru, stiu doar atat ca Isus mi-a devenit tot asa de real cum era si podeaua de sub picioarele mele. De fapt, cu exceptia celor patru cuvinte, propriu-zis nu m-am rugat. Dar dincolo de orice indoiala am stiut ca ceva extraordinar mi s-a intamplat in dimineata aceea de februarie.

Cu greu am ajuns la timp in clasa de istorie, care era unul din subiectele mele favorite, ajunsesem cu studiul la revolutia din China. Dar n-am auzit nici macar pe professor si nu-mi amintesc nimic d ice a spus. Fiorul a venit peste mine in dimineata aceea, nu ma lasa. Chiar si cand imi inchideam ochii, El era acolo – Isus. Iar cand ii deschideam, El era inca acolo. Imaginea fetei Domnului nu mai pleca de la mine.

Toata ziua mi-am sters lacrimile din ochi si singurul lucru ce l-am putut spune a fost :”Isuse, Te iubesc….Isuse, Te iubesc”

Iesind pe usa scolii si coborand spre trotuarul din colt, am dat cu ochii de fereastra bibliotecii. Dintr-o data mi s-a luminat totul

Ingerul. Visul. Din nou erau asa de reale

Ce incerca Dumnezeu sa imi spuna?

Ce se intampla cu Benny?

CAPITOLUL 3

“TRADITIE, TRADITIE”

Am intrat in camera mea si ca sub puterea unui magnet, am fost atras de Biblia acea mare si neagra. Era singura Biblie din casa noastra. Mama si tata nici macar nu aveau una. Nu-mi amintesc deloc de unde o aveam, dar stiu ca dintotdeauna fusese a mea.

Rar i-au fost intoarse filele de la sosirea noastr ain Canada, dar acum m-am rugat: “Doamne, treuie sa-mi arati ce s-a intamplat cu mine astazi”. Am deschis Scriputura si am inceput s-o devorez ca un infometat care capata o bucata de paine

Duhul Sfant a devenit invatatorul meu. Atunci n-am fost constient de acest lucru, dar a fost exact ceea ce a inceput miraculous sa se intample. Sa stiti ca tinerii de la intalnirea de rugacine nu mi-au spus: “Acum iata ce zice Biblia”. Nu mi-au spus nimic. De fapt, ei nici n-aveau de unde sa stie ce mi se intamplase in ultimele 24 ore. Si nici eu n-am spus o vorba parintilor mei.

Am inceput cu citirea Evangheliilor. M-am pomenit spunand cu voce tare: “Isuse, vino in inima mea, Te rog Doamne Isuse vino in inima mea”.

Scriputura, dupa scriptura am vazut cum se desfasura planul mantuirii. Parca n-as mai fi citit Biblia niciodata. O, prietenul meu, aceasta Scriptura era vie. Cuvintele ei tasneau ca dintr-un izvor, iar eu sorbeam pe nerasuflate din el.

In fine, cam pe la trei dimineata, insotit de o pace adanca, necunsocuta de mine vreodata, am adormit.

DE-AL CASEI

La scoala, a doua zi i-am cautat pe acei “fanatici” si le-am spus. “Ce ziceti, as vrea sa ma luati cu voi la biserica”. Mi-au spus despre o partasie saptamanala la care mergeau si s-au oferit sa ma ia la adunarea ce urma sa aiba loc in cateva zile.

In seara acelei zile de joi m-am pomenit in “Catacombe”. Asa o numeau ei. Serviciul a fost exact ca intalnirea de rugaciune din dimineata de la scoala – poporul avea mainile ridicate, slavindu-L pe Dumnezeu. Insa, de data aceasta m-am alaturat imediat.

“Iehova, Ire, Cel ce-mi poarta de grija, harul Lui imi este indeajuns” cantau ei mereu. Mi-a placut cantarea din momentul in care am auzit-o si am indragit-o si mai mult cand am aflat ca fusese scrisa de Merla, sotia

pastorului lui Merv Watson. Sotul ei era prezbiterul acestei turme neobisnuite.

Catacombele nu erau o biserica tipica. Cei ce o frecventau erau un grup exuberant de crestini care in fiecare joi seara se intalneau in Catedrala Sf Pavel, o biserica anglicana din centrul orasului Toronto.

Erau zilele din timpul "miscarii Isus" cand asa numitii hippies se mantuiau mai repede decat se tundeau. Daca ma gandesc bine, nici eu nu mai vazusem un scaun de frizer de multa vreme.

M-am uitat in jur. Locul era ticsit de tineri ca mine. Sa-i fi vazut numai: saltau si dansau cu strigate de bucurie inaintea Domnlui. Imi venea greu sac red ca un loc ca acela ar fi putut intr-adevar sa existe. Insa, fara sa gasesc vreo explicatie, chiar din prima seara m-am simtit al casei.

"Du-te inainte"

La sfarsitul serviciului, Merv Watson a spus: "Vreau ca toti cei care doresc sa-si marturiseasca public pacatul sa paseasca inainte. Ne vom ruga impreuna, timp in care sa-L chemati pe Hristos in inima voastra".

Nu stiu de ce, dar cand am auzit m-au luat toti fiorii. M-am gandit apoi ca "Nu cred ca e cazul sa pasesc inainte pentru ca deja sunt mantuit"

Stiam ca Dumnezeu pusese stapanire pe viata mea la ora opt fara cinci, luni dimineata. Iar acum era joi.

Dar ati ghicit. La numai cateva secunde dupa aceea, m-am pomenit inaintand cu grab ape culoarul acelei biserici. Nu pot sa-mi dau seama de ce am facut-o, insa ceva dinlauntrul meu imi spunea: "Du-te inainte"

S-a intamplat in momentul acela ca intr-un serviciu charismatic, intr-o biserica anglicana –acest marunt si bun catolic crescut in familie ortodoxa – sa marturiseasca public faptul ca Il accepta pe Hristos. "Isuse", am zis, "Te rog sa fii Domnul vietii mele".

Tara Sfanta nu se putea compara cu locul acela. E mult mai bines a fii acolo unde Isus este decat acolo unde El a fost.

In noaptea aceea, cand am ajuns acasa, asa am fost de plin de prezenta Domnului ca m-am decis sa spun mamei mele ce mi se intamplase (Nu am avut curaj sa vorbesc cu tata).

"Mama trebuie sa-ti impartasesc ceva", am soptit eu. "Sunt mantuit"!

Dintr-o data i s-a schimbat fata. Cu privirea metalica, mi-a zis aspru: "Mantuit de ce?"

"Ai incredere in mine" i-am spus. "Vei intelege"

Vineri dimineata si in tot cursul zilei - la scoala, la chiosc, oriunde mergeam - inaintea ochilor mei se zugravea acelasi tablou, ma vedeam predicand. Era de neconceput, dar nu puteam scapa de aceasta imagine. Vedeam multimi de oameni. Ma vedeam imbracat la costum, cu parul tuns scurt si ingrijit, predicand frumos.

In aceeasi zi l-am gasit pe Bob, prietenul meu "aiurit" care lipise pe peretii chioscului versete din Scriptura. I-am impartasit cate ceva din ceea ce mi se intamplase in acea saptamana si i-am spus si faptul ca m-am vazut predicand.

"Bob" i-am spus eu, "toata ziua a fost la fel. Nu pot scapa de imaginea ca ma vad predicand la multimi in aer liber, pe stadioane, in biserici, in sali de concerte". Incepand sa ma balbai, i-am spus: "Sa vad multimi de oameni, cat sa poata ochiul cuprinde? Imi pierd mintea! Ce crezi tu ca o fi insemnand lucrul acesta?"

"Nu poate sa aiba decat o singura semnificatie" mi-a raspuns el. "Dumnezeu te pregateste pentru o lucrare mareata. Cred ca este minunat"

IZGONIT

Acasa insa n-am primit acelasi gen de incurajare. De fapt, nici nu le puteam spune ce facea Domnul.

Situatie era ingrozitoare.

Umilire si rusine

Au inceput cu totii sa ma persecute si sa ma ridiculizeze. Era oribil. Ma asteptam la asa ceva de la tata, dar nicidecum de la mama. In copilaria mea, ea a fost asa de dragastoasa. Asa au fost si fratii si surorile mele. Acum insa toti ma tratau cu dispret – ca si cum as fi fost un intrus printre ei.

"Traditie, traditie" spune cantecul din Scripcarul de pe acoperis. In Orient, cel ce o rupe cu traditia comite pacatul de neiertat. Ma indoiesc ca Occidentul va intelege candva cat de grav este pentru ei acest lucru. Inseamna sa-ti umilesti familia ta proprie- e ceva ce nu se iarta.

Ai mei imi spuneau: "Benny, tu nenorocesti numele familiei noastre". Se rugau staruitor de mine sa nu le stric reputatia. Tata, care fusese primar, mi-a reamintit de lucrul acesta. Era "numele" familiei in joc.

Va rog sa ma intelegeti cand spun aceasta, dar ortodocsii si cei din alte biserici orientale de traditie “veche” sunt poate cei mai greu de condus la un crestinism “personal”.

Faptul ca devenisem un crestin “nascut din nou” era pentru ei o adevata rusine. De ce? Pentru ca credeau ca ei sunt adevaratii crestini. Aveau si documentatia istorica sa dovedeasca aceasta. Ei sunt crestinii care au cea mai mare vechime.

Iata insa care este problema, caci am crescut cu ea. Credinta lor este bogata in forma, ritual si dogma, dar este saraca in ungerea lui Dumnezeu. Ii lipseste puterea. Ca rezultat, sunt complet straini de orice intelegere fata de ceea ce inseamna sa auzi de la Dumnezeu sau sa fii calauzit de Duhul.

Devenea evident ca in conditiile ramanerii acasa, trebuia sa inchid usa la orice conversatie despre Hristos.

Totusi nimic nu putea sa-mi inabuse ardoarea noii mele credinte. Aprinsa, ea era ca un foc viu ce nu mai contenea – arzand in mine.

Dis de dimineata, Biblia mea mare era deschisa. Duhul SFant continua sa imi reveleze Cuvantul. Dar acest lucru nu-mi era de ajuns. Seara, ori de cate ori puteam “scapa” de acasa, eram fie la o biserica, fie la o partasie cu tinerii, sau la o adunare de rugaciune. Joi seara eram din nou la Catacombe.

Nu pot sterge din memoria mea ziua cand L-am pomenit pe Isus la noi in casa. Tatal meu a venit la mine si mi-a tras o palma. Am simtit durere, dar de data aceasta nu-mi era pricinuita de piatra de Ierusalim – era de alt fel – era durerea ce o simteam pentru familia mea. Ii iubeam atat de mult ca sufeream cumplit pentru mantuirea lor.

De fapt, a fost greseala mea. Tata ma prevenise: “Mai pomenesti numele lui Isus inca o data si o sa iti para rau ca l-ai rostit”. Arzand de ura, m-a amenintat cu scoaterea din cas.

Am inceput sa ii vorbesc surorii mele mai mici despre Domnul. Nu stiu cum, dar tata a aflat de acest lucru si din nou a spumegat de manie. Mi-a interzis sa mai vorbesc cu ea ceva spiritual.

Timp de psihiatru

Chair si fratii mei ma persecutau. Imi aruncau vorbe de ocara, tot ce le venea la gura. Timpul acela mi s-a parut atat de lung. In camera mea ma rugam : “Doamne, se va sfarsi vreodata?Vor ajunge si ei candva sa Te cunoasca?”

Eram acum in situatia ca nu mai puteam vorbi cu nimeni din familia mea nu trebuia sa caut in dictionar sa aflu ce inseamna a fi ostracizat.

I-au platit bunicii din Israel billet de avion numai ca sa vina sa imi spuna ca sunt nebun. “Tu esti o pat ape numele familiei noastre”, mi-a spus ea. “Nu-ti dai seama de rusinea ce ne-o faci?”

Tata mi-a facut o programare pentru o consultatie la un psihiatru. Era evident: tata credea ca mi-am pierdut mintile. Stiti care a fost concluzia doctorului? “S-ar putea ca fiul dumneavoastra sa treaca printr-o anumita faza, dar o sa-i treaca.”

Tactica lui urmatoare a fost sa imi gaseasca o slujba care sa ma tina asa de ocupat incat sa nu mai am timp pentru acest Isus. S-a dus la unul din prietenii lui si i-a spus: “Vreau sa-i dai fiului meu, Benny, de lucru”

M-a dus cu masina la locul unde ii era prietenul si cat timp am fost inauntru, el a asteptat in masina. N-am intalnit in viata mea un om mai dur, mai josnic si mai grosolan. Evident, nu puteam lucra pentru o asemenea persoana.

Revenind in masina, i-am spus:”Tata, nu pot accepta un astfel de sef”

In ziua aceea, intr-adevar l-am compatimit pe tata. Era la capatul puterilor. Mi-a zis: “Benny ce ai vrea sa fac pentru tine? Spune-mi numai ce este si am sa fac – dar, te rog termina cu acest Isus al tau”.

“Tatic”, i-am raspuns eu, “poti sa-mi ceri orice, dar sa sti ca prefer sa mor decat sa renunt la ce am gasit”.

A fost o scena urata. Tatal meu prietenos, devenise un strain sarcastic. N-a putut sa-mi ofere decat un alt torent de ura, alte cuvinte biciuitoare.

Mai bine de un an – aproape doi - abia de am putut schimba o vorba cu tata. Nici cand stateam la masa nu se uita la mine. Eram complet sfidat. In final, chiar si vizionarea de seara a stirilor la televizor impreuna cu familia devenise insuportabila.

Ce faceam? Stateam in camera mea. Privind insa in urma, vad ca Domnul stia exact ce face. Petreceam sute de ore – mii – in singuratate cu Dumnezeu. Biblia imi era intotdeauna deschisa. Ma rugam. Studiam. Ma inchinam. Ma desfatam cu mana cereasca de care urma sa am nevoie in anii ce veneau.

“Trebuie sa ascult de Domnul”

Ca sa ajung la adunare era o problema uriasa. Si cat as fi dorit sa merg, dar tata spunea mere: “Categoric, nu!”. De fap, acestea erau singurele conversatii pe care le aveam – contraziceri despre casa Domnului.

Orientalii considera de neconceput sa nu asculti de parinti. Acum insa, aveam aproape 21 ani. Imi amintesc asa de bine de seara aceea cand mi-am luat inima in dinti ca sa-I spun lui tata: “Am sa ascult de tine in orice lucru

imi vei cere, dar in privinta mersului la biserica nu pot sa te ascult. Eu trebuie sa ascult de Dumnul!"

A ramas uluit, ca dupa o impuscatura. Apoi s-a inversunat si mai tare.

Din respect, mi-am dat toate silintele sa-l ascult. Il intrebam: "Pot sa merg la adunare diseara?" El imi spunea: "Nu". Atunci mergeam in camera mea si ma rugam: "Te rog, Doamne, fa-l sa se razgandeasca"

Ma intorceam jos si il intrebam din nou: "Pot sa merg?"

"Nu" bombanea el. Si iarasi eram sus.

Putin cate putin, a inceput sa cedeze. Stia ca batalia era pierduta. Catacombele inchiriasera o alta cladire pentru serviciile de duminica, m-am dus direct acolo. Studiile biblice se tineau marti si vineri, iar intalnirea tinerilor avea loc sambata seara. Aceste adunari au devenit preocuparea vietii mele.

Timp de doi ani, dupa convertirea mea, cresterea mea spirituala a fost ca o racheta lansata pe orbita. Pe la sfarsitul anului 1973, sotii Watson ma invitau sa-I ajut la conducerea rugaciunilor sau la dirijarea cantarilor. Cu toate acestea, in public nu puteam vorbi.

Jim Poynter, duhovnicescul pastor metodist, ma observase. Intr-o zi a venit la chioscul meu sa discutam despre Domnul. Aceasta a fost ocazia cand m-a invitat sa merg cu el la adunarea din Pittsburgh, unde a fost Kuhlman.

Dupa adunarea din seara aceea, intalnirea mea cu Duhul Sfant a fost magnifica. Mi-au trebuit zile intregi ca sa-mi dau seama de dimensiunea revelatiei lui Dumnezeu fata de mine.

Cam in aceeasi perioada mi-am schimbat slujba. Am acceptat sa lucrez ca functionar la comitetul de organizare al invatamantului catolic din Toronto. Sunt convins ca din cand in cand, isi puneau intrebari despre mine. Zambeam cand ma gandeam la ceea ce facea Dumnezeu in viata mea.

Cum terminam slujba, mergeam acasa si intram grabit in camera mea de-abia asteptand sa-I vorbesc "O, Duhule Sfant, atat de bine ma simt sa fiu aici, singur cu Tine". Da, El era intotdeauna cu mine, dar camera mea devenise un loc sacru, un loc special. Cateodata, cand nu lucram , stateam toata ziua acolo, in partasie cu El.

Ce faceam? Aveam partasie. Partasie cu Duhul Sfant. Iar cand nu eram nici la slujba nici in camera mea, incercam sa fiu la biserica. Dar nimanui n-am spus ce se petrecea cu mine.

Dimineata, cand plecam de acasa, El pleca cu mine. De fapt, simteam pe cineva langa mine. Si in autobuz simteam dorinta de a conversa cu El, dar nu voiam sa ma dau in spectacol. Chiar si la service aveam clipe cand ii sopteam. La pranz, El imi era tovaras. Zilnic insa, de indata ce ajungeam

acasa, urcam in graba treptele spre camera mea, imi incuiam usa si spuneam: “Acum suntem singuri”. Apoi calatoria mea spirituala continua.

Ungerea in masina

As vrea sa va explic ca de multe ori nu eram constient de prezenta Lui, stiam ca El era cu mine, dar devenisem atat de obisnuit cu El ca nu mai simteam electricitatea acelor clipe deosebite.

Altii insa simteau. Deseori prietenii care ma vizitau plangeau datorita prezentei Duhului Sfant.

Odata Jim Poynter mi-a telefonat si mi-a spus: “Vin sa te iau cu mine la o biserica metodista care m-a chemat sa cant. Daca vrei, sit u poti sac anti impreuna cu mine”. Nu eram cantaret, dar cateodata il mai ajutam.

In dupa amiaza aceea am fost din nou atat de cufundat in ungerea Duhului lui Dumnezeu ca de abia l-am putut auzi pe Jim cum ma claxona. Fugind repede pe scari in jos catre masina, am simtit literalmente cum prezenta Domnului fugea si ea cu mine.

Cum am intrat in masina si am inchis usa, Jim a inceput sa planga.

Plangea si fredona refrenul acela: “Aleluia!Aleluia!”. Apoi, intorcandu-se spre mine a zis: “Benny, simt prezenta Duhului Sfant aici in masina”.

“Sunt convins ca e in masina” i-am spus. “Unde sa fie in alta parte?” Pentru mine era ceva obisnuit. Jim insa de-abia a mai putut conduce. A continuat sa planga inaintea Domnului.

Odata mama matura pe hol in timp ce vorbeam cu Duhul Sfant in camera mea. Cand am iesit a dat inapoi. Ceva a dat-o de perete. Am spus: “Ce faci mama, ce-i cu tine?” Mi-a raspuns: “Nu stiu”. Ei bine, prezenta Domnului era sa o puna la podea.

Fratii mei isi amintesc de momentele cand, apropiindu-se de mine, nu intelegeau ce se intampla – dar simteau ceva neobisnuit.

Dupa un timp, mi-am pierdut dorinta de a merge la intalnirile distractive ale tinerilor de la biserica. Vroiam sa fiu cu Domnul. Spuneam adesea: “Doamne, prefer ceea ce am fata de orice din lume”. Pot sa-si aiba jocurile, distractia si fotbalul lor – s-o spun deschis, nu le doream.

“Ceea ce vreau este exact ce am”. I-am spus Domnului. “Fie ce-o fi, dar sa nu plece”. Am inceput sa inteleg tot mai bine dorinta lui Pavel dupa “partasia Duhului Sfant”

Henry, Mary, Sammy si Willie

Acum, chiar si membrii familiei mele imi puneau intrebari. Asa patrunsese Duhul lui Dumnezeu in casa noastra ca fratii si surorile mele au inceput sa simta o foame spirituala.

Veneau pe rand la mine sa imi puna intrebari. Imi ziceau: “Benny, te-am urmarit de catava vreme. Este acest Isus real, chiar este?”

Sora mea Mary si-a dat inima Domnului. Cateva luni mai tarziu, fratele meu mic Sammy a primit mantuirea. A urmat apoi Willie.

N-am putut face nimic altceva decat sa strig: “Aleluia!”. Se infaptuia fara sa fi predicat macar.

In rastimpul acesta, tata ajunsese aproape gata de ospiciu. Sa-si piarda el intreaga familie ca s-o ia acest Isus? Nu mai stia cum sa se descurce. Insa, fara nici o indoiala, atat mama cat si tata au vazut schimbarea petrecuta in mine, in cei doi frati ai mei si in Mary.

La inceput, cand pentru prima data mi-am dat viata Domnului, am avut cateva intalniri minunate cu El. Insa acum ele abia de se puteau compara cu umblarea mea zilnica cu Duhul Sfant – acum Domnul intr-adevar imi vizita camera. Slava umplea acel loc. Cateodata stateam pe genunchi, opt, noua sau zece ore in sir, inchinandu-ma Domnului.

In anul 1974, puterea lui Dumnezeu s-a declansat ca un flux nesfarsit in viata mea. Doar ce spuneam: “Buna dimineata, Duhule Sfant” si incepea din nou. Slava lui Dumnezeu a fost cu mine.

Intr-o zi de aprilie, m-am gandit: “Trebuie sa fie o explicatie”. Si am intrebat: “Doamne, de ce faci acest lucru pentru mine?” Stiam ca Dumnezeu nu ofera un picnic spiritual la nesfarsit.

Cand am inceput sa ma rog, iata ce mi-a descoperit Dumnezeu. Am vazut in fata mea o fiinta complet invaluita in flacari – miscandu-se fara noima si fara ca picioarele sa-i atinga pamantul. Gura acestei finite se deschidea si se inchidea, intocmai cum spune Cuvantul despre “scrasnirea dintilor”.

In clipa aceea Domnul mi-a vorbit deslusit, El mi-a spus: “Predica Evanghelia”.

Normal, raspunsul meu a fost: “Doamne, dar stii ca eu nu pot vorbi”.

Dupa doua nopti, Domnul mi-a dat al doilea vis. Am vazut un inger. In mana lui avea un lant ce se prindea de o usa care parea sa acopere tot cerul. Cand a tras de lant, s-a deschis usa, si acolo erau oameni, cat vedeai cu ochii. Suflete care coborau cu totii intr-o vale larga si adanca - dar valea era un infern tumultuous de flacari.

Era inspaimantator. Am vazut mii de oameni cazand in focul acela. Cei de la marginea flacarilor incercau sa se opuna, dar puhoiul umanitatii ii impingea de la spate in flacari.

Domnul mi-a vorbit din nou. Ce mare claritate, El mi-a spus:”Daca nu predici, vei raspunde de fiecare din cei care cad” Numaidecat mi-am dat seama ca tot ce mi se intamplase avea o singura menire – sa predict Evanghelia.

S-a intamplat in Oshawa

Partasia a continuat. Slava a continuat. Prezenta Domnului nu s-a departat de mine, dimpotriva, s-a intensificat. Cuvantul a devenit mai real. Viata mea de rugaciune a devenit mai puternica.

In fine, in noiembrie 1974, n-am mai putut evita subiectul. I-am spus Domnului: “Voi predica evanghelia cu o conditie, sa fii cu mine in acel serviciu”. Apoi I-am reamintit: “Doamne, Tu sti ca eu nu pot vorbi”. Eram permanent ingrijorat de problema vorbirii mele si de faptul ca ma voi face de ras.

Totusi, era imposibil sa-mi sterg din minte tabloul omului in flacari si vocea Domnului zicand: “Daca nu predici, vei raspunde de fiecare din cei ce cad”.

Ma gandeam :”Ar trebui sa incep sa predict, dar daca as raspandi brosuri n-ar fi oare acelasi lucru?”. Apoi in dupa amiaza unei zile din prima saptamana a lunii decembrie, am vizitat casa lui Stan si Shirley Phillips din Oshawa, la o distanta de aproximativ 30 mile mai la est de Toronto.

“Pot sa va spun ceva?” i-am intrebat. Nu simteam pana atunci niciodata indemnul sa spun cuiva intreaga istorie a experientelor mele, a visurilor si a vedeniilor pe care le-am avut. Asa ca, timp de aproape trei ore, mi-am descarcat inima de lucrurile pe care nu le stia decat Domnul si cu mine.

Nici nu terminasem de vorbit ca Stan m-a intrerupt si a zis: “Benny, trebuie sa vi cu noi la biserica in seara asta sis a impartasesti tuturor ceea ce ne-ai spus.” Aveau o adunare numita Silo - un grup de circa 100 de oameni care se adunau la biserica Adunarea lui Dumnezeu, Trinitatea din Oshawa.

De m-ati fi vazut cum aratam. Parul imi cadea pana pe umeri si nu eram imbracat de biserica, invitatia venind complet pe neasteptate.

Dar pe data de 7 decembrie 1974, Stan m-a prezentat adunarii si pentru prima data in viata mea am stat la un amvon ca sa predict.

Instantaneu, in clipa cand mi-am deschis gura, am simtit cum ceva mi-a atins limba si mi-a dezlegat-o. a fost ca o usoara amortire, dar am inceput sa vestesc Cuvantul lui Dumnezeu cu o fluenta perfecta.

Iata ins ace m-a uimit. Dumnezeu nu m-a vindecat cand am stat pe banca si nici in timp ce m-am indreptat spre amvon. Nu m-a vindecat nici

macar atunci cand am stat in picioare in fata amvonului. Dumnezeu a facut minunea cand am deschis gura.

Cand mi s-a dezlegat limba, mi-am zis: “E adevarat”. Gangavitul a disparut. Complet. Si pentru totdeauna.

Parinteii mei n-au stiut insa ca m-am vindecat, pentru ca la noi in casa era putina comunicare intre noi. Apoi, normal au fost intotdeauna intervale scurte de timp in care puteam vorbi fara sa mi se observe defectul – pana ce iarasi ceva imi declansa balbaitul.

Dar cu am stiut ca am fost vindecat. Lucrarea a inceput sa se extinda. Apoi zilnic eram chemat de vreo biserica sau de vreo grupare ca sa slujesc. Simteam voia lui Dumnezeu desavarsita implinindu-se in viata mea.

“Simt ca mor”

Timp de 5 luni dupa aceea, am pr;edicat fara ca mama sau tata sa aiba macar o idée de acest lucru. Insusi faputl ca n-a ajuns la urechile lor a fost un miracol in sine. Fratii mei au aflat, dar nu au indraznit sa-i spuna ceva lui tata pentru ca il stiau de ce ar fi fost in stare sa-i faca lui Benny.

In aprilie 1975, in ziarul Toronto Star, a aparut un anunt cu poza mea. Urma sa predict la o mica biserica penticostala si pastoral a vrut sa atraga vizitatori.

A avut efect. Constandi si Clemence au vazut anuntul.

Stateam pe podium in seara aceea de duminica. In timpul unei cantari comune, mi-am ridicat capul, n-am putut sa cred ceea ce-mi vedeau ochii. Inaintea mea erau ei – mama si tata – condusi de usier spre un loc ce era doar la cateva randuri in fata amvonului.

M-am gandit: “Este adevarat. Simt ca mor”

Bunul meu prieten Jim Poynter state ape podium langa mine. M-am intors spre el si am spus: “Jim roaga-te! Roaga-te!” A ramas uimit cand i-am spus ca mama si tata erau acolo.

O mie de ganduri mi-au fulgerat prin minte, cel mai putin inseamnat fiind: “Doamne, voi sti intr-adevar ca sunt vindecat numai daca nu ma balbai acum, in seara asta”. Nu-mi amintesc sa fi fost vreodata mai intimidate intr-un serviciu, iar nesiguranta intotdeauna m-a facut sa ma balbai.

Dar incepand sa predict, puterea prezentei lui Dumnezeu a inceput sa curga prin mine. Totusi, in directia parintilor n-am reusit nicidecum sa ma uit – nici macar sa arunc o privire. M-am convins insa de faptul ca ingrijorarea mea cu privire la balbait fusese neintemeiata. Atunci cand Dumnezeu te vindeca, vindecarea este definitiva.

Spre terminarea serviciului am inceput sa ma rog pentru cei ce aveau nevoie de vindecare. O , puterea lui Dumnezeu a umplut locul acela.

La sfarsit, parintii mei s-au ridicat si au iesit pe usa din spate.

Dupa serviciu, i-am spus lui Jim: “Trebuie sa te rogi! Iti dai seama ca in urmatoarele cateva ore se va hotara destinul meu? S-ar putea sa fie nevoie sa dorm la noapte in casata”

In seara aceea am condus apoi la intamplare, asa aiurea prin Toronto. Voiam sa astept cel putin pana spre doua dimineata ca sa ajung acasa. Stiam ca la ora aceea parintii mei vor fi in pat.

N-am vrut cu nici un chip sa dau fata cu ei.

Dar despre aceasta – mai tarziu.

CAPITOLUL 4

INTIM SI PRESONAL

Esti tu gata sa-L intalnesti pe Duhl Sfant intr-un fel intim si personal? Ai dori sa auzi vocea Lui? Esti tu pregatit sa-L cunosti ca persoana?

Este exact ce mi s-a intamplat mie - este faptul care mi-a transformat drastic viata. A fost o experienta intense si personala, o experienta bazata pe Cuvantul lui Dumnezeu.

Poate ai sa ma intrebi: “A fost ea rezultatul unui studiu biblic sistematic?” Nu. S-a intamplat atunci cand L-am invitat pe Duhul Sfant sa-mi fie prieten intim, sa fie insotitorul meu permanent, sa ma ia de mana sis a ma conduca “in tot adevarul”. Sa stii ca numai ceea ce El iti va descoperi si revela din Scriptura va face din studiul tau biblic o realitate vie.

Lucrurile pe care as dori sa ti le impartasesc au inceput in viata mea din momentul in care Duhul Sfant a intrat in camera mea, in decembrie 1973. si de atunci a continuat pana in ziua de azi, cu o singura diferenta: astazi Il cunosc infinit mai bine decat L-am cunoscut atunci cand L-am intalnit pentru prima data..

Dar sa incepem cu lucrurile elementare. Duhul Sfant mi-a schimbat viata. El a fost cu mine din clipa cand L-am rugat pe Hristos sa intre in inima mea si m-am nascut din nou.

A urmat apoi momentul cand am primit botezul cu Duhul Sfant. Am fost umplut de Duhul Sfant. Am vorbit in limbi. El mi-a daruit prezenta Lui

si darurile Sale. Multi crestini au si ei aceeasi experienta, insa s-au oprit doar la atat. Ei nu reusesc sa inteleaga ca faptul intamplat la Rusalii a fost doar unul din darurile Duhului.

As vrea insa sa sti un lucru: mai mult decat mantuirea, mai mult decat botezul cu apa, mai mult decat umplerea Duhului, "A treia persoana a trinitatii asteapta personal sa te intalneasca, tanjind dupa o afinitate cu tine pe viata. Aceasta este faptul pe care in curand ai sa-l descoperi.

IN PARTASIE STRANSA

Daca acum doi ani ai fi format numarul meu de telefon si facand astfel cunostinta, am fi continuat relatia prin telefon, fara san e fi intalnit vreodata, ce ai putea cu adevarat sa cunosti despre mine?

Vei spune: "Ti-as cunoaste vocea, asa cum se aude prin telefon" Cam atat ar fi tot, pentru ca n-ai putea sa ma recunosti daca m-ai vedea pe strada.

Dar vine apoi ziua cand ne vedem fata in fata. Dintr-o data ai ocazia sa te apropii de mine ca sa dam mana sis a vezi cum sunt: sa-mi vezi culoarea parului si a ochilor, sa vezi ce fel de haine port. Daca am iesi impreuna, ai descoperi ce fel de pretentii am – daca imi place cafeaua sau ceaiul.

Inveti enorm de mult despre oameni cand ii intalnesti personal.

Sfarsitul luptei

Acelasi lucru s-a intamplat atunci cand L-am intalnit pe Duhul Sfant. Am inceput sa descopar in personalitatea Lui lucruri care mi-au schimbat viata de crestin. Mantuirea m-a schimbat pe mine, insa Duhul Sfant a influentat enorm de mult umblarea mea de crestin

Cunoscand Duhul Sfant, am devenit sensibil fata de El, am invatat ce Il intristeaza si ce Il face bucuros, ce Ii place si ce nu-I place, ce Il face sa fie suparat si ce Il face sa fie fericit.

Am ajuns sa inteleg faptul ca, in realitate, Biblia a fost scrisa de Duhul Sfant. E adevarat ca El a folosit oameni de toate profesiile, dar fiecare din ei a fost condus de Duhul Sfant.

Mult timp m-am luptat sa inteleg Biblia, dar a venit ziua cand m-am uitat in sus si am zis: "Minunat Duh Sfant, Te rog, arata-mi ce vrei sa spui aici". Si mi-a vorbit. M-a facut sa inteleg Cuvantul.

Domnul a folosit adunarea cu Kathryn Kuhlman ca sa ma pregateasca pentru lucrurile ce urmai sa se intample. Dar domnisoara Kuhlman n-a stat cu mine nici macar o singura data ca sa-mi vorbeasca despre Duhul Sfant.

Tot ce am invatat a fost de la El. Din aceasta cauza lucrurile pe care le-am invatat sunt proaspete, de aceea sunt noi – pentru ca mi-au fost date mie.

Cand am ajuns acasa de la adunarea aceea din Pittsburgh, m-am aruncat in genunchi. Am fost cinstit si deschis cand am spus: “Scump Duh Sfant, vreau sa te cunosc”. Nu voi uita niciodata cat am fost de intimidate. Dar , din ziua aceea, ajuns sa-L cunosc ca pe un frate. Cu adevarat, El este un membru al familiei.

CINE ESTE EL

Ai sa intrebi: “Cine este Duhul Sfant?” Vreau sa stii ca El este cea mai frumoasa, cea mai pretioasa, cea mai gratioasa Persoana de pe pamant. Dumnezeu Fiul nu este pe pamant, Dumnezeu Tatal nu este pe pamant, sunt in cer chiar in clipa aceasta.

Cine este pe pamant? Dumnezeu Duhul Sfant. Caci Dumnezeu Tatal a venit sa-si faca lucrarea prin Fiul care a inviat. Dupa ce Dumnezeu Fiul a plecat, a venit Dumnezeu Duhul Sfant, iar El, facandu-Si lucrarea Sa, este inca aici.

Gandeste-te putin. Cand Dumnezeu Fiul a plecat, El nu i-a luat nici macar pe Ioan si pe Petru cu El. El a spus: “Copilasilor, mai sunt putin cu voi. Ma veti cauta si cum am spus Iudeilor ca, unde Ma duc Eu, ei nu pot veni, tot asa va spun si voua acum” (Ioan 13:33)

Dar cand va pleca Dumnezeu Duhul Sfant – ceea ce multi cred ca se va intampla foarte curand – pe cei rascumparati de Domnul ii va lua cu El. Se numeste Rapirea. Vom fi ridicati impreuna cu El ca sa-L intampinam pe Domnul in vazduh.

Ce este Duhul Sfant? Candva credeam ca El este cau un abur, ceva ce pluteste, ceva ce n-as putea sa stiu précis niciodata. Am invatat insa nu numai ca El este o realitate ci si faptul ca are personalitate

Cine-i pe dinlauntru?

Ce ma defineste pe mine ca persoana? Trupul meu fizic? Nu cred. Sunt sigur ca la inmormantare ati vazut cum zace trupul in sicriu. Uitandu-va la el, priveati atunci la o persoana? Nu! Ce se vedea era doar un trup mort.

Trebuie sa va dati seama de faptul ca nu trupul defineste persoana, ci exact invers, ceea ce nu-i apartine, ceea ce il paraseste – emotii, vointa, intellect, simtaminte. Acestea sunt doar un sumar ar caracteristicilor ce ne definesc ca persoana si ne confera personalitate.

Cei ce se uita la mine cand predict nu-l pot vedea pe Benny Hinn. Ei imi pot vedea trupul, dar eu sunt inlauntrul trupului meu fizic. Persoana dinlauntru este aceea care conteaza.

Duhul Sfant este o persoana. Si intocmai ca tine, El poate simti, percepe si raspunde. El poate simti durere. Are capacitatea sa iubeasca sis a urasca, vorbeste si are vointa proprie.

Exact insa, cine este El? Duhul Sfant este Duhul lui Dumnezeu Tatal si Duhul lui Dumnezeu Fiul. El este puterea Dumnezeirii – este puterea Sfintei Treimi.

Care este slujba Lui? Misiunea Duhului este sa confirme porunca Tatalui si lucrarea Fiului.

Ca sa intelegem slujba Duhului Sfant trebuie sa intelegem lucrarea Tatalui si lucrarea Fiului. Dumnezeu Tatal este Cel care dispune. El dintotdeauna a fost Cel ce spune: “Sa fie!” De la inceput, Dumnezeu a fost Cel care a dat poruncile.

Pe de alta parte, Dumnezeu Fiul este Cel care executa poruncile Tatalui. Cand Dumnezeu Tatal a spus: “Sa fie lumina!”, Dumnezeu Fiul a venit si a executat porunca. Apoi Duhul Sfant a adus lumina.

Permiteti-mi sa ilustrez acest lucru in felul urmator. Daca ti-as spune: “Te rog, aprinde lumina”, trei forte ar fi implicate. Mai intai, eu as fi cel ce da comanda. In al doilea rand, tu ai fi cel ce se duce sa apese pe intrerupator. Cu alte cuvinte, tu ai fi executantul comenzii. In final, insa cine aduce lumina? Nici eu nici tu. Este curentul – electricitatea – care produce lumina,

Duhul Sfant este puterea lui Dumnezeu, este puterea Tatalui si Fiului. El insufleteste lucrarea Fiului, si totusi El este o persoana – El are emotii, care se exprima intr-un fel unic in Trinitate.

Sunt intrebat: “Benny, nu uiti cumva de importanta lui Hristos, cand vorbesti asa?” Niciodata! Cum as putea sa-L uit pe Acela care m-a iubit si a murit pentru mine? Unii sunt insa atat de concentrate asupra Fiului incat uita de Tatal - Cel care i-a iubit si a trimis pe Fiul Sau. Nu pot sa-L uit nici pe Tatal nici pe Fiul. Dar eu nu pot sa fiu in legatura cu Tatal si cu Fiul fara Duhul Sfant (vezi Efeseni 2:18)

PARTASIE

Intr-una din primele mele intalniri cu Duhul Sfant am avut o experienta care m-a miscat pana la lacrimi. Exact asa cum va relatez, L-am intrebat: “Ce trebuie sa fac cu Tine? Spune-mi, Te rog, cum esti?” Am fost sincer ca un copil – incercam sa invat – si am simtit ca nu Il suparau intrebarile mele copilaresti.

Intalnirea de partasie

Iata ce raspuns mi-a dat Duhul Sfant: “Eu sunt Cel ce impartaseste cu tine” Imediat mi-a trecut prin fata ochilor versetul acela: “Harul Domnului Isus Hristos, si dragostea lui Dumnezeu si impartasirea Duhului Sfant sa fie cu voi toti” (2 Corinteni 13-14)

m-am gandit: “Asa e! Duhul Sfant este Cel ce ma cumineca, Cel ce imi impartaseste”. Atunci am intrebat: “Cum de partasia e cu Tine si nu cu Fiul?” Si El mi-a raspuns: “Este exact asa cum trebuie sa fie. Sunt aici sa te ajut in rugaciunile tale catre Tatal, sunt aici ca sa te poti ruga Fiului”

Imediat mi s-a schimbat complet felul de privi rugaciunea. A fost ca si cum cineva, inmanandu-mi o cheie de aur, mi-a descuiat portile cerului. Din acel moment am avut un prieten personal care ma ajuta sa vorbesc cu Tatal in numele lui Isus. Literalmente, ma calauzea pe genunchi si-mi facilita comunicarea cu Tatal.

O , ce partasie este aceea! Dupa acest lucru tanjeste Duhul Sfant – dupa partasia cu tine!

Lasa-ma sa-ti explic. In partasie nu exista rugaminti, sau petitii, asa cum este in rugaciune. Daca ti-as spune :”Vrei te rog, sa-mi dai ceva de mancare?” - aceasta ar fi o rugaminte. Partasia insa este mult mai personala: “Cum o mai duci? Hai sa servim masa impreuna!” – aceasta este partasie.

Aminteste-ti ca in partasie nu exista rugaminti egoiste, ci numai prietenie, dragoste si impartasire. Asa a fost in cazul meu. Am inceput ca inainte de rugaciune sa astept dupa Duhul Sfant. Spuneam: “Scump Duhule Sfant, n-ai vrea sa vii sa ma ajuti in rugaciune?”

Biblia spune: **“Si tot astfel si Duhul ne ajuta in slabiciunea noastra: caci nu stim cum trebuie sa ne rugam. Dar insusi Duhul mijloceste pentru noi cu suspine negraite. Si Cel ce cerceteaza inimile stie care este nazuinta Duhului; pentru ca El mijloceste pentru sfinti dupa voia lui Dumnezeu. (Romani 8:26-27)**

Cand noi nu stim ce sa spunem, El ne vine in ajutor. Si iata care este principiul pe care l-am invatat apoi. Duhul Sfant este singurul invatator al Bibliei. **Si noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca sa putem cunoaste lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Sau. Si vorbim despre ele nu cu vorbiri invatate de la intelepciunea omeneasca, ci cu vorbiri invatate de la Duhul Sfant, intrebuintand o vorbire duhovniceasca pentru lucrurile duhovnicesti. (1 Cor 2:12-13)**

INSOTIT DE DUHUL

De la prima mea intalnire cu Duhul Sfant am inceput sa cunosc ca El este marele invatator – Cel ce ma conduce “in tot adevarul”. De aceea Il intrebam: “Spune-mi, Te rog, care este sensul acestei Scripturi?”

Si pentru ca doream sa stiu: “Cine esti? De ce esti asa de deosebit?” spuneam: “As vrea sa stiu cum esti.”

Gingas si totusi puternic

Iata ce am vazut. El mi s-a revelat ca o persoana grozav de puternica, si totusi ca un copilas, in acelasi timp El mi-a spus: “Un copil se da la o parte daca il faci sa sufere, dar daca il iubesti se tine de tine”. Si asa am facut cand am inceput sa ma apropii de El. Simteam ca era gingas, dar si grozav de puternic. Totusi ca un copil, El doreste sa fie foarte apropiat celor ce-L iubesc.

Ati vazut cumva vreun copilas sau vreo fetita tinandu-se de rochia mamei sau de pantalonii tatalui? Orinde ar merge parintii, cei mici se tin de ei si ii urmeaza. Este un semn cert ca parintii ii iubesc si ii ingrijesc. Asa este si cu Duhul Sfant. El sta aproape de cei ce-L iubesc.

Ce l-a facut pe marele evanghelist Charles Finney sa predice evanghelia si pe cei ce-l ascultau “rapusi de acea putere” sa-si marturiseasca pacatele? Ce putere a venit peste John Wesley atunci, cand stand pe lespezi de mormant, si-a deschis gura sa predice? Persoana Duhului Sfant a fost aceea care a insotit lucrarea lor.

In orasul New York, Kathryn Kuhlman tocmai terminase de predicat la conventia asociatiei evanghelice a oamenilor de afaceri. A fost condusa catre lift prin bucatarie pentru a evita multimea. Bucatarii n-aveau idée de conventia ce era in desfasurare si nici n-auzisera vreodata de domnisoara Kuhlman. Cu tichiile si sorturile lor albe, bucatarii n-aveau cum sa stie ca trecea pe acolo, cand – ce sa vezi – s-au pomenit ca erau cu totii la podea. De ce? Kathryn nu facuse nici macar o rugaciune pentru ei, ci trecuse doar pe acolo. Ce s-a intamplat? Parasind lucrarile sedintei, ea a plecat insotita de puterea prezentei Lui.

Cine este Duhul Sfant? El este puterea Domnului.

Puterea aceea mi-a devenit evidenta cand am inceput sa ma rog in camera mea – complet singur. Zi de zi, ora de ora, imi ridicam mainile si spuneam : “Scump Duhule Sfant, n-ai vrea acum sa vii sa stai de vorba cu mine? Spre cine altul sa ma indrept? Familia mea era impotriva mea.

Prieteni imi erau putini, dar il aveam pe el – aveam ca prieten pe Duhul Sfant.

Uneori venea ca un vant, ca adierea placuta a unei zile de vara. Asa ma inunda bucuria Domnului de simteam cum se revarsa din mine. Atunci, in timp ce vorbeam cu El, spuneam: "Duhule Sfant, Te iubesc si mi-e dor de partasia Ta". Si am descoperit ca dorinta era reciproca – si El tanjea dupa partasia cu mine.

Mancarea poate s-astepte!

Odata, in Anglia, am stat in casa unei familii crestine. Camera mea era la mansarda. Intr-o seara, complet absorbit de prezenta Duhului Sfant, nu mai puteam de fericire, vorbind cu El. Gospodina casei m-a strigat de jos: "Benny, cina e gata". Ma simteam insa ase de bine ca n-as fi vrut sa plec. Ea m-a strigat din nou: "Cina e gata". Atunci am dat sa ies, dar am simtit cum cineva mi-a luat mana si mi-a spus: "Numai inca cinci minute, doar cinci miunte". Duhul Sfant dorea intens partasia cu mine.

Te intrebi: "Despre ce ati vorbit?" Ii puneam intrebari.

De exemplu odata, L-am intrebat: "Cum Te deosebesti Tu de Tatal si Fiul?" Numaidecat, aratandu-mi-l pe Stefan improscat cu pietre, mi-a spus. "Stefan, l-a vazut pe Tatal, L-a vazut pe Fiul, dar Eu eram in el". Sunt trei persoane distincte.

Duhul Sfant a fost Cel care i-a dat lui Stefan puterea sa indure suferinta, Isus era insa Cel care il astepta in cer impreuna cu Tatal – impreuna cu Cel invaluit de slava. Puteti sa cititi acest lucru in Fapte 7:54-56.

Duhul Sfant mi-a aratat apoi mai mult.

El a fost Cel care i-a dat lui Moise puterea de a elibera copiii lui Israel.

El a fost puterea din viata lui Isus.

El a fost forta din vantul care a despartit Marea Rosie.

El a fost puterea grozava care a prabusit zidurile Ierihonului.

El a fost energia din piatra lui David cand a cazut Goliat.

Duhul Sfant. El a fost taria din viata lui Samuel, a lui Ilie – si a lui Hristos, Domnul.

Cu toate ca Isus a fost omul desavarsit, Scriptura este clara in privinta aceasta. El n-a vrut sa faca nimic fara Duhul Sfant. El n-a predicat fara Duhul Sfant, nu si-a pus mainile peste bolnavi fara Duhul Sfant. "Duhul Domnului este peste Mine" a spus El cand Si-a facut lucrarea, "pentru ca M-a uns sa vestesc Evanghelia" (Luca 4:18)

Ce s-a intamplat cand s-a reintors Isus la Tatal? Dintr-o data ucenicii au avut o asemenea partasie cu Duhul Sfant ca li s-a schimbat complet vocabularul: au inceput sa spuna ca “Duhul Sfant si noi” am fost martori ai invierii Lui. Duhul Sfant a devenit partasul fiecarei actiuni din viata lor, erau in partasie totala cu El - lucrand impreuna pentru Fiul.

Ce anume din viata apostolului Pavel i-a dat puterea sa reziste pana la capat? Si ce a fost in viata lui Petru de pana si umbra lui vindeca bolnavii? Era atingerea Duhului.

David Wilkerson vorbeste despre o vizita facuta unei femei credincioase in Dumnezeu, maica Basilea Schlink. El a spus ca de indata ce a intrat in odaia ei, a simtit prezenta Domnului. De ce? Pentru ca ea Il iubea pe Duhul Sfant, iar cei ce Il iubesc, Ii cunosc prezenta.

Recunosti tu vocea aceea?

Cand Isus a fost pe pamant, la cine se duceau uncenicii daca aveau o problema? Mergeau la Fiul si-L intrebau: “Ce sa facem?” Atunci El ii povatuia. Dar Hristos, reintorcandu-se la Tatal, nu i-a lasat singuri. “Duhul Sfant va va calauzi, El va va mangaia, El va va povatui si va va reaminti despre lucrurile pe care vi le-am pus. El va va spune despre Mine”

Petru si Ioan spuneau acum :”Duhul Sfant cel minunat”. Pavel vorbea despre “partasia Lui”

Dupa ce Petru a avut vedenia de pe acoperisul casei lui Simon Tabacarul, la Joppa, “Duhul i-a spus: “Iata ca te cauta trei oameni, scoala-te, pogoara-te si du-te cu ei fara sovaire, caci Eu i-am trimis” (Fapte 10: 19-20)

Petru a recunoscut vocea Duhului Sfant – acesta a fost inceputul predicarii Evangheliei la neamuri.

Cum s-a convertit famenul etiopian? “Duhul a zis lui Filip: “Du-te si ajunge carul acesta” (Fapte 8:29) Filip a recunoscut vocea Duhului Sfant. N-a fost Dumnezeu Tatal Cel care i-a vorbit si nici Dumnezeu Fiul – a fost Duhul Sfant. El, care este o persoana cu vointa proprie, in acel moment a facut lucrarea Tatalui. Cred ca a-L rani este cel mai are pacat ce poate fi omis impotriva Duhului Sfant, ceea ce cred ca e tot una cu a-I nega puterea si prezenta. Nicaieri in Sfintele Scripturi nu gasim cuvintele: “Nu intristati pe Dumnezeu Tatal” sau “Nu intristati pe Dumnezeu Fiul”, dar peste tot in Biblie gasim “Nu intristati Duhul”

Dumnezeu a spus copiilor lui Israel in pustie: “Ati intristat Duhul Meu”, si n-a spus “M-ati intristat pe Mine”. Dumnezeu Fiul a privit la farisei si a zis: “Si oricui va vorbi impotriva Fiului omului, I se va ierta, dar oricine va huli impotriva Duhului Sfant, nu i se va ierta” (Luca 12:10)

Persoana Duhului Sfant se distinge in Dumnezeire. Ea este delicata, este sensibila. Dar fiindca Isus ti L-a dat tie si mie, El nu ne va parasi.

Duhul Sfant este manierat. El nu intra in odaia ta, daca nu-L invite. El nu vine la tine, daca nu-L rogi. El nu vorbeste cu tine, daca tu nu vrei sa-I vorbesti.

Cat poate El sa astepte? Pana ce-I vorbesti. Luni de zile, sau chiar ani. El s-ar putea sa stead oar si s-astepte, s-astepte mereu. Prietene, nu-I vei cunoaste niciodata puterea si nu-I vei simti niciodata prezenta, decat numai atunci cand, apropiindu-te de El, te asezi sa spui: “Minunat Duhule Sfant, vorbeste-mi despre Isus”.

Abia am putut tine telefonul

Dupa un program de radio, in Florida, femeia care imi luase interviu mi-a spus: “Benny, ma consider crestina de multa vreme, dar ceva lipseste din viata mea”

“Dupa ce insetezi?” am intrebat.

A raspuns: “Vreau ca Dumnezeu sa fie o realitate in viata mea”

Am intrebat-o daca-L cunoaste pe Dumnezeu Duhul Sfant. “Il cunosc pe Isus”, a zis ea.

“Duhul Sfant este o persoana”, i-am spus, “Cum m-as simti eu aici daca m-ai ignora? M-astept ca atunci cand sunt cu tine sa-mi vorbesti. Exact la fel este si cu Duhul Sfant.”

“Nu m-am gandit niciodata la asta”,a spus ea.

“Diseara, in singuratate, vorbeste-I”, am spus. “Nu e nimic altceva mai simplu”. Stiam ca ea va gasi realitatea pe care o cauta.

“Dar cum ramane cu Isus?”a intrebat ea.

I-am spus: “Fii linistita si asteapta-L numai, fiindca El este Cel care Il glorifica pe Isus. Sa stii ca asteptandu-L, tu nu uiti de Isus, caci Hristos este Cel care de fapt ti L-a dat pe Duhul Sfant. Fa intocmai cum a spus Isus”.

A doua zi prin telefon, am primit anuntul emotionant al celei mai volubile comentatoare de radio din cate m-au sunat la telefon vreodata “Stii ce mi s-a intamplat aseara? “, a inceput ea, vorbind atat de repede ca a trebuit s-o temperez. “Benny, Duhul Sfant a vorbit cu mine!”

Ceea ce mi-a spus apoi a facut sa mi se zbarleasca parul. Abia am putut tine telefonul in mana. A inceput sa planga in timp ce-mi relata ce i-a spus Duhul Sfant: “Am cercetat lumea intreaga si nimeni nu este ca Isus”. Dupa aceea mi-a spus ca a auzit cuvintele: “Vino, Doamne Isuse. Vino, Doamne Isuse”

Imediat mi-am adus aminte de cuvintele: “ Duhul si Mireasa spun “Vino” (Apoc 22:17)

Iata una din cele mai importante lectii pe care le-am invatat. Persoana care cunoaste prezenta Duhului Sfant Il va preamari si glorifica pe Isus intotdeauna.

Cand cunosti Duhul cu adevarat Il glorifici pe Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu, pentru ca Duhul Sfant din tine Il glorifica pe Dumnezeu Fiul. Se intampla in mod automat. Viata umpluta de Duhul Il glorifica doar pe Isus.

Fiecare actiune din viata reflecta ceea ce iti umple viata. Daca ti-o umpli cu citirea ziarelor, vei vorbi despre ultimele stiri. Daca urmaresti dramele de la televizor, vei vorbi despre ele. Dar daca esti umplut cu Duhul si daca te lasi abosorbit de prezenta Lui, Il vei cauta pe Isus si nu vei glorifica nimic altceva, decat pe Isus.

Daca Insusi Dumnezeu Tatal si Dumnezeu Fiul Si-au demonstrant dragostea fata de Duhul Sfant, atunci cum am putea noi sa facem altfel?

Dumnezeu L-a iubit asa d emult ca a mustrat aspru copiii lui Israel pentru neascultarea lor: “Dar ei au fost neascultatori si au intristat pe Duhul Lui cel Sfant: iar El li s-a facut vrajmas si a luptat impotriva lor” (Isaia 63:10) Dumnezeu n-a acceptat nici jertfe si nici rugaciunile lui Moise pentru iertarea pacatelor comise impotriva Duhului Sfant.

Pretul mare al minciunii

Experienta lui Anania si Safira ne arata clar ce se va intampla cu cei care dispretuiesc Duhul. Cuplul a vandut o mosioara si a dat numai o particica din ceea ce-I apartinea lui Dumnezeu. Petru a spus: “Anania, pentru ce ti-a umplut Satana inima ca sa minti pe Duhul Sfant?” (Fapte 5:3). Anania a murit pe loc. La numai cateva ore dupa aceea a intrat si sotia lui si Petru a intrebat: “Spune-mi cu atat ati vandut mosia?”

“Da”, a raspuns ea “cu atata”. Petru i-a zis: “Cum de v-ati inteles intre voi sa ispititi pe Duhul Domnului? Iata picioarele celor ce au ingropat pe barbatul tau, sunt la usa si te vor lua si pe tine. “Ea a cazut indata la picioarele lui, si si-a dat sufletul” (Fapte 5:7-10)

Pacatul impotriva Duhului este periculos. Daca nu intelegi lucrarile Duhului, nu vorbi despre ele – e mai bine sa taci. In serviciile mele ma rog ca tot ce fac sa fie exact dupa voia Lui. Duhul Sfant este Cel ce m-a chemat si El este Cel care conduce adunarile pe care le tin. Cu alte cuvinte, El este stapanul serviciului.

Ar trebui sa-L rogi sa devina stapan si in viata ta.

De ce? Pentru ca El – fiind Cel trimis sa fie cu tine si in tine pentru totdeauna – iti da putinta sa-L cunosti si sa ai partasie cu El. Si cu cat partasia va fi mai mare, cu atat Il vei cunoaste pe Isus mai bine si Hristos iti va deveni mai drag, pentru ca El nu are alt subiect in afara de Isus. Hristos a spus: "Cand va veni Mangaietorul, pe care-L voi trimite de la Tatal, adica Duhul adevarului, care purcede de la Tatal, El va marturisi despre Mine" (Ioan15:26)

Asa ca daca vreau sa cunosc despre Isus, eu trebuie sa-L ascult pe Duhul Sfant. Asa a spus Isus – si El a stiut ce spune.

In Vechiul Testament, Moise a putut sa mearga la Tatal. In Noul Testament, uncenicii au putut sa vorbeasca cu Fiul. Dar noi, cand ne lipseste ceva, la cine sa ne ducem? La Duhul Sfant. El este o persoana – El asteapta, chiar acum sa-I spui ca este binevenit in viata ta.

Cautandu-I prezenta vei descoperi secretul marilor credinciosi, barbate si femei ai lui Dumnezeu. David a spus: "Nu ma lepada de la Fata Ta, si nu lua de la mine Duhul Tau cel Sfant" (Ps 51:11). El stia prea bine ce a ajuns sa i se intample lui Saul dup ace Duhul s-a indepartat de la el.

Pavel ne spune sa umblam prin Duhul, sa traim prin Duhul, san e rugam prin Duhul. Petru si Filip au vorbit cu El. Asa a facut si Hristos.

E timpul sa incepi

Ai sa intrebi: "Cum sa incep?" E chiar foarte simplu – ai putea sa incepi prin a spune: "Duhule Sfant, ajuta-ma sa ma rog". Exact acesta este lucrul pe care si El il doreste de la tine. Biblia spune ca El se roaga pentru tine "cu suspine negraite". Incepand, vei simti cum ti se ridica povara. El iti va fi partenerul care iti va conduce rugaciunea direct la tronul lui Dumnezeu.

Duhul Sfant este o persoana atat de minunata. El vrea sa fie prietenul tau drag, asteptand sa te conduca tot mai aproape de Isus. Hristos a spus: "Daca nu ma duc Eu, Mangaietorul nu va veni la voi, dar daca Maduc, vi-L voi trimite" (Ioan16:7). Apoi El a spus ca Duhul Sfant "are sa va calauzeasca in tot adevarul" si "Ma va proslavi, pentru ca va lua din ce este al Meu si va va descoperi" (Ioan 16:13-14) Si nu numai atat – El te va pregati pentru venirea Domnului in asa fel ca, atunci cand va avea loc Rapirea, tu sa fi gata.

Duhul Sfant inca asteapta. Doreste ca tu sa incepi o noua legatura cu El – o legatura intima si personala.

CAPITOLUL 5

A CUI VOCE O AUZI?

"Benny, vreau ca tu sa incetezi orice discutii despre Isus in casa asta. Ai auzit?" Nu voi uita niciodata vocea infuriate a tatalui meu manios din cauza convertirii mele. Dupa intalnirea mea cu Duhul Sfant, furia i s-a intetit.

Am inceput sa aud insa si alta voce – era glasul Duhului, care mi-a dat pentru tata o dragoste ce intrecea cu mult orice afectiune pe care o avusesem pentru el in copilarie sau in adolescenta. Indiferent ce-mi spunea tata, ma uitam la el incredintat si linistit. Si cu cat devenea mai manios, cu atat imi dadea Duhul mai multa dragoste fata de el.

Trei lucruri s-au intamplat cand Duhul Sfant a intrat in viata mea.

Mai intai, Cuvantul cel viu a lui Dumnezeu a devenit pasiunea vietii mele. Nu mai citeam Scriptura pe sarite, putin din Matei sau putin din Psalmi. Cand deschideam Biblia, ii simteam intimitatea ca si cum as fi trait in universal ei, caci – asa mi se desfasura in fata ochilor – "insufletita si in culori vi". Glasul Duhului Sfant imi era calauza in marea aventura a Scripturii.

Apoi viata de rugaciune mi s-a schimbat complet. Apuse erau vremurile cand, rugandu-ma cascam si ma tot repetam mereu. Acum conversam cu Duhul Sfant. Prin El, Dumnezeu a devenit o realitate pentru mine. El mi-a dat putere si o indrazneala ce ma facea neinfricat.

In al treilea rand, mi-a transformat viata de crestin. Am inceput sa cant, fara sa stiu de ce faceam asa, pana cand am citit cuvintele 'Fiti plini de Duh, vorbind intre voi cu psalmi, cu cantari de lauda si cu cantari duhovnicesti, cantand si aducand din toata inima lauda Domnului" (Efeseni 5:18-19)

Ce mi se intampla nu era natural – era supranatural. Duhul preluase conducerea. El ma boteza cu dragoste pentru oameni – si in special pentru tatal meu. Era exact asa cum declara Cuvantul: "dragostea lui Dumnezeu a fost turnata in inimile noastre prin Duhul Sfant, care ne-a fost dat" (Rom 5:5)

Asa mi s-a schimbat viata ca pana si instinctele sau reactiile firesti au fost inlocuite de impulsurile Duhului. Am invatat ce inseamna "sa-ti rastignesti firea pamanteasca". Si mi-am dat seama ca nu puteam s-o fac prin mine insumi "Daca traiti dupa indemnurile ei, veti muri; dar daca, prin

Duhul, faceti sa moara faptele trupului, veti trai. Caci toti cei ce sunt calauziti de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu (Rom 8:13-14)

Cum ajungi sa fii calauzit de Duhul? Incepi sa-I cunosti vocea. Si o recunosti. Apoi actionezi. Si cu cat ai mai multa partasie cu El, cu atat relatia ce se statorniceste este mai profunda.

La inceput

De la inceput, Dumnezeu ne prezinta in mod clar persoana si puterea Duhului Sfant. De fapt, Duhul Sfant este prima maniflestare a Dumnezeirii in Scripturi. “Si Duhul lui Dumnezeu se misca deasupra apelor” (Geneza 1:2)

Cand Dumnezeu l-a creat pe Adam din tarana pamantului, El a inceput prin formarea lutului. Cat timp n-a avut suflare in el, omul acela de lut a fost complet mort. Biblia spune ca Dumnezeu “i-a suflat in nari suflare de viata, si omul s-a facut astfel un suflet viu” (Geneza 2:7)

Suflarea lui Dumnezeu este Duhul Sfant. Iata cum descrie Iov lucrul acesta: “Duhul lui Dumnezeu m-a facut, si suflarea Celui Atotputernic imi da viata” (Iov 33:4)

In momentul in care Dumnezeu a suflat peste Adam, el a devenit viu. Impulsul primului contact avut de Adam, dupa ce si-a deschis ochii, a fost cu Duhul Sfant, pentru ca El era suflarea care curgea prin trupul lui si se miseca deasupra lui. Adam a stat in picioare, umplut din crestet pana in talpi de prezenta lui Dumnezeu.

Scriptura imi spune ca Dumnezeu, Duhul Sfant a fost puterea creatiei. “Prin Duhul Lui a impodobit cerurile” (Iov 26:13)

Dar mult mai minunat insa, este faptul ca Dumnezeu vrea sa-ti dea si tie acelasi Duh. El vrea chiar sa-L toarne peste tine: pana cand se va turna Duhul de sus peste noi; atunci pustiul se va preface in pamant, si pometul va fi privit ca o padure. Atunci nepartinirea va locui in pustiu, si neprihanirea isi va avea locuinta in pomet. (Isaia 32:15-16)

Ce promisiune minunata. Dumnezeu doreste sa toarne Duhul Sau peste tine. El vrea sa-ti insufle Duhul Lui. El doreste ca sit u, aidoma lui Adam, sa vii la viata!

Dandu-mi seama de faptul ca suflarea lui Dumnezeu este Duhul lui Dumnezeu a fost pentru mine ca descoperirea unei comori ingropate. Ai auzit tu vreodata vocea Celui Atotputernic vorbindu-ti? Multi au auzit-o. Dar exact cine vorbea? A cui voce ai auzit-o?

Cred ca este vocea Duhului Sfant. El este Cel care comunica vocea lui Dumnezeu. Descrierea vocii lui Dumnezeu Tatal este relatata in Iov:

Ascultati, ascultati trasnetul tunetului Sau, bubuitul care iese din gura Lui! Apoi se aude un bubuit, tuna cu glasul Lui maret; si nu mai opreste fulgerul, de indata ce rasuna glasul Lui! Dumnezeu tuna cu glasul Lui in chip minunat; face lucruri mari pe care noi nu le intelegem. (Iov 37:2,4-5)

Puterea glasului lui Dumnezeu a deposit capacitatea de pricepere a poporului Israel.

Un glas din cer

Cum i-a vorbit Dumnezeu lui Moise? Printr-un inger. In Noul Testament, Dumnezeu Insusi a vorbit numai de trei ori. Prima dat, atunci cand a vorbit despre Isus: “Si din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: Acesta este Fiul Meu preaiubit, in care imi gasesc toata placerea” (Matei 3:17)

Apoi Isus Insusi L-a rugat: “Tata, proslaveste Numele Tau”. Si iata ce s-a intamplat: “……din cer s-a auzit un glas, care zicea: “L-am proslavit, si-L voi mai proslavi” (Ioan 12:28) Norodul care auzise glasul a zis ca a fost “un tunet” (versetul 29)

In fine, ultima data cand Dumnezeu a vorbit direct a fost atunci cand uncenicii erau invaluiti de nor pe Muntele Schimbarii la Fata si El a zis: “Acesta este Fiul Meu preaiubit, in care Imi gasesc placerea Mea: de El sa ascultati!" (Matei 17:5) Si din nou vocea lui Dumnezeu a produs un rezultat infricosator. “Cand au auzit, ucenicii au cazut cu fetele la pamant si s-au inspaimantat foarte tare. Dar Isus S-a apropiat, S-a atins de ei si le-a zis: "Sculati-va, nu va temeti!" Ei au ridicat ochii, si n-au vazut pe nimeni decat pe Isus singur. “ (versetele 6-8)

Vei spune: “Benny, credeam ca Dumnezeu a fost intotdeauna Cel care a rostit Cuvantul”. Ai perfecta dreptate. Dar Cel care il comunica era Duhul Sfant.

Da-mi voie sa iti dau un exemplu. Vocea pe care au auzit-o profetii era vocea Duhului – si nu vocea Fiului sau a Tatalui.

Isaia, cand ne relateaza cum a auzit glasul Domnului, spune:

“El a zis atunci: "Du-te si spune poporului acestuia: "Intruna veti auzi, si nu veti intelege; intruna veti vedea, si nu veti pricepe!" Impietreste inima acestui popor, fa-l tare de urechi si astupa-i ochii, ca sa nu vada cu ochii, sa n-auda cu urechile, sa nu inteleaga cu inima, sa nu se intoarca la Mine, si sa nu fie tamaduit." (Isaia 6:9-10)

Cine le-a vorbit de fapt? Au auzit ei intr-adevar vocea Domnului Insusi, sau vocea lui Iehova pe pamant – Duhul Sfant? Ca sa aflam acest lucru, haideti sa privim la aceeasi Scriptura, asa cum este ea relatata in Faptele Apostolilor:

Pavel la Roma, sub supravegherea unui ostas ce-l pazea, a predicat: "Bine a spus Duhul Sfant prin prorocul Isaia catre parintii vostri, cand a zis: "Du-te la poporul acesta si zi-i: "Veti auzi cu urechile voastre, si nu veti intelege; cu ochii vostri veti privi, si nu veti vedea" (Fapte 28:25-27)

Cine, de fapt, a zis acele cuvinte? Cuvintele pe care Isaia I le atribuise Domnului, Pavel ne arata clar ca au fost spuse de Duhul Sfant.

Sa ne amintim ca Noul Testament il explica pe Vechiul. Sa vedem un alt exemplu. La Ieremia citim: .

Ci iata legamantul pe care-l voi face cu casa lui Israel dupa zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea inauntrul lor, o voi scrie in inima lor; si Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu. (Ieremia 31:33)

Profetul scrie: "zice Domnul", dar ca sa intelegem adevarata sursa a acelei Scripturi, trebuie sa citim in Evrei: "Lucrul acesta ni-l adevereste si Duhul Sfant. Caci, dupa ce a zis: "Iata legamantul pe care-l voi face cu ei dupa acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele in inimile lor si le voi scrie in mintea lor", (Evrei 10:15-16)

Cine a vorbit? Duhul Sfant. Nu numai ca El le-a adeverit, dar Scriptura ne reveleaza ca El "a zis" (versetul 15)

Cine este Iehova?

Viata mea spirituala s-a schimbat profund atunci cand mi-am dat seama ca Duhul Sfant este Dumnezeu. Milioane de oameni – si am fost si eu printre ei – sunt educati sa creada ca El este cumva mai prejos. Uneori ajungem sa fim indoctrinati sa credem, intrucat este al treilea, El nu este chiar Dumnezeu.

Trebuie sa ajungi la acest adevar: Duhul Sfant este Dumnezeu. El nu este mai prejos decat Dumnezeu Isus. El nu este mai prejos decat Dumnezeu Tatal. El este Dumnezeu, intocmai ca Tatal si Fiul.

Iehova este numele unei finite triunice. – si nu doar numele uneia din ele. Tatal este numit Iehova. Fiul este numit Iehova. Duhul Sfant este numit Iehova.

Cand vorbeste Dumnezeu Tatal, El vorbeste prin glasul Duhului Sfant. Cand Isus i-a tirmis pe cei 12, El a spus: "sa nu va ingrijorati, gandindu-va cum sau ce veti spune; caci ce veti avea de spus va va fi dat chiar in ceasul acela; fiindca nu voi veti vorbi, ci Duhul Tatalui vostru va vorbi in voi. " (Matei 10:19-20)

In Apocalipsa, suntem sfatuiti de repetate ori: "Cine are urechi, s auda ce zice…. Duhul" (Apocalipsa 2:7,11,17). A cui este deci vocea pe care trebuie s-o auzim? E vocea Duhului.

Hristos Insusi nu vorbeste fara Duhul Sfant. In Faptele Apostolilor citim ca Isus s-a inaltat la cer, "dupa ce, prin Duhul Sfant, daduse poruncile Sale apostolilor pe care-I alesese" (Fapte 1:2). . Iar in Evrei gasim ca Hristos s-a adus pe Sine Insusi jertfa lui Dumnezeu, "prin Duhul Cel vesnic" (Evrei 9:14)

Ne este clar acum? Duhul Sfant este Cel care ne aduce cerul in inima. El este vocea ui Dumnezeu pentru tine. Ai sa spui: "Dar sunt convins ca Dumnezeu este Cel care mi-a vorbit". Categoric ca a fost Dumnezeu. A fost Dumnezeu Duhul Sfant. Ca s-o spun altfel, a fost Tatal prin Fiul, vorbind prin Duhul.

Din ce am invatat am putea doar sa ne imaginam ce s-ar intampla daca Dumnezeu ne-ar vorbi audibil. Nu cred ca am rezista. Ma indoiesc ca am fi in stare sa suportam chiar si glasul lui Isus, descries ca "vuietul unor ape mari" (Apoc 1:15) Ioan cand l-a auzit, a cazut la picioarele Sale "ca mort" (vers 17)

Duhul Sfant insa preia vocea Tatalui si a Fiului si ne-o face linistita, placuta si foarte clara.

Din clipa inc are mi-am dat seama ca Duhul Sfant este Dumnezeu – si am inceput sa ma inchin Lui si sa-L tratez ca Dumnezeu – viata a inceput si ea sa mi se schimbe. N-am mai privit la Duhul Sfant ca la ceva mai prejos, mai slab, ceva nedeslusit. Inchinarea mea n-a mai avut ca subiect doar pe Dumnezeu Tatal si Fiul.

Da-mi voie sa spun din nou: Duhul Sfant este Dumnezeu – egal in maretie, putere, slava si eternitate, El este Dumnezeu.

Ce a spus Isus despre Duhul? A spus ca atunci cand va veni "El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit" (Ioan 16:13) Ce aude El? Duhul Sfant scump si minunat Il aude pe Tatal si iti vorbeste direct tie. Dar, cand iti vorbeste, El nu spune: "Tatal zice". El spune: "zic". De ce? Pentru ca Tatal, Fiul si Duhul Sfant sunt una.

Ca soarele pe cer

E as de usor sa limitam Dumnezeirea si s-o clasificam nescriptural. Crestinii intorsi de curand adesea intreaba: " Cum poate Dumnezeu sa fie si unu si trei in acelasi timp?". Da, Dumnezeu e Unul dar e si trei, in acelasi timp: Tatal, Fiul si Duhul Sfant. Si intrucat aceasta carte se ocupa de Duhul Sfant, fac deosebire intre Ei cu scopul de a prezenta fiinta triunica.

Dumnezeu ar fi ca soarele pe cer. Daca-i privesti stalucirea, constati ca e numai unul. Si totusi soarele care sustine viata pe planeta noastra este triunic. Se deosebesc trei elemente: soarele propriu-zis, lumina si caldura.

Asa este si Trinitatea. Tatal ar fi soarele intreg, Isus ar fi lumina iar Duhul Sfant ar fi caldura. Cand esti in prezenta Tatalui, ce simti? Caldura, energia si puterea Duhului Sfant. Cand privesti la fata Tatalui, pe cine vezi? "Cine m-a vazut pe Mine, L-a vazut pe Tatal" , i-a spus Isus lui Filip (Ioan 14:9)

Ma emotioneaza gandul ca voi ajunge odata in cer. Dumnezeu va fi acolo, si cand va fi sa stau in fata Tatalui, pe toti trei am sa-I vad: pe Duhul Sfant, pe Fiul si chiar pe Dumnezeu Insusi.

Cum arata Dumnezeu? In Cuvantul lui Dumnezeu nu gasim nicaieri descrierea Tatalui in detaliu. Stefan, "fiind plin de Duhul Sfant a privit la cer si a vazut slava lui Dumnezeu, si pe Isus stand la dreapta lui Dumnezeu" (Fapte 7:55)

Stefan l-a vazut pe Isus in mod clar, dar cand s-a uitat la Tatal n-a vazut decat "slava" care-L inconjura. Da, Dumnezeu Tatal are forma, dar nu este om care s-o cunoasca. (Filipeni 2:6) Cuvantul spune: "Nimeni nu L-a vazut vreodata pe Dumnezeu" (Ioan 1:18) ci Fiul L-a facut cunoscut.

Daca privim cu atentie la ce a spus Hristos, vom intelege cum Duhul imbratiseaza Dumnezeirea. Isus a spus: "Nimeni nu vine la Tatal decat prin Mine" (Ioan 14:6). Si Scriptura ne invata ca Duhul ne atrage la Hristos. Cu alte cuvinte, E neaparat sa Il auzi pe Duhlu Sfant, de vrei sa vezi Dumnezeirea. Cand imbratisezi Duhul Sfant, Il imbratisezi si pe Tatal si pe Fiul.

Nu voi uita niciodata ziua in care Duhul Sfant mi-a descoperit cum carmuirea Sa este egala cu cea a lui Isus. Mi-a aratat din Scriputura ca El este numit Domnul.

Pavel, scriind bisericii din Corint, spune: "Caci Domnul este Duhul, si unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia" (2Corint 3:17). Exact asa este. Noi toti marturisim ca Isus este Domn – dar asa este si Duhul Sfant. El este Duhul lui Isus!

Duhul Sfant este omnipresent, dar din nefericire solobozenia si libertatea nu sunt pretutindeni. In anumite biserici te simti ca si cum ai fi intr-o inchisoare si nu intr-o casa de lauda. De ce? Pentru ca in acea congregatie Domnul nu este Duhul.

Nu voi uita niciodata: Domnul este Duhul! In versetul imediat urmator, Pavel scrie: "Noi toti privim cu fata descoperita, ca intr-o oglinda, slava Domnului si suntem schimbati in acelasi chip al Lui din slava in slava, prin Duhul Domnului" (vs 18)

Cum stii?

Apoi, trebuie sa intelegi ca Trinitatea este slava lui Dumnezeu. Dumnezeu Tatal este slava lui Dumnezeu; Dumnezeu Fiul este slava lui Dumnezeu si Dumnezeu Duhul Sfant este slava lui Dumnezeu. Dar cine manifesta slava aceea? O manifesta Duhul Sfant – apartine lucrarii Lui.

Da-mi voie sa-ti pun o alta intrebare. Esti tu incredintat ca ai fost mantuit de pacat? Si cum stii précis acest lucru? Ai auzit vreun glas celest vorbindu-ti din cer? Ti-a aparut Isus in persoana ca sa-ti spuna: "Ai fost mantuit"?

Cum sti ca ai trecut de la moartea spirituala la viata? Stii, pentru ca Duhul ti-a spus acest lucru. Si o sti asa de bine ca ai fi gata sa-ti dai chiar viata pentru convingerea aceasta. De ce? Pentru ca, atunci cand iti vorbeste Duhul Sfant, El vorbeste direct in fiinta ta – iti patrunde pana in maduva oaselor.

Exact in acelasi fel, stim ca Isus este viu. O stim, nu pentru ca I-am vazut fata, ci stim ca El este viu – prin intermediul Duhului Sfant. Este acelasi Duh – persoana a treia din Trinitate.

Cineva m-a intrebat recent: "Benny, cum sti ca esti mantuit?" Tot ce i-am putut spune a fost ca: "Stiu ca stiu ca stiu" . Aceasta este baza si asigurarea pe care mi-a dat-o Duhul Sfant mie.

Duhul Sfant este si marele tau aparator. De exemplu: Cine crezi ca te protejeaza de atacurile lui Saten? Duhul Sfant te protejeaza. "Cand va navali vrajmasul ca un rau, Duhul Domnului va ridica un stavilar impotriva lui" (Isaia 59:19). Cand citesti acest verset cunoscut, ajungi la concluzia ca dusmanul vine ca un rau. Dar am vesti bune pentru tine: ca un rau este Duhul Sfant, si nu diavolul. Sa sti ca in ebraica nu exista virgule. Cand s-a tradus Biblia in versiunea King James, translatorul a pus virgule dupa cuvantul rau(apa), facandu-l pe vrajmas sa apara mai puternic decat este in realitate. Originalul ebraic ne spune ca, atunci cand navaleste vrajmasul, "Duhul Domnului se va pravali asupra lui ca un rau"

Urmeaza-ma

Cine ne pazeste? Duhul Sfant. Aceasta este sarcina care I-a fost incredintata de Hristos. De cate ori nu-L numim noi Isus, cand de fapt , El este Duhul lui Isus. Din nou si aici Ii separam numai de dragul discutiei ca sa putem sa-I intelegem mai bine, pentru ca, in realitate, El coexista ca Fiinta. Pentru ca, unde este Duhul Sfant, acolo este Isus – acolo este si Tatal. Cand iti vorbeste Duhul Sfant, toti trei vorbesc, dar Cel pe care-L auzi este Duhul Sfant, El este Cel pe care-L simti, Cel care te calauzeste dupa voia Tatalui.

Cand am citit pentru prima data cuvintele lui Isus: “Urmeaza-Ma”, m-am mirat ca as putea sa fac acest lucru. Era oare de presupus ca urmasii Lui sa-L fi insotit, ridicandu-se cu El la cer? Nici vorba. Reintorcandu-se la Tatal, Hristos L-a trimis pe Duhul Sfant. Isus le-a spus: “El va va calauzi” (Ioan16:13) Isus incerca sa le spuna: “Nu Ma puteti urma pe Mine, Eu plec acum, dar vi-L trimit pe Duhul Sfant. Pe El trebuie sa-L urmati” . Atunci, cum de noi spunem: “Il urmez pe Isus!”, cand singura calauza pe care o avem este Duhul Sfant?

ASCULTAND DE GLASUL LUI

Din clipa primei mele intalniri cu Duhul Sfant am stiut ca trebuie sa umblu, ascultand de vocea Lui. Aveam doar doua optiuni: fie sa ma conduc dupa zumzetul lumii firesti – fie sa-L urmez pe El. “In adevar, cei ce traiesc dupa indemnurile firii pamantesti, umbla dupa lucrurile firii pamantesti, pe cand cei ce traiesc dupa indemnurile Duhului, umbla dupa lucrurile Duhului” (Romani 8:5)

Este tot asa de necomplicat ca viata insasi. Daca doresti cele trupesti, vei umbla dupa lucrurile pamantesti, dar daca inima iti inseteaza dupa Duhul, vei fi atras de El ca de un magnet. Totul porneste de la dorinta. In ceea ce ma priveste, marea intrebare a fost: “Cum pot sa Te cunosc cu adevarat?” A fost strigatul inimii mele mistuite de setea cea mare dupa cunoasterea Duhului Sfant in mod personal. Si n-am fost dezamagit.

Pavel spune: “Umblati carmuiti de Duhul, si nu impliniti poftele firii pamantesti. Caci firea pamanteasca pofteste impotriva Duhului si Duhul impotriva firii pamantesti, sunt lucruri potrivnice unele altora, asa ca nu puteti face tot ce voiti. Daca sunteti calauziti de Duhul, nu sunteti sub lege” (Galateni 5:16-18)

E uimitor cand te gandesti ce i s-a intamplat apostolului Pavel si tovarasilor lui, in timpul calatoriilor lor misionare. Au trecut prin Frigia si Galatia, fiindca “au fost opriti de Duhul Sfant sa vesteasca Cuvantul in Asia. Ajunsi langa Misia, se pregateau sa intre in Bitinia, dar Duhul nu le-a dat voie” (Fapte 16:6-7) Exact asa cum ati citit. Au fost atat de receptivi la glasul Duhului ca, poate si-or fi zis: “Auziti, daca El nu vrea sa mearga, atunci nici noi nu mergem.

Cred insa ca semnificatia majora a pasajului citat indica faptul ca ei erau ocrotiti de Duhul Sfant. Dupa plecarea lui Hristos la Tatal, Duhul Sfant a preluat lucrarea Lui pe pamant.

Ai ajuns tu sa-I recunosti vocea? Pavel a recunoscut-o. In aceeasi calatorie, Duhul i-a aratat apostolului, intr-o vedenie, un om ce sta in

picioare si-l ruga, dintr-o tara indepartata: “Treci in Macedonia si ajuta-ne” (v9). Pavel a plecat imediat.

Ti-o confirma constiinta

Cum vorbeste Duhul Sfant? Adeverindu-ti in insasi constiinta ta. In epistola catre biserica din Roma, Pavel scrie: “Spun adevarul in Hristos, nu mint, cugetul meu luminat de Duhul Sfant imi este martor” (Romani 9:1)

Sa nu pui niciodata la indoiala calauzirea Duhului Sfant. Cand se intampla ca “omul dinlauntru” sa fie tulburat, nu actiona. Daca incerci sa-ti fi singur calauza, te prabusesti. Asculta de vocea Lui, asa cum ea vorbeste sufletului tau.

In timp ce ne construiam biserica, am fost intrebat: “De unde stii ca e bine ce faci?” Am dat acelasi raspuns pe care l-as fid at daca as fi fost intrebat despre mantuire. “Stiu ca stiu ca stiu”. Domnul, prin Duhul Sfant, mi-a spus sa incep constructia. Fiecare decizie din viata mea se bazeaza pe aceeasi voce launtrica.

Cei lumesti n-au nici cea mai vaga idée despre lucrurile Duhului. Aceasta se datoreaza faptului ca sunt orbi din punct de vedere spiritual. Dar tu poti sa stii. De ce? Pentru ca intelegi cum lucreaza Duhul si inveti sa-I recunosti vocea.

In acelsi fel stim noi ca cerul este real, desi n-am intrat niciodata pe portile de margaritar. Duhul ni l-a facut o revelatie vie. E minunat sa citesti despre cer in Cuvant, dar nu citirea este lucru care ti-l face real. Milioane de oameni au citit Biblia, si totusi se indreapta spre perzarea vesnica. De ce? Cuvantul nu le-a patruns in inima.

Iata raspunsul. Duhul Sfant este Cel care ti-a dat intelegerea noului legamant “nu a literii ci a Duhului, pentru ca litera omoara, dar Duhul este Cel care da viata” (2 Corinteni 3:6)

Ma mir cand aud ca cineva, citind Scriptura, spune: “Nu, nu cred ca a vrut sa spuna asta” sau “N-a fost de fapt o minune”, sau “Nu s-a nascut din fecioara Maria”. Problema este simpla: gandirea mintii lor e pamanteasca.

Tu insa poti discuta aceleasi lucruri cu certitudine absoluta, pentru ca nu ce ai citit intra in discutie, ci ceea ce ti-a spus Duhul Sfant. Atunci chiar si viata ti-ai pune-o chezas pentru ce ai auzit!

Daca intr-adevar vrei sa intelegi cum vorbeste Duhul Sfan, citeste si reciteste aceste cuvinte adanci: “Insusi Duhul adevereste impreuna cu Duhul nostru ca suntem copii ai lui Dumnezeu” (Romani 8:16) Cum stim ca este adevarat? Duhul Lui adeveste impreuna cu duhul nostru. Si atunci – de la capat – sti ca sti.

Duhul Sfant este si Dumnezeu martor. Ce a spus Petru cand apostolii au fost chemati inaintea Soborului? “Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca si Duhul Sfant, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce asculta de El” (Fapte 5:32) Aceeasi confirmare continua este ceea ca te pastreaza la centru in ascultarea de Dumnezeu.

Daca exista vreun verset specific, care mi-a fost revelat de Duhul Sfant si care mi-a schimbat viata, este acesta: “Harul Domnului Isus Hristos, si dragostea lui Dumnezeu si impartasirea Duhului Sfant sa fie cu voi toti! Amin! (2Cor 13:14)

Duhul a pus acest verset inaintea mea de repetate ori, si cu cat l-am studiat mai mult, cu atat m-am bucurat mai mult. Deodata mi-am dat seama ca Duhul Sfant era pentru mine – astazi.

Iata ce mi-a aratat Duhul Sfant. Cand ni s-a facut cunoscut “harul Domnului Isus Hristos”? Cand a murit in locul nostru. Cand ni s-a fauct cunoscuta “dragostea lui Dumnezeu”? Cand am vazut crucea. Ambele isi au punctual de referinta in trecut. Dar apoi citim: “impartasirea Duhului Sfant sa fie cu voi toti”. Mi-am zis: “Este adevarat. Duhul Sfant este aici ca sa aiba partasie sis a fie cu mine, acum!”

O, ce impartasire!

Ce sa intelegem cand Scriptura vorbeste despre “impartasire”? Cuvantul are o semnificatie cu sapte sensuri.

Mai intai, impartasirea inseamna prezenta. Dorinta lui Dumnezeu Tatal pentru tine este ca prezenta dulce a Duhului Sfant sa fie cu tine.

In al doilea rand, inseamna partasie. Tu nu trebuie sa te rogi Duhului Sfant, ci doar sa ai partasie cu El. Si ar trebui sa cauti partasia aceea ca pe o oaza in pustie

Al treilea sens este cel de a imparti impreuna. Tu iti deschizi inima ta iar El si-o deschide pe a Lui. “Caci I s-a parut Duhului Sfant si noua…. “ au scris apostolic credinciosi din Antioh (Fapte 15:28) Ei impartaseau cu El – pana si scrisorile.

In al patrulea rand, impartasirea inseamna participare. Duhul Sfant devine partenerul tau. Scriptura, abundand in fraze ca: “lucrand cu ei” si “Duhul Sfant si noua” arata clar ca lucrarea Duhului se face in participare cu tine.

Sensul al cincilea este cel de intimidate. N-ai sa simti niciodata dragostea adanca a lui Hristos daca n-o cunosti prin Duhul Sfant, care ti-o aduce. Nu exista alta cale. Dumnezeu “a turnat” dragostea Lui in inimile

noastre “prin Duhul Sfant pe care ni L-a dat” (Romani 5:5). Nu poti sa-L iubesti pe Dumnezeu in afara Duhului Sfant.

In al saselea inteles, cuvantul inseamna prietenie. Duhul doreste cu ardoare sa-ti fie cel mai apropiat prieten, fata de care sa-ti poti destanui cele mai intime secrete ale inimii tale.

Iar, in al saptelea rand, partasia inseamna camaraderie. In greaca, cuvantul are sens de commandant. El poate fi asemanat cu un capitan, un carmuitor, sau un stapan – dar iubitor si prietenos. El a dat apostolilor instructiuni unde sa mearga si unde sa nu mearga – El trebuie lasat sa carmuiasca si treburile vietii tale. Adu-ti aminte ca, de la plecarea lui Hristos, Duhul Sfant “are comanda” pe pamant.

Incerci tu sa-I captezi vocea? Esti tu gata ca sa impartasesti cu El?

La inceputul partasiei mele cu Duhul Sfant, vorbeam cu El ziua si noaptea. Nu trecea o zi ca sa nu-I spun: “Duhule Sfant, pretios Duh Sfant”. Asa incepea rugaciunea si partasia noastra.

O, sunet al vocii Lui…

CAPITOLUL 6

DUH, SUFLET SI TRUP

Satan, marele insulator, a reusit sa faca ceva de necrezut.

A reusit sa convinga pe cei mai multi – chiar si slujitori dedicate ai Evangheliei – ca Duhul Sfant nu este ceva mai mult decat o influenta sau putere speciala. Aceasta este inselaciunea preferata a lui Satan, pentru ca el stie ca in clipa in care descoperi personalitatea si realitatea Duhului, viata ti se transforma in mod dramatic.

Priviti istoria. Fiecare mare trezire a fost insotita de o revelatie despre Duhul Sfant. Chair si Martin Luther a considerat ca miscarea reformata a fost lucrarea Duhului. El spunea despre Galateni ca era cartea lui favorite din Scriptura, din pricina versetului care spune: “Umblati carmuiti de Duhul si nu impliniti poftele firii pamantesti” (Galateni 5:16)

Putin sunt astazi oamenii care stiu ce inseamna “sa umbli carmuit de Duhul”. Radacina cuvantului are sensul de: la unison, una cu, conectat la, sau chiar in partasie cu. Ramai uimit, dar oameni crescuti in biserici “umplute cu Duhul Sfant” m-au intrebat: “E normal ca sa vorbesc cu El?”

Recent am fost invitat intr-o mare biserica penticostala si adunarea a fost socata cand am spus: “Voi sunteti cei care L-ati redescoperit pe Duhul Sfant, dar L-ati pus intr-o colivie”. M-am explicat:”Ati crezut despre catolici ca ei n-ar putea sa-L aiba, ati crezut despre baptisti ca n-ar putea sa-L aiba. Va aduc insa o veste, El a sarit peste gardul imprejmuirilor voastre si s-a oprit exact la catolici, la baptisti, la metodisti si la toti ceilalti.

Milioane de oameni au fost atinsi de Duhul Sfant, insa cresterea lor spirituala a fost pipernicita de fetele bisericesti care , indferent de motive, au ales sa-si subordoneze persoana a treia din Trinitate.

Din nefericire, biserica lui Hristos a ignorat ceea ce-ti impartasesc acum. Totusi, faptul ca citesti aceasta carte imi spune ca setae ta personala este de a-L cunoaste pe Duhul Sfant. Tu poti fi “umplut” de Duhul, poti sa ai cu El o intalnire de necontestat, dar o intelegere mai profunda a Duhului Sfant nu vine peste noapte – eu am avut nevoie de multi ani de calauzire si de revelatie din Scripturi. Si inca invat in fiecare zi.

SFANTA TREIME

Ceea ce urmeaza sa-ti impartasesc in legatura cu Sfanta Treime mi-a dat o imagine noua despre Tatal, despre Fiul si despre Duhul Sfant. Am descoperit ca Dumnezeu este Duh vesnic si ca are forma imateriala, dar El adesea ni Se descopera prin forme si prin diferite trasaturi omenesti.

Dumnezeu Tatal

Ce putem spune despre felul in care adesea Dumnezeu Se descopera omului? Cand Ezechiel a avut vedenia lui Dumnezeu in 592 i.Hr., el Il descrie asezat deasupra unei intinderi ce despartea creaturile de aratarea slavei Domnului. El a vazut “asemanarea unui scaun de domnie, ceva ce era ca o piatra de safir….cu aratarea unui chip de om care sedea deasupra” (Ezechiel 1:26) Cu ce seamana aratarea lui Dumnezeu? Cu chipul unui om.

Vei zice: “Mi s-a spus ca Dumnezeu este Duh. “Da, dar El este un Duh cu forma misterioasa, si nu ceva nedeslusit, ceva plutind ca norii in spatiu. Apostolul Ioan, in Apocalipsa, Il aseamana cu splendoarea reflectarii nestematelor. El spune “Numaidecat am fost rapit in Duhul. Si iata ca in cer era pus un scaun de domnie, si pe scaunul acesta de domnie sedea Cineva.

Cel ce sedea pe el avea infatisarea unei pietre de jasp si de sardiu; si scaunul de domnie era inconjurat cu un curcubeu ca o piatra de smarald la vedere. (Apocalipsa 4:2-3)

Profetii descriu trasaturile lui Dumnezeu in detaliu. Isaia spune: "Buzele Lui sunt pline de urgie, si limba Lui este ca un foc mistuitor, suflarea Lui este ca un suvoi iesit din albie" (Isaia 30:27-28)

Dumnezeu are ochi. "Au facut ce ester au inaintea Mea"

M-am mirat cand am descoperit ca Dumnezeu era descries ca avand maini, degete si fata. Dupa ce Domnul a vorbit cu Moise pe muntele Sinai, El i-a dat tablele de piatra, "scrise cu degetul lui Dumnezeu" (Exod 31:18). Apoi Domnul i-a zis lui Moise: "Fata nu vei putea sa Mi-o vezi, caci nu poate omul sa Ma vada si sa traiasca" (Exod 33:20)

El i-a vorbit lui Moise despre "spatele" Lui. Domnul a zis: "Si cand va trece slava Mea…te voi acoperi cu mana Mea, pana voi trece. Iar cand Imi voi trage mana la o parte de la tine, Ma vei vedea pe dinapoi, dar Fata Mea nu se poate vedea" (Vs 22-23)

Daca Dumnezeu S-ar revela pe Sine doar ca Duh invizibil, cum au putut Adam si Eva sa-I auda pasii? "Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin gradina in racoarea zilei" (Gen 3:8)

Dumnezeu are inima: "I-a parut rau Domnului ca a facut pe om pe pamant si S-a mahnit in inima Lui" (Geneza 6:6)

"Ca para focului"

Sa privim acum la Fiul.

Inainte de venirea Sa pe pamant, Domnul Isus – la fel ca Dumnezeu Tatal – avea forma imateriala. Trupul Lui pamantesc de carne, cu sange si oase, I-a fost dat cand s-a nascut ca bebelus in Betleem. Apoi, asemenea oamenilor, a crescut si El.

Daca as intreba: "Dintre Tatal. Fiul si Duhul Sfant – care din Ei este o persoana reala?" – majoritatea ar spune ca e Fiul. Ne putem indentifica cu Hristos pentru ca El a fost o fiinta umana. De fapt, daca nu crezi ca Hristos a trait, a murit si a inviat din morti, e imposibil sa fi crestin. Aceasta este temelia pe care se bazeaza mantuirea ta.

Biblia ne spune fara ocolis ca Isus – fiinta a Dumnezeirii – are suflet. In Ghetimani, inainte de rastignire, El a zis ucenicilor Sai: "sufletul Meu este cuprins de o intristare de moarte" (Marcu 14:34)

Descrierea fizica pe care o avem despre Hristos ne ajuta sa ne formam o imagine despre El. Stim, de exemplu, ca El a purtat barba si a avut parul lung. In profetia din Vechiul Testament cu privire la suferintele lui Mesia,

Domnul spune: “Mi-am dat spatele inaintea celor ce Ma loveau, si obrajii inaintea celor ce-Mi smulgeau barba” (Isaia 50:6) Hristos a fost Nazirinean – dupa numele orasului in care era obiceiul ca barbatii sa poarte parul lung.

Astazi, Hristos in trupul Sau inviat sta la dreapta lui Dumnezeu Tatal. Si care este infatisarea Lui? Ioan, in Apocalipsa, L-a vazut “imbracat cu o haina lunga pana la picioare, si incins la piept cu un brau de aur. Capul si parul Lui erau albe ca lana alba, ca zapada, ochii Lui erau ca para focului….Fata Lui era ca soarele, cand straluceste in toata puterea lui” (Apocalipsa 1:13,14,16) Pe cap avea “o cununa de aur” (Apoc 14:14) Pe haina avea scris numele acesta: “IMPARATUL IMPARATILOR SI DOMN AL DOMNILOR” (Apoc 19:16)

Ioan nu vorbeste aici de Dumnezeu Tatal ci de “Fiul omului”. Iar trupul Sau uman glorificat se deosebeste de forma divina a lui Dumnezeu Tatal.

Cuget propriu

Dar ce am putea spune despre Duhul Sfant? Are El cuget, vointa si emotii? Are El trup? Categoric ca are. Este un subiect de care se sfiesc sa vorbeasca majoritatea slujitorilor de la amvoane, dare u am experimentat persoana Duhului Sfant.

Fara indoiala, toti suntem de accord ca El este “Duh” pentru ca asa Se si numeste. Dar cum este fiinta Lui launtrica? Este El o persoana reala?

Mai intai, Duhul Sfant are cuget propriu. Vorbind despre Duhul Sfant, Pavel spune: “Si Cel ce cerceteaza inimile, stie care este nazuinta – cugetului sau gandirii mintii – Duhului, pentru ca El mijloceste pentru sfinti dupa voia lui Dumnezeu” (Romani 8:27) Cugetul Duhului este deosebit de cugetul Tatalui sau de cel al Fiului.

El are si emotii. Are emotii adanci ce Il fac sa Se mahneasca sau sa iubeasca. “Sa nu intristati pe Duhul Sfant al lui Dumnezeu, prin care ati fost pecetluiti pentru ziua rascumpararii” (Efeseni 4:30) Inima Lui poate fi atinsa, ea are capacitatea de a exprima dragoste. Pavel, scriind crestinilor din Roma, spune: “Va indemn dar, fratilor, prin Domnul Isus Hristos si prin dragostea Duhului, sa va luptati impreuna cu mine in rugaciunile voastre catre Dumnezeu pentru mine” (Romani 15:30). Va puteti imagina o iubire fara emotii?

PERSOANA DUHULUI

Dar despre vointa Duhului ce am avea de spus? Probabil, niciodata nu te-ai gandit ca Duhul Sfant poate sa ia hotarari proprii. Desigur ca poate, dar hotararile Lui sunt intotdeauna in armonie cu cele ale Tatalui si Fiului. Vorbind despre darurile duhovnicesti, Pavel scria: “Dar toate aceste lucruri le face unul si acelasi Duh, care da fiecaruia in parte, cum voieste” (1Cor 12:11) Cu alte cuvinte, Duhul Sfant decide.

Porumbei si miei

Insa ceea ce produce confuzie este chestiunea “trupului” Duhului Sfant. Un om mi-a spus recent: “Benny, trupul Duhului Sfant este in realitate cel al unui porumbel. Asa a venit El din cer”. I-am raspuns :”Daca-I asa, atunci trebuie sa crezi si faptul ca Isus a fost in realitate un miel. Asa este El descris in Apocalipsa”

In cartea Apocalipsei, apostolul Ioan a auzit pe unul din batrani spunand: “Nu plange. Iata ca Leul din semintia lui Iuda…a biruit” (Apocalipsa 5:5). Intorcandu-se, El se astepta sa vada un leu racnind, dar a vazut un miel ce parea jungheat. Stim ca Isus s-a inaltat la cer in trup fizic, cu urmele cuielor in palme. Totusi Ioan a vazut un miel. De ce? Pentru ca Il simbolizeaza pe Mielul lui Dumnezeu – Isus Hristos.

Duhul Sfant a fost vazut de Isus imediat dupa botez: “Cerurile s-au deschis, si au vazut pe Duhul lui Dumnezeu pogorandu-se in chip de porumbel si venind peste El” (Matei 3:16). Intocmai asa cum poate fi vazut Tatal si Fiul, tot asa poate fi vazut si Duhul Sfant. Dar faptul ca El s-a coborat in chip de porumbel frumusel nu inseamna ca El zboara in cer ca un porumbel. Si nici trupul lui Isus, umbland in cer, nu e cel de miel.

In Apocalipsa, Duhul Sfant a fost vazut ca “sapte lampi” de foc. (Apoc 4:5) Daca Duhul este un porumbel, asa cum este descries in Matei, atunci n-ar putea sa aiba un trup facut din sapte lampi, sau sapte articole de foc. Duhul Sfant nu este nici sapte lampi, nu este nici porumbel. Mielul, porumbelul, lampile – toate acestea sunt simboluri si nu forme ale trupului fizic.

Aude, vorbeste, vede

Totusi, Biblia imi spune ca Duhul Sfant poate sa comunice, chiar daca El nu ne este descries ca avand urechi sau gura. El poate sa ne auda si sa ne vorbeasca. “El va vorbi tot ce va fi auzit” (Ioan 16:13) Iar noi trebuie sa-L ascultam: “Cine are urechi sa asculte ce zice Duhul” (Apoc 2:7). Si chiar daca ochii Lui nu sunt ca ai mei, El “cerceteaza totul, chiar si lucrurile

adanci ale lui Dumnezeu" (1Cor 2:10) Asadar, intrucat Cel ce te-a creat ti-a dat urechi, ochi si gura: oare nu te-ai astepta ca Creatorul –Tatal, Fiul si Duhul Sfant – sa fie in stare sa te inteleaga si sa-ti vorbeasca?

Mai cred si faptul ca Duhul Sfant poate sa-si faca prezenta cunoscuta prin forme trupesti – ca nu poate fi limitat de acestea – si ca ramane omnipresent. Biblia arata clar acest lucru cand spune: "Si Duhul lui Dumnezeu Se misca pe deasupra apelor" (Geneza 1:2)

Biblia insa nu spune cum "arata" El. Ne spune cate ceva despre cum Tatal Se descopera pe Sine, ne da o anumita descriere a lui Hristos, dar in Scriptura detaliile in legatura cu felul in care ni se descopera Duhul Sfant sunt rare. Uneori este vazut, dar nu e auzit, alteori este auzit, dar nu vazut. Totusi prezenta si mesajul Lui El poate sa ni-l descopere prin orice forma Si-ar alege.

O asemanare izbitoare

"Cum arata Dumnezeu Tatal"? Desi nu stiu ca El sa-Si fi facut vreodata aparitia in mod fizic, cred ca aidoma Duhului Sfant, El poate sa ia infatisarea pe care a avut-o Isus cand era pe pamant. De fapt, multe din insusirile caracterului Divin le putem cunoaste cel mai bine in om care este creat dupa asemanarea lui Dumnezeu. (Geneza 1:26-27, Iacov 3:9)

Epistola catre Evrei vorbeste despre Hristos ca fiind: "oglindirea slavei Lui si intiparirea Fiintei Lui" (Evrei 1:3) Nu pot decat sa trag urmatoarea concluzie: cand Il vedem pe Isus, il vedem pe Tatal. Mai cred si faptul ca Isus Il reveleaza pe Duhul Sfant, asa cum Il reveleaza pe Tatal. Priveste la Isus si-L vei vedea pe Duhul Sfant.

In curand, intr-o buna zi, voi cunoaste in mod cert acest lucru. Cred ca si planuiesti sa fi acolo.

Inca odata: Duhul Sfant nu este o unda cereasca sau un nor nedeslusit, plutind incoace si incolo in viata ta. El este Dumnezeu si El locuieste in noi, fiind deopotriva cu Tatal si cu Fiul in Trinitate. Pavel, scriind bisericii din Corint, spune :"Nu stiti ca voi sunteti Templul lui Dumnezeu si ca Duhul lui Dumnezeu locuieste in voi? Daca nimiceste cineva Templul lui Dumnezeu pe acela il va nimici Dumnezeu, caci Templul lui Dumnezeu ete sfant si asa sunteti si voi" (1Cor 3:16-17). Ceea ce vrea san e spuna e ca Duhul Sfant locuieste in templul lui Dumnezeu, ca noi suntem templul acela si ca Tatal cu Duhul – la egalitate- Isi au parte in noi.

Deopotriva Tatal si cu Fiul

Duhul Sfant nu este doar o persoana – distincta de cea a Tatalui si de cea a Fiului – El este mult mai mult. El este Dumnezeu, deopotriva cu Tatal si cu Hristos.

In primul rand, gasim ca Duhul Sfant este omniprezent. Cu alte cuvinte, El poate fi pretutindeni in acelasi timp. “Spiritele” nu sunt omniprezente, dar Duhul Sfant este. Este la fel de real in Los Angeles cum este si in Leningrad – la fel de viu, la fel de glorios.

Unii insa isi fac probleme inutile cu privire la Satan. Ei cred ca diavolul este omniprezent. Da-mi voie sa te asigur ca nu este. Satan nu poate fi pretutindeni in acelasi timp. De ce? Pentru ca ingerii nu pot fi pretutindeni in acelasi timp, iar Satan a fost un inger, un arhanghel. Ingerii Mihail si Gabriel nu sunt omniprezenti – si nici Satan nu este.

Omniprezenta Duhului Sfant este descrisa in Psalmi:Unde ma voi duce departe de Duhul Tau si unde voi fugi departe de fata Ta? Daca ma voi sui in cer, Tu esti acolo; daca ma voi culca in Locuinta mortilor, iata-Te si acolo; daca voi lua aripile zorilor si ma voi duce sa locuiesc la marginea marii, si acolo mana Ta ma va calauzi, si dreapta Ta ma va apuca. (Ps 139:7-10)

Dar El nu este numai omniprezent: Duhul Sfant este omnipotent – atotputernic. Ingerul I-a zis Mariei: “Duhul Sfant va veni peste tine si puterea Celui Preainalt te va umbri” (Luca 1:35) Puterea “Celui Preainalt” Il indica pe Duhul Sfant. Aceeasi putere, a Celui Preainalt, este Duhul Sfant omnipotent. El este plin de glorie. Este plin de putere. Este Dumnezeu Atotputernic!

Duhul Sfant este si omniscient. El cunoaste totul. Ma inflacarez cand citesc cuvintele:

Dar, dupa cum este scris: "Lucruri pe care ochiul nu le-a vazut, urechea nu le-a auzit, si la inima omului nu s-au suit, asa sunt lucrurile pe care le-a pregatit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc." Noua insa Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Sau. Caci Duhul cerceteaza totul, chiar si lucrurile adanci ale lui Dumnezeu. In adevar, cine dintre oameni cunoaste lucrurile omului, afara de duhul omului care este in el? Tot asa, nimeni nu cunoaste lucrurile lui Dumnezeu, afara de Duhul lui Dumnezeu. (1Cor 2:9-11)

Gandeste-te putin! Duhul Sfant cerceteaza chiar si lucrurile adanci ale lui Dumnezeu. El descopera ce e in ele si iti face de cunoscut tie. El zice “uite, ce am descoperit” De ce poate sa cerceteze “lucrurile adanci ale lui Dumnezeu” ? El poate, pentru ca stie totul.

Mai este un lucru pe care trebuie sa il sti in legatura cu Satan. El nu poate sa-ti ghiceasca gandurile. Ingerii nu pot sa-ti ghiceasca gandurile iar

diavolul este un inger. Daca ar putea sa-ti citeasca mintea, diavolul ar fi un spirit atotcunoscator. Dar acel loc este rezervat de Tatal si de Duhul Sfant. Satan nu poate sa-ti citeasca mintea.

Ar trebui El venerat?

Iata o intrebare important ape care trebuie s-o punem. Daca Duhul Sfant este omniprezent, daca este omnipotent, daca este omniscient, ar trebui El venerat ca Dumnezeu? Merita El lauda si adoratia noastra?

Crestinii au o problema majora cand este vorba de venerarea Duhului. E un subiect pe care mai degraba l-ar evita. Si daca ii intrebi: "De ce nu te inchini Duhului Sfant?" nu par in stare sa gaseasca un raspuns. O, iti vor spune ceva de genul: "Sti, nu suntem chemati la asa ceva"

Ca sa fiu sincer, si eu am avut aceeasi problema. De ce? Pentru ca diavolul m-a inselat si pe mine ca pe multi altii. Ma gandeam: "Cum sa ma inchin Lui, cand n-am fost invatat asa?"

Duhul Sfant este insa ceva mai mult decat o pasare zburatoare prin cer, care te face sa experimentezi Rusaliile. Daca El este tot ce am discutat – deopotriva cu Tatal si cu Fiul – atunci El trebuie venerat. De fapt, nu ne inchinam noi Tatalui? Nu ne inchinam noi Fiului?

Poate te intrebi: "Cum sa ma inchin Duhului Sfant?" Dar cum te inchini lui Dumnezeu Tatal? Cum te inchini Fiului? N-ar trebui sa fie nici o diferenta, ar trebui sa-L coplesesti cu devotamentul si dragostea ta.

Biblia spune ca Dumnezeirea – Tatal, Fiul si Duhul Sfant – coexista in Sine in eternitate. "Cu atat mai mult sangele lui Hristos, care, prin Duhul cel vesnic, S-a adus pe Sine insusi jertfa fara pata lui Dumnezeu, va va curati cugetul vostru de faptele moarte, ca sa slujiti Dumnezeului celui viu!" (Evrei 9:14)

Cand invatam despre ingeri, gasim ca ei se gasesc doar in prezenta lui Isus. Am insa o veste pentru tine: Dumnezeu Duhul Sfant poate fi considerat ca "Eu sunt", intocmai ca Dumnezeu Tatal si Dumnezeu Fiul.

Undelemn, apa, nori si lumina

De la prima mea intalnire cu Duhul Sfant, am experimentat realitatea crescanda a prezentei Lui. Fiecare Scriptura, fiecare intalnire si fiecare revelatie face ca umblarea mea in Duhul sa fie mai completa.

Recent, in timp ce studiam Cuvantul, i-am spus sotiei mele: "Sti ceva? Simt cum ma invalue prezenta lui Dumnezeu" Iata ce m-a miscat in seara aceea in timp ce urmaream sensurile cuvintelor si corelatia lor cu Duhul. .

Ma intrebam: “Ce inseamna, de fapt, sa intristezi pe Duhul?”

Si ce am invatat a fost faptul ca Duhul Sfant nu este doar un spirit ce poate avea forma. El este atat de real ca poti sa I te impotrivesti. Stiu ca sunt multi din aceia care cred ca Duhul Sfant este un vant. Dar nu e asa, pentru ca vantul nu este decat un alt symbol descriptive din lunga lista de simboluri – untdelemnul, apa, porumbelul, norul, lumina si multe altele – intrebuintate atunci cand ni se comunica despre Duhul Sfant. Fiindca este descries asa nu inseamna ca El este identic cu simbolurile Lui.

Vantul este invizibil si nu poti sa-i stai impotriva. Cuvantul “a te impotrivi” inseamna a opune rezistenta. Nu te poti lupta cu vantul. Incearca sa ii stai impotriva si vei vedea cum trece chiar pe langa tine. Insa te poti impotrivi Duhului Sfant. Poti chiar sa-L opresti sa-Si faca lucrarea. Stefan, in cuvantarea lui fata de Sobor, il citeaza pe Moise cand spune: “Oameni tari la cerbice, netaiati imprejur cu inima si cu urechile! Voi intotdeauna va impotriviti Duhului Sfant. Cum au facut parintii vostrii, asa faceti si voi” (Fapte 7:51)

Ei I s-au impotrivit si din nefericire, au facut-o cu success. Sa nu uiti lucrul acesta: nu-i poti sta impotriva vantului, untdelemnului si nici chiar unui porumbel ce zboara, dar poti sa te impotrivesti unei persoane – deci si Duhului Sfant.

Am cautat apoi cuvintele mahnire si a fi mahnit, in originalul lor din greaca. Radacina cuvantului este loopa. Iata care-i este sensul: a simti durere in trup si in suflet. Inseamna suferinta psihica si chin fizic.

Duhul Sfant este o persoana, caci altminteri Pavel n-ar fi spus :”Sa nu intristati pe Duhul Sfant” (Efeseni 4:30) Nu este doar vorba de a fi jignit – jignirea opereaza la nivelul emotiilor - ci de faptul ca El sufera, ceea ce presupune o durere mult mai profunda.

Mai mult decat atat, Duhul Sfant poate fi stins. Cuvantul **stins**, inseamna **a inabusi.** Pavel a prevenit biserica din Tesalonica: “Nu stingeti Duhul” (1Tesalon 5:19) Nu poti inabusi vantul sau alte simboluri, dar poti sa inabusi o persoana – deci si pe Duhul Sfant.

Usor de ranit

Trebuie sa intelegi si faptul ca Duhul Sfant poate fi facut sa simta chin si obida. El poate fi ranit. Isaia, cand vorbeste despre dragostea si indurarea Domnului fata de Israel, spune: “Dar ei s-au razvratit si au intristat pe Duhul Lui cel sfant, iar El li S-a facut vrajmas si a luptat impotriva lor” (Isaia

63:10) Este greu de imaginat, dar Duhul Sfant poate fi chinuit de fiintele umane.

In original, **a intrista** comporta sensul de **a epuiza pe cineva, a necaji**, chiar pana la obida. Numai o persoana poate deveni tinta unor astfel de chinuri.

Nu poti domoli vantul, dar Duhul Sfant poate fi temperat. “Si El m-a chemat si mi-a vorbit zicand: “Iata ca cei ce se indreapta spre tara de miazanoapte au dat odihna Duhului Meu in tara de miaza-noapte”(Zaharia 6:8) (traducerea romaneasca "Iata ca cei ce se indreapta spre tara de miazanoapte fac sa se mai potoleasca mania Mea in tara de la miazanoapte.") Duhul Sfant este o persoana care raspunde dorintelor tale. Tu poti sa-I ceri sa taca, si El va tacea. Gandeste-te insa ca iti asumi riscul de a-L intrista

De cate ori n-am vazut in adunari cum, fiind gata sa vorbeasca, Duhul Sfant a fost inabusit de o manifestare a firii pamantesti. Am simtit in acele momente sacre cum Duhul Sfant se retragea.

Duhul Sfant nu este bagaret – El este un indragostit. Daca Il respingi, El pleaca. El nu e ca Satan, despre care Biblia spune ca, daca i te impotrivesti, “va fugi” de tine. Duhul Sfant nu va fugi infricosat – doar va pleca cu inima ranita. Daca-L intristezi, Se retrage fin, daca-L inabusi, Se indeparteaza incet. Ce tragic e cand te gandesti ca unii sunt in stare sa chinuiasca si sa inabuse o fiinta atat de minunata. Lumea insa o face. Si copiii lui Israel au facut-o. Iar astazi si noi Il ranim cu ignoranta si cu razvratirea noastra, in timp ce El inca, tanjind de dor, asteapta sa aiba partasie cu noi.

Parca o aud si acum pe Kathryn Kuhlman, in Pittsburgh, spunand in hohote de plans, cu atata chin: “Va rog! Nu-L raniti, nu-L am decat pe El.”

CAPITOLUL 7

VANT PENTRU VELELE TALE

“Cand vedeti un om beat pe strada, sa traversati pe cealalalta parte” Acesta a fost sfatul pe care ni l-a dat tata noua, copiilor familiei Hinn, cand eram in Tara Sfanta.

Zilnic, impreuna cu fratii si surorile mele, mergeam pe jos la scoala catolica. Si , fireste ca s-a intamplat – nu numai odata. Pe loc si fara o vorba,

amintindu-ne de sfatul pe care ni l-a dat tata, ca din instinct treceam strada, ocolind locul cu pricina, pana ce betivul disparea din privirea noastra.

Cum ne dadeam seama ca era beat? Sa stiti ca nu mergeam sa-l intrebam: “Domnule, sunteti beat?” Si nici nu-i spuneam: “Suflati ca sa vedem daca mirositi!” Normal ca nu faceam asa ceva. Desi eram copii, ne dadeam seama ca era in strare de ebrietate. Se vedea clar cum era – din felul cum se misca, din privirea ce-o avea si dupa hainele-I mototolite. Era – cum zic cei din Anglia – “beat crita”

Adevarul pur cu privire la purtarea lui neevlavioasa era acesta: puterea care-l stapanea era rea. Din greseala, se predase influentei rele.

Apostolul Pavel n-ar fi putut fi mai direct atunci cand a zis: “Nu va imbatati de vin, aceasta este destrabalare. Dimpotriva fiti plini de Duh” (Efeseni 5:18). Ce contrast e viata traita in destrabalare fata de cea traita in neprihanire. Betia, ne avertizeaza Pavel, aduce dupa sine acte lipsite de pietate. Dar – daca pana si alcoolul il poate stapani pe om – cum n-ar putea atunci, cu atat mai mult, sa-l stapaneasca Duhul Sfant?

Sa fie greu de stabilit cine-i stapan? Nici vorba. In fiecare zi avem de a face cu cei a caror inima si ganduri sunt la o departare de ani lumina de Dumnezeu. E ceva evident, se vede din limbajul lor, se vede din actiunile lor. Parca Satan insusi ar ghida fiecare miscare din viata lor.

VIATA UMPLUTA DE DUHUL

Ce se poate vedea insa la persoana care L-a intalnit pe Duhul Sfant? Care sunt semnele dinafara a unei vieti pline de El? Semnele sunt multe, iar schimbarea este atat de uimitoare ca depaseste orice explicatie. “Manifestarile” positive dintr-o data incep sa se inmulteasca la fiecare pas.

Imediat dup ace spune: “Fiti plini de Duh”, Pavel descrie patru urmari distincte ce sunt de asteptat. Parca ar vrea sa spuna ca samanta, odata ce e plantata in pamantul Duhului, trebuie sa rodeasca o recolta cereasca.

Vei fi schimbat

Prima manifestare de urmarit in viata ta umpluta de Duhul Sfant este aceasta: vei vorbi altfel. Apostolul spunea ca ar trebui sa vorbim intre noi cu psalmi (Efeseni 5:19). Va puteti imagina cum s-ar schimba lumea daca vorbirea noastra s-ar asemana cu ceea ce citim in Psalmi?

Un studio recent arata ca dintre toate cuvintele existente in limba engleza, cuvantul cel mai des folosit este “eu”. Crestinul plin de Duh are insa un vocabular nou. El nu mai este preocupat de sine, ci preocuparea lui

este Dumnezeu. Ca din senin te pomenesti ca spui: “Slavit sa fie Domnul” si “Tot ce are suflare sa-L laude pe Domnul” (ps 150:1,6)

Al doilea semn care, dupa cum iti spune apostolul, trebuie sa-l urmaresti este acesta: vei avea un cant in inima ta. El spune: “cantand si facand melodii in inima voastra Domnului” (Efeseni 5:19). El vorbeste aici despre ceva ce e cu mult mai mult decat o melodie noua – e vorba de schimbarea ce are loc in inima ta. Cand transformarea se produce pe dinlauntru, efectul ei secundar va fi o cantare. Este o reactie spontana. Nu pretind sa am voce, dar de cand L-am cunoscut pe Duhul Sfant am avut un cant pe buzele mele.

A treia manifestare este aceea ca vei aduce multumiri. “Multumind intotdeauna lui Dumnezeu Tatal, pentru toate lucrurile, in numele Domnului nostru Isus Hristos” (vs 20). Te vei pomeni dintr-o data ca Ii multumesti pentru toate: ca Ii multumesti pentru cele ce sunt bune, cat si pentru cele ce sunt mai putin bune. Vei recunoaste ca Datatorul oricarui dar stie exact ce iti lipseste. Rezultatul va fi schimbarea atitudinii tale. Si vei constata ca in orice conditii ceea ce spui este **multumesc.**

Al patrulea semn care va fi evident este acesta: vei deveni un serv. Pavel spune: “Supunandu-va unii altora in frica lui Dumnezeu” (Vers 21). Este echivalentul lui “pretuindu-va unii pe altii in dragoste”. Inima ta va dori sa ii ajute pe altii. Duhul Sfant te va pune in starea aceea in care sa poti zice: “Spune-mi numai ce este si fi fara grija”!

Ce inseamna “sa fi plin de Duh?” Unii cred ca ar fi ceva similar cu dispozitia unui tanc, dup ace i-ai facut plinul cu benzina. Dar nu e deloc asa.

La amvonul meu am o sticluta cu undelemn. O folosesc ca, asa dupa cum ma indruma Scriptura, sa-i ung pe acei care vin pentru vindecare. Este o sticluta umpluta cu undelemn de masline. Undelemnul se consuma in functie de folosinta, dar sticluta nu se reumple de la sine.

Cuvintele din Efeseni “fiti plini” n-au nici o legatura cu felul in care se umple un tanc sau o sticla. In greaca, timpul folosit in text este prezentul continuu, tocmai pentru a indica faptul ca umplerea Duhului nu este o experienta ce o avem o data pentru totdeauna. Ea este o experienta continua.

Ai avut vreodata ocazia sa stai macar o zip e o corabie cu panza? E o senzatie rara. Ce face corabia cand i se umfla panzele? Incepe sa se miste. Asta vrea sa ne spuna Pavel. El nu vrea sa fi ca un vas plin – dar static, ci ca velele care se misca umplute continuu de vant. El vrea sa inaintezi sub briza nesfrasita a Duhului Sfant, care incontinuu sa-ti umple velele tale spirituale.

“Cine te crezi tu”

Daca esti plin de Duhul Sfant, acest lucru se vede, pentru ca El se manifesta in vorbirea ta, in inima ta, in atitudinea ta si in tot ceea ce faci. Acum ceea ce spui zideste, inima ti-e in armonie, multumesti Domnului si intr-adevar faci servicii altora, fara sa-ti dai importanta.

Cum ar putea o persoana plina de Duhul Sfant sa vorbeasca necuvincios? Cum s-ar putea ca o astfel de persoana sa aiba inima plina de invidie, de amaracine si de critica? Persoana plina de Duhul Sfant nu zice: “Cine te crezi tu, ca sa-mi spui mie ce sa fac? “Si nici: “Cum poate sa-mi faca mie Dumnezeu una ca asta?” Acestea sunt semnele celor ce sunt preocupati de ei insisi, a celor ce sunt “goi” si nu “plini” de Duhul Sfant.

Cand Hristos s-a reintors la Tatal, El n-a plecat cu intentia ca tu sa te descurci singur. Ajutorul era pe drum! In fond, nici puterea ta si nici taria ta nu este ceea ce conteaza – “Nici prin putere, nici prin tarie, ci prin Duhul Meu – zice Dopmnul ostirilor” (Zaharia 4:6)

Duhul Sfant este Cel care te face sa-L glorifici pe Isus. Duhul te face sa ai inima plina de cantari. El este Cel care te face sa spui: “Isuse, Iti multumesc pentru toate”. Tot Duhul Sfant iti da si putere ca sa spui: “Te iert”.

Prin cine este dragostea lui Dumnezeu “turnata din belsug in inimile noastre”? Prin Duhul Sfant.

Nu poti vedea vantul, dar poti sa-i vezi efectul. Copacul se incovoaie. Drapelul flutura. Corabia se misca. O, ce putere are!

Nu trebuie sa-L vezi pe Duhul Sfant, ca sa-ti dai seama ca El este in viata ta. Poti simti dovada in puterea pe care ti-o da. Cand esti umplut de El, e inutil sa cauti o alta confirmare. Odata cineva m-a intrebat: “Benny, spune-mi, sunt eu plin de Duhul?”

I-am spus: “Fratele meu, daca tu nu sti, atunci nu esti!” N-are nici un rost sa intrebi daca ii vezi efectul. Cei ce se intreaba daca au umplerea, n-au avut-o niciodata.

Se incepe cu mantuirea

Poate intrebi: “cum as putea sa fiu plin de Duhul Sfant? Daca vorbesc in limbi, este acesta un semn?”

Duhul Sfant este prezent din momentul in care Il rogi pe Domnul Isus Hristos sa-ti ierte pacatul si sa-ti curateasca inima. Dac anu crezi acest lucru, nu intelegi Trinitatea. Asa cum i-a scris Pavel lui Tit: “El ne-a mantuit, nu pentru faptele facute de noi in neprihanire, ci prin spalarea nasterii din nou si

prin inoirea facuta de Duhul Sfant, pe care L-a revarsat din belsug peste noi prin Isus Hristos Mantuitorul nostru, pentru ca odata socotiti neprihaniti prin harul Lui sa ne facem, in nadejde, mostenitori ai vietii vesnice" (Tit 3:5-7)

Acum insa vorbim despre umplerea cu Duhul Sfant in dovada experimentata, din cele raportate, de sute de milioane de oameni din toata lumea. Statisticile sunt coplesitoare. Stiu ca sunt unii care au si contra argumente, dar cel cu experienta proprie nu va putea fi niciodata la cheremul celui cu argumente.

N-am sa uit niciodata zilele acelea de inceput, dupa nasterea mea din nou. Ca un prunc, si stiti cum sunt cei mic – mai mult pe jos, plangand si strigand dupa ajutor – asa eram si eu. De fapt, impartasind cu cineva din biserica aceeasi indoiala pe care am auzit-o apoi si eu de multe ori de-atunci i-am zis: "O, sunt asa de framantat"

El m-a intrebat: "Ce nu e bine?"

Am spus: "Nu sunt sigur ca am umplerea Duhului" N-o aveam.

Atunci mi-a zis: "Benny, ai cerut-o?"

Am raspuns: "Da, stimate domn."

El a zis: "Nu trebuie sa faci altceva"

Va dati seama ca eram un prunc in Hristos. Nu stiam atunci ce stiu astazi. De fapt nici nu stiam ce cautam, dar am auzit pe cineva zicand ca: "Sa ai vorbirea in limbi este tot ce-ti mai lipseste".

Mai tarziu insa am invatat ca vorbirea in limbi este doar unul dintre daruri. Pavel scria bisericii din Roma: "Caci lui Dumnezeu nu-I pare rau de darurile si de chemarea facuta" (Romani 11:29). Asadar darurile sunt date pentru totdeauna, dar puterea Datatorului poate fi retrasa – si va fi retrasa daca-L neglijezi si-L intristezi.

PREDAREA

I-ai dres tu panzele?

Poate ai sa intrebi: "Cum sa ma apropii de Duhul Sfant? Cum sa ma pregatesc sa-L primesc?"

S-ar putea insa sa fie momentul ca acum sa-ti pun eu cateva intrebari. Este corabia vietii tale gata de plecare? Este ea in stare sa se tina pe mare? I-ai dres tu panzele? Sunt ele pregatite sa poata primi vantul Duhului Sfant atunci cand El va sufla peste tine?

Este ca pregatirea pentru casatorie: mai intai iti faci timp sa meditezi, sa fi gata pentru momentul sacru cand va trebui sa stai inaintea altarului.

Urmeaza apoi legamantul prin care te angajezi ca “de azi inainte…. Pentru totdeauna”. Prin acel angajament, de fapt, va dati unul altuia – este gestul generos al renuntarii din dragoste. In acel moment intre cei doi se creaza un gen unic de partasie, cunoscut numai de sot si de sotie.

Ce se intampla insa daca unul din soti isi retrage promisiunea facuta prin casatorie si spune: “Fiecare pe cont propriu! Asta-i numai a mea!” Dar daca si celalalt ar zice la fel? Evident, legatura dintre soti ar fi barata. Cei doi n-ar mai fi la unison, si partasia lor ar fi ca si terminate. Numai o renuntare totala poate produce o partasie totala, numai ea produce dragostea si intelegerea.

O partasie zdruncinata o poti restaura intr-un singur fel. La fel ca panza de corabie – nu-ti poti permite rigiditate si inchistare: dimpotriva, cultiva flexibilitatea si – daruieste-te, adica practica renuntarea in favoarea unei noi umpleri a dragostei.

Odata ce te predai Domnului, El te va umple cu Duhul Lui. Nu trebuie sa cersesti sa fi umplut. Si nici nu ti se cere o galeata de lacrimi. Nu ti se cere nimic altceva decat sa te predai in intregime asa cum esti lui Hristos sis a vrei sa-I primesti Duhul Sfant pretios.

Predarea deplina aduce cu sine umplerea deplina, iar renuntarea fara reserve aduce dupa sine partasia fara rezerve. Dar, la fel ca intr-o casatorie, trebuie sa-ti dai zilnic silintele: “Isuse, Te iubesc”, “Tata Dumnezeu, Te ador”, “Minunat Duh Sfant, mi-e dor de partasia Ta”. E suficient sa neglijezi o singura zi ca sa faci acest lucru, si vei vedea ca iti va fi mai greu.

Ca un tais ascutit

Ce se intampla in casatorie cand unul il ignora pe celalalt? Dupa scurt timp amaraciunea isi face simtita prezenta in inima. Cuvintele incep sa aiba un tais ascutit. Curand animozitatea degenereaza in manie, in gelozie, sau chiar si mai rau. La multi, deznodamantul este despartirea, divortul si ura – desi rupture se poate restaura asa de usor. Nu ti se cere nimic altceva decat o proaspata renuntare provenit chiar din sufletul tau impreuna cu reinoirea angajamentului de dragoste, respect si alint.

Acelasi lucru se intampla si atunci cand Il neglijezi pe Domnul. Ajungi sa nutresti amaraciune si manie. Te pomenesti dintr-o data ca nu mai ai partasie cu Domnul. Asa li s-a intamplat copiilor lui Israel in pustie. Au inceput sa carteasca: “De ce n-om fi murit noi in tara Egiptului, sau de ce n-om fi murit noi in pustia aceasta? Pentru ce ne duce Domnul in tara aceasta in care vom cadea ucisi de sabie? (Numeri 14:2-3) Domnul a zis lui Moise si

lui Aaron: “Pana cand voi lasa aceasta adunare rea sa carteasca impotriva Mea?” (vers 27)

De la a spune: “Domnul e Dumnezeu”, copiii lui Israel au ajuns sa spuna “Nu era mai bines a ne fi intors in Egipt?” Ce a produs aceasta schimbare? Ei au incetat sa-L mai caute si li s-a impietrit inima. Si , inainte ca sa-si fid at macar seama de acest lucru, ei deja Il parasisera.

Nu lasa nici macar o zi sa treaca fara ca din nou sa te predai proaspat Domnului. Pavel a scris: “Caci chiar daca omul nostru de afara se trece, totusi omul nostru dinlauntru se inoieste zi de zi” (2 Cor 4:16) Predarea trebuie sa fie o stare continua, sa fie o renuntare permanenta la eul tau pentru Domnul. Numai atunci cand acest lucru iti devine ca o a doua natura incepi sa experimentezi o unire desavarsita cu Dumnezeu, o partasie fara rezerve, o intelegere si o dragoste fara margini.

Cred ca voia lui Dumnezeu este sa fi incontinuu umplut cu Duhul Sfant. Cand Pavel spune: “Fiti plini de Duh” parca din aceeasi suflare el zice si “Nu fiti nepriceputi, ci intelegeti care este voia Domnului” (Efeseni 5:17). Pavel nu lasa nici un dubiu de faptul ca voia Tatalui este ca Duhul Sfant sa locuiasca in fiecare credincios. Este voia lui Dumnezeu pentru oirce mama, pentru orice tata, pentru orice persoana tanara – si pentru tine.

Fi relaxat

Imi amintesc cum am vazut, la o biserica de langa Toronto, un tanar rugandu-se sa primeasca umplerea Duhlui Sfant. Nu-i voi uita niciodata privirea, fata lui tensionata si crispate. Statea acolo si pur si simplu cerea manifestarea Duhului Sfant.

M-am apropiat de el si i-am spus: “Tinere, n-are nici un rost sa cersesti. Fii relaxat: e atat de usor atunci cand cedezi”. Facand asa, aproape ca dintr-o data s-a pogorat Duhul Sfant peste el. A fost minunat. Numaidecat i s-a inseninat fata, si a inceput sa se roage intr-o limba cereasca.

Cum cedezi? Nu se intampla daca “te sfortezi” s-o faci. Cedarea este ca inotul: daca te zbati, te scufunzi – poti chiar sa te ineci. Din aceasta cauza instructorul de la bazin il invata pe copil mai intai sa se relaxeze si apoi sa plutеasca. Inotul vine de la sine, daca nu te zbati.

Asa stau lucrurile si cu predarea – vine instinctive la inima supusa. Cand ti-ai intalnit partenera sau partenerul de viata, nu te-ai “sfortat” sa te indragostesti. A venit de la sine. N-a trebuit sa te zbati ca sa renunti la tine, pentru ca dragostea se da pe sine.

Cand Isus este Domnul tau, cand Il iubesti cu toata inima, nu e un lucru greu sa te daruiesti Lui. La fel e si cu Duhul Sfant: zilnic te prezinti

inaintea Lui ca mereu sa fi reumplut sis a ramai proaspat ca floarea in lumina diminetii – El te alimenteaza cu viata si florile parca nu mai vestejesc.

N-am mandat sa-ti spun cum sa te apropii de El, dar pot sa-ti spun ce fac eu. De atatea ori, dupa ce intru in camera mea, incui usa si stau acolo cu mainile ridicate spre cer. El stie ca-L iubesc, su stiu ca ma iubeste. De aceea Il astept cu bratele deschise ca sa-L primesc.

Dar a fost si o vreme, cu cativa ani in urma, cand am pus la indoiala dragostea Lui. Niciodata nu voi uita aceasta. S-a intamplat in perioada cand era o mare tensiune in casa noastra. Tata si cu mama nu erau nascuti din nou, si relatiile dintre noi erau extreme de dureroase. Atunci, intr-o noapte, in camera mea am privit in sus si am zis: “Isuse, stiu din Cuvantul Scripturii ca ma iubesti…., dar vreau sa te rog ceva: Spune-mi Tu Insuti acest lucru”. Pe urma am adormit.

La mijlocul noptii m-a trezit un glas care suna ca o cadere de ape. As putea sa-l descriu doar ca un sunet profund si puternic. Apoi o voce - ce nu venea dintr-un anumit loc si totusi parea sa fie pretutindeni – a inceput sa vorbeasca. Peste sunetul caderii de ape am auzit un glas ce spunea cat se poate de clar: “Te iubesc! Te iubesc!” A fost vocea lui Isus. In momentul acela, fara nici o exagerare, mi s-a parut ca s-au miscat peretii camerei mele. M-a cuprins frica din cauza prezentei Domnului, atat de neobisnuita.

Din momentul acela n-am mai pus la indoiala dragostea Lui. Cred insa ca El ne ofera asemenea experiente numai atunci cand ne sunt necesare si nu atunci cand le dorim.

De multe ori, in picioare in camera mea, stau fara sa deschid gura. Pastrez o tacere absoluta. Sunt convins ca ati experimentat asemenea momente cand nu era nevoie de cuvinte ca sa asigurati pe cineva de dragostea voastra. Exista clipe speciale intre cei doi cand chiar si un sunet ar putea compromite acel moment cand altminteri ar ramane de neuitat. Uneori cea mai buna limba este tacerea.

De multe ori stand in camera mea simteam cum dintr-o data mi se umpleau ochii de lacrimi. Ceva cald si splendid, ceva inexplicabil patrundea atmosfera acelei camere atunci cand El se revarsa iarasi proaspat peste mine. Ce faceam ca sa se intample? Nu faceam nimic altceva decat sa stau acolo, in picioare in prezenta Lui, predat pe dinlauntru. Si ceea ce incepea intr-o tacere desavarsita continua cu o inchinare si adorare ce nu voiam sa se mai sfarseasca.

Cand esti in premanenta umplut de Duhul Sfant, in viata de rugaciune se fac schimbari ce nu le-ai fi crezut posibile. Ca sa poti experimenta adierea

proaspata a Duhului care iti umple inima de lauda, trebuie sa stii cum sa te apropii in rugaciune de scaunul de domnie a lui Dumnezeu.

Pas cu pas

Exita sapte pasi distincti in rugaciune.

Primul pas este marturisirea. Ea porneste de la marturisirea pe care o faci cu privire la identitatea lui Dumnezeu. Avraam L-a numit: "Domnul Dumnezeul Cel Prea Inalt, Ziditorul cerului si al pamantului" (Geneza 14:22). Incepe prin a declara puterea Celui Atotputernic. Pe Muntele Carmel, Ilie si-a inceput rugaciunea cu: "Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac si Israel" (1 Regi 18:36) Daca vrei sa cada foc din cer, incepe prin a marturisi Cine este Dumnezeu.

Al doilea nivel al rugaciunii este cererea. In mod simplu "fa de cunoscut Domnului cererea ta". Din nefericire, acesta este pasul asupra caruia multi cheltuiesc prea mult timp. Viata lor de rugaciune pare a fi preocupata de nevoi, necesitati si dorinte. Fara indoiala, problemele personale sunt vrednice de atentia lui Dumnezeu, dar dup ace le aduci inaintea Lui e timpul sa mai spui si "Amin", pentru ca abia ce urmeaza este mai bun.

Pasul al treilea – care imi place mult de tot – este adorarea. Ar trebui sa fie un moment de frumusete si inchinare absoluta, momentul cand iti exprimi iubirea si adorarea fata de El. Ai putea incepe cu cuvintele: "Isuse, Te iubesc". Cred ca numai decat ai simti prezenta Duhului Sfant in asa masura, ca daca dupa doua ore te-ai uita la ceas ai spune: "Nu pot sa-mi dau seama cum a trecut asa de repede". E ceva atat de real, atat de viu.

In al patrulea rand, e un moment intim. Este prea tandru, p-rea sacru, prea frumos ca sa-l descrii. Am avut clipe cand, cufundat in rugaciune, am simtit ca si cum cineva, acolo langa mine, imi stergea fruntea. Simteam cum parca Domnul mi-ar fi spus: "Multumesc, sunt asa de fericit cu tine".

Sa nu uiti: Duhul Sfant niciodata nu va intra cu forta in viata ta. El nu vine sa-ti ceara sau sa-ti pretinda sa te rogi. Dar, daca spui: "Ajuta-ma sa ma rog", El este gata sa-ti raspunda.

Uneori rugaciunea mea in stadiul acest continua cu orele. Dar nu poti sa incepi cu intimitatea, si nici nu poti sa treci grabit peste anumite trepte pentru a ajunge mai repede la ea.

Treapta a cincea in rugaciune este mijlocirea. Isus a spus ca Duhul Sfant ne va descoperi din lucrarile lui Dumnezeu si asa s-a intamplat. Cand Il invite pe Duhul Sfant ca sa tea jute in rugaciune, El nu se opreste asupra nevoilor si dorintelor tale egoiste. Nu! Atentia Lui se indreapta asupra altora.

El mi-a pus inainte nume si fete de oameni, la care nu m-am gandit cu anii ca sa mijlocesc in rugaciune pentru ei.

Dar sa nu crezi cumva ca acesta este momentul bucuriei in rugaciune, este exact chiar invers. Cand am ajuns sa mijlocesc, n-am mai avut certitudinea ca ar fi fost ceva de dorit. Partasia si intimitatea nu mai erau. Am simtit atunci o durere si un chin ce sunt greu de exprimat in cuvinte. Literalmente, m-am luptat pana la ultimul strop de putere ca sa ma rog pentru familia mea, pentru prieteni, pentru slujitorii evangheliei – chiar si pentru natiuni.

Da-mi voie sa te previn: este imposibil sa ajungi la faza mijlocirii numaidecat. In stadiul acesta nu se poate ajunge imediat pentru ca el inseamna participarea lui Dumnezeu, ceea ce presupune o legatura personala adanca si intensa cu El. Dupa cum vezi, Duhul Sfant conduce viata ta de rugaciune pas cu pas. In cazul meu, nu s-a intamplat sa fie nici prima, nici a doua si nici a treia zi, au trecut cel putin sase luni inainte de a ajunge sa cunosc strafundurile rugaciunii. Scriptura ne invata ca daca suntem credinciosi in lucrurile mici, Dumnezeu ne insarcineaza cu altele mai mari. Exact asa este: El, Tatal desavarsit, este invatatorul desavarsit.

Si se merita tot chinul pentru ceea ceurmeaza apoi. Pasul al saselea in rugaciune este multumirea. E intocmai asa cum a scris Pavel: “Dar multumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne da biruinta prin Domnul nostru Isus Hristos” (1Cor 15:57). Intotdeauna imi fact imp sa aduc multumiri Tatalui, Fiului si Duhului Sfant.

In fine, pasul al saptelea in rugaciune este lauda. Cateodata cant, alteori vorbesc intr-o limba a Duhului. E ca si cum as exploda din adancul fiintei mele in lauda absoluta. Este cea mai pura stare de care am vut parte in viata mea de rugaciune.

Poate intrebi: “Benny, tu incluzi intotdeauna cei sapte pasi?” Raspunsul meu este: “Da!” Iata ce este atat de minunat in legatura cu Duhul: daca Ii dai voie sa lucreze prin tine, vei descoperi in rugaciune ca nu tu esti cel care te rogi. Mi se parea ca El era cel care se ruga. Chiar si in mijlocire – oricat de dureroasa ar fi – Duhul te ridica sit e invioreaza dupa ce te-ai rugat.

Pavel a avut dreptate cand a zis: “Faceti in toata vremea, prin Duhul, tot felul de rugaciuni si cereri” (Efeseni 6:18). El stia ca exista mai multe feluri de rugaciuni.

“Este El!”

Nu exista nimic altceva care sa poata inlocui plinatatea Duhului, asa cum o face viata de rugaciune. Este puterea care atinge tot ceea ce faci.

Cu catva timp in urma am fost invitat sa vorbesc in Columbia, America de Sud. A fost o evanghelizare de trei zile si in seara celei de-a doua zile, intr-o miercuri, am vorbit despre Duhul Sfant. Eram cam pe la mijlocul mesajului cand am simtit ca puterea Duhului a inceput sa se miste peste audienta. Simtindu-I prezenta, m-am oprit din predica si am spus de la amvon: "Este El!". Atat oficiantii cat si publicul au simtit acelasi lucru – a fost ca un vartej de vant intrat in locul acela.

S-au ridicat in picioare, intr-o reactie spontana de lauda. Dar n-au stat mult asa. Cei clatinati si cazuti la pamant, "rapusi" de puterea Duhului Sfant, au fost vazuti pretutindeni in adunarea aceea.

S-a intamplat apoi acelasi lucru pe care l-am vazut de multe ori in servicii, oriunde in lume: poporul a inceput sa-L primeasca pe Hristos ca Mantuitor personal, si multa lume a fost vindecata de-a lungul si latul auditoriului.

De cate ori vorbesc despre Duhul Sfant, intotdeauna invatatura este insotita de o ungere speciala. Prezenta lui Dumnezeu se manifesta intr-un mod extraordinary, complet diferit de alte manifestari. Minunile par sa fie mai mari si numarul celor care primesc mantuirea pare sa fie mai mare in aceste adunari. Felul in care Dumnezeu se atinge de vietile oamenilor pare sa fie mai izbitor.

In aceste servicii, raspunsul la chemarea mantuirii parca vine de la sine: fara insistente, fara asteptare. Lumea se aduna spontan inaintea amvonului pentru mantuire. Este exact asa cum a promis Domnul: Duhul ii atrage pe oameni la Hristos.

Dupa astfel de servicii, oamenii vin si spun: "Niciodata nu m-am simtit asa bine!" Duhul Sfant, pentru ca a stiut ca este un oaspete atat de binevenit, parca in mod special a onorat serviciul.

In aceeasi evanghelizare, intr-o lectie tinuta dimineata, dup ace am vorbit despre Duhul Sfant la aproape doua mii de predicatori, pastorul Colin, interpretul meu, a venit la mine si a inceput sa planga cu capul ingropat in maini. Ridicandu-si capul, a spus foarte emotionat: "Draga frate, stiu atat de putin despre Duhul Sfant. Ma simt ca la gradinita" Fusese patruns de realitatea mesajului.

In alte situatii a trebuit sa ma opresc in plina predica din cauza interpretului care nu putea sa-si mai controleze plansul. Numai puterea Duhului Sfant facea acest lucru.

Ceea ce se intampla in aceste servicii, ti se poate intampla si tie: exact la fel, acolo unde esti. De aceea te rog sa-ti pui fara rezerve viata la dispozitia Duhului. Atunci vei incepe sa intelegi ce vrea sa spuna Pavel cand zice: "Fiti plini de Duh ….vorbiti intre voi cu psalmi….cantand si facand in

inima voastra melodii Domnului….multumind intotdeauna lui Dumnezeu Tatal". Atunci vei intelege ce l-a facut sa spuna : "Supuneti-va unii altora" (Efeseni 5:18-21)

Al doilea vant

Esti pregatit ca briza cereasca a lui Dumnezeu sa umple panzele corabiei tale? Se incepe cu mantuirea – atunci cand iti marturisesti pacatul si te angajezi ca in viata ta sa-L urmezi pe Isus ca Domn si Mantuitor. Hristos El Insusi a vorbit despre vant cand a vorbit despre mantuire. El i-a spus lui Nicodim, un membru al consiliului evreiesc de conducere: "Nu te mira ca ti-am zis: "Trebuie sa va nasteti din nou" Vantul sufla incotro vrea, si-I auzi vuietul, dar nu stii de unde vine, nici incotro merge. Tot asa este cu oricine este nascut din Duhul" (Ioan 3:7-8)

Asa cum mantuirea este asemanata cu vantul, tot asa si Duhul Sfant este asemanat cu un – al doilea vant – vantul puterii. In ziua Rusaliilor "deodata a venit din cer un sunet ca vajaitul unui vant puternic, si a umplut toata casa unde sedeau ei" (Fapte 2:2). Vantul Duhului e ca un vajait – e un vajait puternic, este puterea care va pune viata ta in miscare.

Ar fi timpul sa-ti lansezi corabia. Ridicat-i panzele si lasa-le sa prinda briza – sa stea continuu in plin vant – pline de vantul Duhului Sfant.

CAPITOLUL 8

O INTRARE PUTERNICA

Oare cum de era asa? Doar numai ce ma predasem Domnului si totusi viata de crestin era pentru mine o cazna.

Cand ma gandesc la viata mea de acum sunt constient ca ea pare ceva imposibil. In februarie 1972, dupa experienta "nasterii din nou", am stiut ca inima mi-a fost curatita, dar dificultatile pe care le infruntam pareau insurmontabile. Acasa aveam conflicte, viitorul era incert, iar parerea mea despre mine era tot asa de inalta ca dusumeaua de sub picioarele mele.

O, si cum m-am luptat cu viata! Uneori imi era atat de greu sa-I dau Domnului toata dragostea mea – aveam atatea intrebari urgente. La doua saptamani dupa aceea am fost umplut de Duhul Sfant. Credeam ca din acel moment cerul va cobora pe pamant. Dar n-a fost asa. Caznele mele au continuat zilnic.

Normal, am avut si clipe deosebite de bucurie si extaz. Si nu mi-as fi schimbat experienta mea spirituala pe tot petrolul din Arabia Saudita. Dar, in adancul fiintei mele, am fost urmarit luni de-a randul de o indoiala chinuitoare – "Oare, asta sa fie tot?", gandeam mereu – caci intrebarea "Nu are Domnul ceva mai deosebit pentru mine?" nu ma lasa in pace.

Dar apoi, intr-o noapte friguroasa de decembrie, la aproape doi ani dupa ce L-am cunoscut pe Hristos, s-a intamplat. Eram intins pe patul meu din Toronto cand Duhul Sfant, Si-a facut o intrare puternica in camera mea. M-am simtit ca scuturat de curent electric si in acelasi timp, ca acoperit de o invelitoare calda – le-am simtit toate deodata.

La doar cateva zile, dupa aceea, mi-am dat seama de semnificatia faptului intamplat. Caznele mele erau sfarsite! Descoperisem simplitatea vietii crestine – legatura personala cu Duhul Sfant.

Si azi mi-e inima framantata, dar din alte motive. Ma indurereaza faptul ca exista milioane de crestini care n-au acceptat nici macar un varf de deget din ceea ce Dumnezeu a pregatit pentru ei – le scapa partea cea mai buna. Ei niciodata nu vor putea sa cunoasca pe deplin cat de minunata este umblarea cu Hristos, decat numai atunci cand o vor descoperi pe care de-a treia persoana a Trinitatii. El este Cel care face ca lupta noastra sa nu fie o cazna.

CAZNELE S-AU SFARSIT

Din clipa in care Duhul Sfant a intrat in viata mea n-a mai fost nevoie ca eu sa ma lupt cu adversarii. Desi practice ei au continuat sa existe, stradaniile si ingrijorarile mele parca erau ca disparute. Ce s-a intamplat cu mine este ceea ce i s-a spus lui Israel cu secole in urma, prin proorocul Ezechiel. Traind in perioada unor framantari politice, el a fost instiintat de Domnul: "Va void a o inima noua, si voi pune in voi un duh nou, voi scoate din trupul vostru inima de piatra, si va void a o inima de carne. Voi pune Duhul Meu in voi, si va voi face sa urmati poruncile Mele si sa paziti si sa impliniti legile Mele" (Ezec 36:26-27)

Aceeasi problema exista si astazi. Milioane de oameni se caznesc zilnic sa tina legile lui Dumnezeu, dar ei pierd razboiul pentru ca nu inteleg planul de lupta al Tatalui. Strategia Lui n-ar putea fi mai succinta: "Voi pune

Duhul Meu in voi" spune Domnul. Ce-l determina pe El sa aiba o astfel de agenda? El vrea "sa simti dorinta" ca din adancul inimii tale sa urmezi invataturile Lui. El vrea sa-ti fie usoara respectarea legilor Sale.

Constati ca e greu sa pazesti poruncile lui Dumnezeu? Sa nu te crezi singur. Este imposibil sa reusesti pe cont propriu, si nici Dumnezeu nu Se asteapta la asa ceva. Ai nevoie de ajutor! Pe cine sa contezi? Dumnezeu Tatal este in cer, unde este si Fiul. Asadar iti trebuie un prieten aici si acum, iti trebuie persoana Trinitatii care locuieste pe pamant – Duhul Sfant. El este Cel pe care neaparat trebuie sa-L cunosti.

Daca printr-un sondaj ai intreba lumea ce si-ar dori cel mai mult de la Dumnezeu, probabil ca raspunsul ar fi: "As vrea ca Dumnezeu sa Se arate multumit de mine". Dar tocmai acest lucru a promis Domnul proorocului Ezechiel atunci cand Dumnezeu a zis: "Si nu le voi mai ascunde Fata Mea, caci voi turna Duhul Meu peste casa lui Israel" (Ezechiel 39:29)

Din clipa in care Duhul Sfant face parte din viata ta, Dumnezeu incepe sa priveasca in directia ta, fata Lui incepe sa straluceasca peste tine. Dorinta mare a Tatalui este ca tu sa-L primesti, sa fii plin de El sis a ai partasie cu El. Sa sti ca asta-L multumeste.

E suficient doar sa citesti cartea Faptele Apostolilor ca sa ai o idée de planul lui Dumnezeu, apostolii au avut o legatura extraordinara cu Duhul Sfant, dovezile fiind inregistrate in fiecare pagina. Insa poate mult mai inspiratoare este constatarea ca "Faptele Apostolilor" continua – si astazi. Daca ar fi consemnat cineva toate lucrarile miraculoase ale Duhului Sfant, nici o biblioteca n-ar putea sa inmagazineze toate cartile care s-ar fi scris.

Faptul prevestit in Camera de Sus nu trebuia sa fi fost o surpriza. Inainte de a Se inalta la cer, Isus – El insusi – le-a spus urmasilor sa nu paraseasca Ierusalimul, ci sa astepte darul promis de Tatal, "care l-ati auzit de la Mine, caci Ioan a botezat cu apa, dar voi, nu dupa multe zile, veti fi botezati cu Duhul Sfant" (Fapte 1:4-5)

Insusi Hristos a aratat cum se va intampla acest lucru si cum le va schimba viata: "Ci veti primi o putere, cand se va pogora Duhul SFant peste voi, si-Mi veti fi martori in Ierusalim, in toata Iudea, in Samaria si pana la marginile pamantului" (vs 8)

VENIREA DUHULUI

Un vant puternic

Venirea Duhului Sfant a fost la fel de reala cum fusese si venirea lui Isus pe pamant. Intocmai cum proorocii L-au profetit pe Mesia, tot asa au

profetit si venirea Duhului. Cu sute de ani inainte de Hristos, Dumnezeu i-a spus lui Ioel:

Dupa aceea voi turna Duhul Meu peste orice faptura; fiii si fiicele voastre vor proroci, batranii vostri vor visa vise, si tinerii vostri vor avea vedenii. Chiar si peste robi si peste roabe voi turna Duhul Meu in zilele acelea. (Ioel 2:28-29)

Duhul Sfant a venit. Ce intrare puternica! Ca vajaitul unui vant puternic. Limbi de foc. O demonstratie a puterii lui Dumnezeu. N-ai putea spune ca sosirea Lui pe pamant n-a fost spectaculoasa!

In ziua Cincizecimii, erau toti impreuna in acelasi loc. Deodata, a venit din cer un sunet ca vajaitul unui vant puternic si a umplut toata casa unde sedeau ei. Niste limbi ca de foc au fost vazute impartindu-se printre ei si s-au asezat cate una pe fiecare din ei. Si toti s-au umplut de Duh Sfant si au inceput sa vorbeasca in alte limbi, dupa cum le dadea Duhul sa vorbeasca. (Fapte 2:1-4)

A fost exact cum profetise Isaia: “Cu buze balbaitoare si cu vorbirea straina (El) va vorbi….” (Isaia 28:11)

Momentul nasterii lui Isus a fost marcat de pace si liniste. In Betleem noaptea a fost senina, atat de clara ca pastorii au ufmat steaua pana la iesle. Ce contrast fata de sunetul puternic ce a insotit venirea Duhului Sfant. S-a produs o asemenea forfota incat “Cand s-a auzit sunetul acela, multimea s-a adunat si a ramas incremenita” (Fapte 2:6)

Obisnuiam sa cred ca fraza: “Cand s-a auzit sunetul acela” inseamna ca cineva alerga de-a lungul orasului si anunta: “Veniti sa vedeti ce se intampla!” Dar n-a fost asa. Tunetul produs de sunetul acela s-a auzit, literalmente, pretutindeni in oras. Ganditi-va: “Se aflau atunci in Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer” (vs 5). Va puteti imagina ce credeau ei?

Cuvantul spune ca dup ace au auzit sunetul acela, ei s-au strans si au ramas incremeniti, “pentru ca fiecare ii auzea vorbind in limba lui” (vs 6)

Complet inmarmuriti, ei au intrebat: “Toti acestia care vorbesc, nu sunt galileeni? Cum dar ii auzim vorbind fiecaruia din noi in limba noastra, in care ne-am nascut?” (vers 7-8) Si cand au auzit vorbindu-se in limbile lor lucrurile minunate ale lui Dumnezeu, isi ziceau unii catre altii: “Ce vrea sa zica aceasta?” (vs 12)

De ce 120?

Venirea Lui rasunatoare n-a fost planificata pentru un templu de piatra. In schimb. Duhul Sfant s-a pogorat peste 120 credinciosi care au devenit noul templu al lui Dumnezeu.

Va aduceti aminte ca atunci cand Solomon a ispravit zidirea templului, el a avut "o suta douazeci de preoti care sunau din trambite?" (2Cronici 5:12) Scriptura relateaza ca: "in clipa aceea, casa, si anume Casa Domnului, s-a umplut cu un nor. Preotii n-au putut sa mai stea acolo ca sa faca slujba din pricina norului, caci slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu" (vs 13-14)

S-a intamplat din nou – in Camera de Sus. O suta douazeci erau impreuna si Duhul lui Dumnezeu a umplut templul. De ce 120? Este numarul care reprezinta incheierea epocii firii si deschiderea epocii Duhului. In Geneza, dupa 120 ani – timp in care Noe a construit corabia – a avut loc incheierea epocii firii. Dumnezeu a spus: "Duhul Meu nu se va lupta pururea cu omul, caci iata, el este carne pacatoasa, totusi zilele lui vor fi de o suta douazeci de ani" (Geneza 6:3)

Exact acesta este motivul pentru care Domnul a adunat 120 la Rusalii si anume, pentru ca Duhul Sfant sa poata fi revarsat peste popoare. Acest eveniment a marcat inceputul epocii Duhului Sfant.

Observatorii n-au putut pricepe ceea ce se intampla! Unii isi bateau joc de ei si ziceau: "Sunt plini de must!" (Fapte 2:13). Dar Petru "s-a sculat in picioare cu cei unsprezece, a ridicat glasul, si le-a zis "Barbati iudei si voi toti care locuiti in Ierusalim, sa stiti lucrul acesta si ascultati cuvintele mele! Oamenii acsstia nu sunt beti, cum va inchipuiti voi, caci nu este decat al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel" (vers 14-16)

Cei 120 au fost asa de plini de Duhul Sfant ca nu s-au mai bazat pe puterea lor. Atat de puternica a fost manifestarea Duhului Sfant ca El a preluat actiunile credinciosilor: le-a schimbat vorbirea, emotiile si comportamentul. Ierusalimul era martor ocular nu la betie, ci la bucurie incredibila care te inunda atunci cand Duhul Sfant preia controlul. Si nici eu n-am scapat de Portia mea de acuzatii.

Ce transformare la Petru cel timid. A scos din el "un predicator", facandu-l sa-si "ridice glasul" sis a vorbeasca cu indrazneala multimii ce crestea. Dar cine credeti ca a fost Cel care i-a dat cuvintele pe care le-a spus? Mesajul captivant era cel al Duhului Sfant. "In adevar, Evanghelia noastra v-a fost propovaduita nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfant" (1Tes 1:5) Este exact asa cum scrie. Duhul Sfant este Cel care predica Evanghelia. Nu uitati ce spune Cuvantul despre Duhul Sfant: "lucrand impreuna cu ei". El este Cel care face lucrarea.

Urmariti apoi ce fel de lucruri incep dintr-o data sa se intample in Faptele Apostolilor. Duhul Sfant confera o autoritate extraordinara celor ce L-au primit. Era trei dupa-amiaza, iar Petru si Ioan mergeau la templu cand "Acolo era un olog din nastere, care era dus si pus in toate zilele la poarta Templului numita Frumoasa, ca sa ceara mila de la cei ce intrau in Templu" (Fapte 3:2)

Intorcandu-se spre cersetorul mistuit de neputinta, "Petru, ca si Ioan, s-a uitat tinta la el si a zis: "Uita-te la noi!"" (vers 4) Este un lucru minunat sa vezi un om ce este complet daruit Duhului Sfant. Plin de indrazneala, plin de putere – asa cum nu mai fusese vreodata – Petru a privit adanc in sufletul acelui sarman – uitandu-se tinta la el.

Cersetorul si-a dat seama ca Petru si Ioan nu se jucau. Indrazneala apostolilor avea ceva sfant in ea. Cand Petru a zis: "Uita-te la noi", omul imedait, "s-a uitat la ei cu luare aminte, si astepta sa capete ceva de la ei" (vers 5)

Atunci Petru i-a zis: "Argint si aur, n-am, dar ce am , iti dau: In Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoala-te si umbla!" (vers 6). L-a apucat de mana dreapta si l-a ridicat in sus, si indata i s-au intarit talpile si glesnele. "Dintr-o saritura a fost in picioare, si a inceput sa umble. A intrat cu ei in Templu, umbland, sarind si laudand pe Dumnezeu" (vers 8)

Va puteti imagina consternarea din Templu? Cersetorul a avut si el intrarea lui puternica. L-au recunoscut imediat si "s-au umplut de uimire si de mirare pentru cele ce I se intamplasera" (vers 10)

Nu e o experienta "de ieri"

Puterea si autoritatea primita de apostolic se rasfrangea in vietile oamenilor la orice pas. Slujirea lor era insotita de "multe semne si minuni… in norod" (Fapte 5:12) Care a fost rezultatul? "Numarul celor ce credeau in Domnul, barbate si femei se marea tot mai mult" (vers 14) Semnele care au insotit venirea Duhului Sfant au condus oamenii direct la Hristos. Acesta ete faptul important pe care trebuie sa-l retinem.

Ceea ce s-a intamplat in Camera de Sus n-a fost ceva ce e dat o data pentru totdeauna, n-a fost nici nota de subsol a paginii istoriei. Credinciosii plini de Duhul Sfant au stability cu El o legatura permanenta si de neintrerupt. Ei continuau sa se lase umpluti de El. Cand Petru a fost chemat inaintea Soborului, in legatura cu vindecarea cersetorului, ei l-au intrebat: "Cu ce putere, sau in numele cui ati facut voi lucrul acesta?" Petru a fost "plin de Duhul Sfant" cand le-a vorbit (Fapte 4;7-8). Timpul folosit in text

nu este nici cel trecut si nici prezentul istoric. “Plin” il descrie pe apostol exact asa cum era in clipa aceea.

In Scriptura, ori de cate ori urmasii lui Hristos sunt descrisi ca fiind “plini de Duh”, referinta se face la ceva ce e actual si proaspat si nu la ceva ce e de ieri sau de luna trecuta.

Petru, in templu, a fost atat de plin de Duhul Sfant incat a fost autoritar cu criticii lui. Neinfricat, el a zis: “Atunci Petru, plin de Duhul Sfant, le-a zis: "Mai mari ai norodului si batrani ai lui Israel! Fiindca suntem trasi astazi la raspundere pentru o facere de bine facuta unui om bolnav si suntem intrebati cum a fost vindecat, s-o stiti toti si s-o stie tot norodul lui Israel! Omul acesta se infatiseaza inaintea voastra pe deplin sanatos in Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi L-ati rastignit, dar pe care Dumnezeu L-a inviat din morti. (Fapte 4:8-10)

Iti dai seama de faptul ca puterea Duhului Sfant poate sa te umple in asa masura incat sa nu-ti fie frica de nimeni – indiferent cine ar fi? Ai putea sa ajungi la o asemenea intimitate cu El incat nici chiar in fata unui sef de stat sa nu te intimidezi. Duhul iti va ridica fruntea, iti va indrepta umerii si iti va da o siguranta neasteptata.

Cand am mers la Vatican la o intalnire cu Papa de la Roma, am crezut ca voi fi emotionat. Dar nu a fost asa. Subiectul meu a dat ghes in mine. Chiar si intre sefii Vaticanului am simtit o sete dupa lucrurile Duhului.

Petru cel puternic

De fapt, Petru urma sa se confrunte nu numai cu preotii templului, ci cu insusi guvernul Israelului. De fapt, impreuna cu Ioan, fusese intemnitat tocmai in noaptea dinaintea zilei cand i s-a permis sa tina o cuvantare inaintea preotilor. Cand a vorbit, cuvintele lui au fost fara crutare atunci cand le-a spus ca Domnul este “piatra lepadata de voi, zidarii, care a juns sa fie pusa in capul unghiului” (Fapte 4:11). A fost un citat direct din Psalmul 118:22

Sa fi fost el oare acelasi Petru care – numai cu cateva saptamani in urma, in acelasi loc, inaintea acelorasi oameni si intimidate de surasul dispretuitor al unei fete – s-a lepadat de Domnul lui? Dar iata ca el – plin de Duhul Sfant si complet neinfricat – e cel ce infrunta pe ucigasii lui Isus.

Nu mai e Petru cel slab, acum e Petru cel puternic. O, dar ce schimbare a facut Duhul Sfant!

Atat de intense era partasia lui cu Duhul Sfant ca Petru a putut sa-l confrunte in mod direct pe Anania cand a spus: “Anania, pentru ce ti-a umplut Satana inima ca sa minti pe Duhul Sfant” (Fapte 5:3) Cuvintele lui

Petru si interventia lui Dumnezeu au fost asa de puternice ca “O mare frica a apucat pe toti cei ce ascultau aceste lucruri(vs 5)

Pot sa spun din experienta mea proprie ca in partasia cu Duhul Sfant exista un moment cand ea devine atat de reala, atat de intima si de intense incat cuvintele si lucrarea ta Il identifica pe El. Ajungi sa fi asa de intim cu El ca-L simti cum reactioneaza la ceea ce spui.

Cred ca va veni timpul cand cei ai lui Dumnezeu, barbate si femei, vor avea o astfel de intimidate cu Duhul lui Dumnezeu ca vom fi martori oculari ai unor lucrari mult mai mari decat vindecarile sau minunile. Vom vedea cu ochii nostri cum Duhul Sfant ii va risipi pe cei ce vor indrazni sa lupte contra Lui.

Nu-l uita pe Anania. El “a cazut jos si si-a dat sufletul” (Fapte 5:5) Sa nu-l uiti niciodata pe Ghehazi. El l-a mintit pe Elisei cu privire la darurile pe care I le adusese Naaman. Naaman s-a vindecat, dar Duhul l-a calauzit pe Elisei sa spuna: “Lepra lui Naaman se va lipi de tine si de samanta ta pentru totdeauna” (2 Regi 5:27). Si exact asa s-a intamplat.

Isus a facut o afirmatie foarte puternica atunci cand a zis: “Cum M-a trimis pe Mine Tatal, asa va trimit si Eu pe voi. Dupa aceste vorbe, a suflat peste ei, si le-a zis: “Luati Duh Sfant! Celor ce le veti ierta pacatele, vor fi iertate, si celor ce le veti tinea, vor fi tinute” (Ioan 20:21-23) Cred ca declaratia aceasta i-a desteptat pe apostolic – cred ca ea le-a dat foarte mult de gandit.

Fata de inger

Petru a fost asa de intim cu Duhul Sfant ca a putut sa afirme in fata celor ce-l acuzau: “Noi suntem martori ai acestor lucrari, ca si Duhul Sfant, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce asculta de El” (Fapte 5:32)

Stefan a fost atat de plin de Duhul Sfant ca atunci cand a fost adus inaintea preotior, “Toti cei ce sedeau in Sobor, s-au uitat tinta la Stefan, si fata lui s-a aratat ca o fata de inger” (Fapte 6:15) O, ce cuvinte a avut de spus: “Oameni tari la cerbice, netaiati imprejur cu inima si cu urechile! Voi totdeauna va impotriviti Duhului Sfant. Cum au facut parintii vostri, asa faceti si voi” (Fapte 7:51). Ce l-a facut pe el sa spuna asa? Duhul era Cel care ii dadea ghez: “Dar Stefan, plin de Duhul Sfant, si-a pironit ochii spre cer, a vauzt slava lui Dumnezeu, sip e Isus stand in picioare la dreapta lui Dumnezeu” (Vs 55)

Prezenta Duhului a fost atat de puternica in viata lui Stefan, ca a putut sa priveasca in sus si sa vada slava lui Dumnezeu. El s-a identificat pana si in emotii cu Duhul Sfant caci, atunci cand a fost improscat cu pietre, El a

zis: “Doamne, nu le tinea in seama pacatul acesta!” (Fapte 7:60**)** Va puteti imagina o astfel de reactie? El n-a zis lui Dumnezeu: “Judeca-i, Omoara-i, uceide-i” Deosebirea era Duhul Sfant.

Sunt convins ca exista un moment in partasia cu Duhul Sfant, cand ungerea Lui devine atat de puternica – prezenta Lui atat de intima – ca, atunci cand privesti ins us, poti sa vezi ceva din Dumnezeu. Atat de real iti poate deveni El.

Saul, in convertirea lui dramatica, a avut experienta nemijlocita a puterii formidabile a Duhului Sfant. Mergand pe drumul Damascului, sufland amenintarea si uciderea impotriva urmasilor lui Hristos, “deodata a stralucit o lumina din cer in jurul lui. El a cazut la pamant si a auzit un glas, care-i zicea: “Saule, Saule pentru ce Ma prigonesti? (Fapte 9:3-4)

Saul, in convertirea lui dramatica, a avut experienta nemijlocita a puterii formidabile a Duhului Sfant. Mergand pe drumul Damascului, sufland amenintarea si uciderea impotriva urmasilor lui Hristos, “deodata a stralucit o lumina din cer in jurul lui. El a cazut la pamant, si a auzit un glas, care-i zicea: “Saule, Saule, pentru ce Ma prigonesti?” (Fapte 9:3-4)

Tremurand si plin de frica, el a zis: “Cine esti Tu Doamne? “Eu sunt Isus pe care-L prigonesti” , a raspuns Domnul “Scoala-te”, i-a zis Domnul, “intra in cetate, si ti se va spune ce trebuie sa faci” (Fapte 9:5-6) Oamenii care calatoreau cu Saul au ramas incremeniti si muti. In urma experientei, Saul a ramas orb trei zile, pana ce a fost vindecat de Dumnezeu si “s-a umplut de Duhul Sfant” (vs 17)

Si de data aceasta Duhul Sfant a avut o intrare puternica. El l-a transformat pe Saul cel impotrivitor in Pavel, un apostol. De fapt, efectul s-a facut simtit in lungul si in latul tarii. “Biserica se bucura de pace in toata Iudea, Galatia si Samaria, se intarea sufleteste, si umbla in frica Domnului, si cu ajutorul Duhului Sfant se inmultea” (Fapte 9:31)

Nu pot decat sa-mi imaginez ce s-ar intampla daca fiecare slujitor al amvonului, prosternut cu fata la pamant, ar cauta o legatura intima cu Duhul Sfant. Atunci sa vorbesti despre trezire! Cred ca lumea bisericeasca s-ar zgudui din temelii, iar sanctuarele n-ar mai putea sa faca fata publicului.

Multumesc lui Dumnezeu pentru pastorii inflacarati de Duhul Sfant, dar - ca sa fiu deschis – am auzit si pastori carora le-ar sta mai bine ca antreprenori de pompe funebre! Partasia continua cu El e diferenta. Oamenii inseteaza dupa o realitate pe care numai Duhul Sfant o poate confirma.

El lucreaza necontenit

Din clipa Rusaliilor, cand Duhul Sfant si-a inceput lucrarea Lui pe pamant, El a lucrat necontenit, nu s-a oprit deloc, nici macar pentru o clipa. E incredibil cum a intervenit in viata lui Petru. In timp ce el se ruga pentru acoperisul unei case, Dumnezeu i-a dat o vedenie: “Si pe cand se gandea Petru la vedenia aceea, Duhul i-a zis: “Iata, ca te cauta trei oameni, scoala-te pogoara-te si du-te cu ei, fara sovaire, caci Eu i-am trimis” (Fapte 10:19-20)

Cei trei oameni, despre care ii vorbise Duhul, fusesera trimisi de un om temator de Dumnezeu, numit Corneliu, un sutas din regimental Italian. Si el avusese o vedenit: “A vazut lamurit…..un inger a lui Dumnezeu ca a intrat la el si –a zis: trimite acum niste oameni la Iope, si cheama pe Simon, zis si Petru” (Fapte 10: 3-5) Dar nu ingerul a fost cel care a vorbit. Duhul Sfant a fost cel care a vorbit prin inger. Va amintiti? “Duhul i-a zis… Eu i-am trimis” (vs 19-20)

Duhul Sfant este o persoana active. El lucreaza neincetat. El iti va trimite chiar si un inger, daca este necesar. Ce se intampla pe pamant este lucrarea Duhului. El este reprezentantul Tatalui si al Fiului.

In casa lui Corneliu, Petru a predicat moartea, ingroparea si invierea lui Hristos. Si “pe cand rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorat Duhul Sfant peste toti cei ce ascultau Cuvantul” (Fapte 10:44) Credinciosii care venisera cu el “au ramas uimiti cand au vazut ca darul Duhului Sfant s-a varsat si peste neamuri. Caci ii auzeau vorbind in limbi si marind pe Dumnezeu” (Vs 45-46). Sa nu uiti niciodata: Cuvantul este pe primul loc. Mesajul lui Isus Hristos este cel care are intaietate. Evanghelia este fundamentul lucrarii pe care Dumnezeu Duhul Sfant a fost trimis s-o faca.

Pe Duhul Sfant il preocupa viata ta – chiar insusi viitorul tau. El vrea sa te calauzeasca, sa te ocroteasca si sa-ti anunte ceea ce te asteapta pe drum. Ai sa intrebi: “Poate Duhul Sfant sa profeteasca viitorul?” Gandeste-te la ce s-a intamplat cand Barnaba a plecat la Antiohia, o mare asezare de oameni. Peste o jumatate de million locuiau acolo. Un an intreg, Barnaba si Saul au invatat pe multi in biserica aceea uriasa.

In vremea aceea, s-au coborat niste proroci din Ierusalim la Antiohia. Unul din ei, numit Agab, s-a sculat si a vestit, prin Duhul, ca va fi o foamete mare in toata lumea. Si a si fost, in adevar, in zilele imparatului Claudiu. Ucenicii au hotarat sa trimita, fiecare dupa puterea lui, un ajutor fratilor care locuiau in Iudeea, (Fapte 11:27-29)

Iata ce implicat era Duhul Sfant pana si in treburile vietii de zi cu zi. Descoperindu-le foamea ce urma sa vina, El le-a dat posibilitatea sa se pregateasca din timp. Duhul Sfant este o persoana profund preocupata de oameni. El stie tot ce se intampla in viata ta, si grija Lui e mare fata de tine.

Duhul si vrajitorul

Nu crezi ca ar fi timpul sa lasi ca Duhul Sfant sa-ti faca traseul? De ce incerci mereu sa ti-l faci singur, cand El cunoaste fiecare palma din drum, fiecare cotitura, fiecare groapa! Crestinii din Antiohia au invatat acest lucru. “ Pe cand slujeau Domnului si posteau, Duhul Sfant a zis “Punteti-Mi deoparte pe Barnaba si pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat” (Fapte 13:2) Ei au raspuns imediat: “Barnaba si Saul, trimisi de Duhul Sfant, s-au coborat la Seleucia, si de acolo au plecat cu corabia la Cipru” (vs 4)

Ucenicii lucrau pentru Dumnezeu Tatal. Cine i-a trimis insa in lucrare? Ei primeau instructiuni direct de la Duhul Sfant. El a lucrat neincetat in timpul calatoriei lor, dandu-le putere chiar si asupra unui prooroc mincinos.

Elima era un vrajitor si scamator evreu. El a inceput sa opreasca lucrarea pe care puterea lui Dumnezeu o facea in Cipru. Dar “Saul, care se mai numeste si Pavel, fiind plin de Duhul Sfant, s-a uitat tinta la el si a zis: “Om plin de toata viclenia si de toata rautatea, fiul dracului, vrajmas al oricarei neprihaniri, nu mai incetezi tu sa strambi caile drepte ale Domnului” (Fapte 13:9-10)

Ce acuzare! De fapt, Duhul a avut asa putere asupra lui Pavel incat el i-a spus vrajitorului ca va deveni orb. Asa s-a si intamplat. Rezultatul direct a fost ca oamenii s-au intors la Hristos si “Cuvantul Domnului se raspandea in toata tara” (Fapte 13:49) “In timp ce ucenicii erau plini de bucurie si de Duhul Sfant” (vs 52)

Mesajul si Mesagerul

Daca Duhul Sfant i-a fost atat de indispensabil lui Hristos, cu atat mai mult iti este El indispensabil si tie. Isus s-a nascut prin Duhul, a fost uns de Duhul, a scos afara dracii prin Duhul, a ajuns la implinire si a facut minuni prin Duhul. De asemenea, prin Duhul Sfant a dat El invataturi, a dat porunci, a imputernicit si randuit biserica, S-a jertfit pe Sine pe cruce, si a inviat din morti.

“cu cat mai mult sangele lui Hristos, care, prin Duhul cel vesnic, S-a adus pe Sine insusi jertfa fara pata lui Dumnezeu, va va curata cugetul vostru de faptele moarte, ca sa slujiti Dumnezeului celui Viu!” (Evrei 9:14)

Experienta mantuirii tale se bazeaza pe Hristos, pe cruce si pe marturisirea ta. Dar cum te-ai convins de realitatea inoirii tale? Cum sti ca inima ti-a fost curatita? Prietenul meu, aceasta este lucrarea Duhului Sfant, Duhul Domnului, El Insusi, este Cel care inmaneaza acest mesaj direct

sufletului tau. N-ai sa gasesti cuvinte potrivite ca sa descrii sau sa explicit acest lucru, dar, de stiut – o sti – pentru ca el e tot atat de cert precum viata insasi.

Daca realitatea aceea este atat de puternica, atat de profunda si atat de personala: cat de real trebuie sa fie El. Cel care ti-o da? Este o intrebare cu semnificatii. Cat de real trebuie sa fie El, mesagerul, daca mesajul Lui este atat de real?

Duhul Sfant tanjeste dupa o legatura personala si neintrupata cu tine. El doreste sa-Si faca intrarea – o intrare puternica – in viata ta.

CAPITOLUL 9

LOC PENTRU DUHUL SFANT

Au trecut generatii la rand cu conceptia intarita ca Duhul Sfant ar fi cumva o "unealta". Mii de voci, milioane de cuvinte scrise si o atitudine infiltrate in gandirea crestina ne-au programat sa credem ca Duhul Sfant ar fi ceva si nu cineva.

Recent am auzit refrenul unei cantare care spunea : "As vrea o parte tot mai mare din Tine!" M-am gandit :"Cum asa? E nescriptural" Nu poti lua o parte din El. El e o persoana. Nu poti sa-L imparti in fragmente, o mana in saptamana asta, un picior in cealalta. Ce-ar trebui sa spui nu e: "As vrea o parte tot mai mare din Tine" ci – exact invers – strigarea ta ar trebui sa fie: "Te rog, ia-ma in stapanire tot mai mult pe mine" Nu El este cel care se preda. Nu! Tu trebuie sa te predai Lui.

UN LOC PENTR EL

Nu incape nici o indoiala ca, la ora actuala, mesajul cel mai trecut cu vederea in biserica este: Duhul Sfant este real, iar noi trebuie sa-I dam loc.

E trist, dar e adevarat: exista slujitori ai Evangheliei – de oridinul miilor – care nu inteleg lucrarea Duhului Sfant pe planeta Pamant. Oare, n-or fi fost programati si ei? Incepand din scoala duminicala si apoi la seminarul teologic au fost educati sa creada ca Duhul Sfant este un membru minor al Dumnezeirii, ca a venit la Rusalii si ca de-a tunci incoace pluteste pe undeva printre nori. Sunt multi care, de fapt, evita sa-I pomeneasca

numele ca sa nu dea impresia ca ar fi si ei din randul acelor carismatici care au luat-o razna.

Dumnezeu insa a intentionat ca biserica sa fie vie si palpitanta. Chair inainte de a Se inalta la cer, Isus a rostit acele cuvinte de neuitat: “Iata semnele care vor insoti pe cei ce vor crede” (Marcu 16:17) Ca slujitor al amvonului, intrebarea care imi da cel mai mult de gandit este aceasta: Daca Duhul Sfant a fost trimis ca sa dea crestinilor puterea de a trai o viata de biruinta, atunci de ce asa multi sunt cei descurajati si infranti?

Cand lucram ca evanghelist, ma duceam la biserica, tineam evanghelizarea, aduceam in rugaciune necazurile oamenilor si ma intorceam acasa dar in realitate, nu cunosteam ce se intampla in viata lor de zi cu zi. Acum insa, de cand sunt pastor, mi s-a schimbat complet perspective. Si sunt descumpanit de ceea ce vad.

Acum imi dau seama ca numarul celor cu probleme majore este infinit mai mare decat mi-am inchipuit. Faptul ca asa de multi crestini sunt deznadajduiti, descurajati si in pragul falimentului spiritual este aproape de neconceput. Si totusi, de cate ori nu vad cum maruntisuri, care se strecoara in vietile oamenilor, se transforma peste noapte intr-un Goliat sau in muntele Everest.

“Doamne Tata”, intreb “unde este biruinta? Unde este bucuria?”

S-a intamplat doar saptamana trecuta, duminica seara, ca biserica noastra a experimentat o puternica revarsare a Duhului Sfant. Eram la amvon cand am simtit acea ungere neobisnuita. In drum spre casa imi venea sa strig “Aleluia! Vorbeam cu sotia mea, Suzanne: “Ce serviciu formidabil! Nu-I asa ca e minunat ce face Dumnezeu aici? “ Dar nici n-am intrat bine in casa ca a sunat telefonul. Apoi timp de 30 min, am luat la cunostinta de situatia tragica a unui om care participase si el la acel serviciu. Nu se putea opri din plans in timp ce-mi spunea: “Pur si simplu nu stiu incotro sa ma mai indrept”

Si acest lucru se repeta mereu.

Unde e puterea ?

Care e necazul? Cum se face ca biserica dintai a avut o putere asa de mare, iar noi – asa de mica? Ei spuneau doar un cuvant si demonii plecau, iar noi parem a fi atat de intimidate, atat de alarmati. E destul numai sa pronunti cuvantul demoni, si crestinii isi si iau startul ca la cursa de atletism. Multi pastori nici macar nu vor sa discute despre asta, ca si cum ignorandu-I ar fi ceaea ce i-ar face sa plece.

E ceva greu de inteles. In loc de a predica slobozenia, multi lucratori tac si-i lasa pe oameni in robie. In loc de a asculta de cuvintele lui Hristos: “Vor scoate draci” (Marcu 16:17), ei le spun oamenilor ca problema lor, de fapt nu exita – ca totu-I doar in mintea lor. Si poporul murmura: “Doamne, nu pot gasi raspuns. Nu pot gasi ajutor!”

Oare atunci sa fie de mirare faptul ca unii ocultisti au o putere mai mare decat unii crestini? Oare e de mirare faptul ca satanistii demonstreaza mai mult din supranatural decat multi din urmasii lui Hristos? Cum e posibil asa ceva? Daca Dumnezeu este atotputernic si Saten are o putere infima: cum ar putea un discipol al diavolului sa opereze efectiv cu autoritate?

Raspunsul e simplu. Oricine isi foloseste energia pe care o are in proportie de suta la suta are mai multa putere, oricat de infima ar fi, decat cineva care, desi ar putea sa capteze din insasi puterea universului, nici macar nu incearca s-o faca. Ma deranjeaza profund gandul ca un pacatos, care primeste de la Satan, poate sa aiba mai mult decat un credincios, care nu cere nimic de la Dumnezeu.

E timpul sa incepi sa faci uz de puterea Celui Atotputernic. Iti trebuie doar cunostinta ca Dumnezeu este mai mare decat orice demon si ca Isus are puterea sa nimiceasca diavolul cu un singur cuvant. E suficient doar unul din ingerii Lui ca sa-L lege pe Satan in Adanc (Apoc 20:1-3) Nu Dumnezeu este slab, ci poporul Lui este.

Iata la ce concluzie m-am oprit: Motivul pentru care biserica si multi impreuna cu ea au ajuns sa fie atat de zdrobiti este faptul ca au ignorat pe cea mai puternica persoana din univers – Duhul Sfant. Din nou: “Nici prin putere, nici prin tarie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul ostirilor” (Zaharia 4:6) Si cuvintele care urmeaza sunt tot la fel de puternice: “Cine esti tu, munte mare? …Te vei preface intr-un loc sez” (vs 7)

Iti trebuie ceva mai puternic decat tavalugul – oricat de mare ar fi – ca sa nivelezi stancile gigantice ce-ti stau inainte. Ai de-a face cu muntele urias al zadarniciei si al fricii. Iar excavarea de care ai nevoie nu poate fi facuta decat numai prin puterea energetica a Duhului Sfant.

Real si nu contrafacut

Dumnezeu, prin Cuvantul Sau, da o prescriptie pentru sfaramarea jugului robiei. El stie exact necesarul de care ai nevoie ca sa ti se ridice povara grea. Se numeste **ungere**:

Se va intampla in ziua aceea, ca povara lui va fi luata de pe umarul tau, si jugul lui de pe gatul tau, si jugul va fi nimicit din cauza untdelemnului ungator” (Isaia 10:27)

Dumnezeu, exact asa cum a luat povara lui Israel, tot asa va lua si jugul tau de pe tine. La urma urmei, Satan cel perfidy este cel care a pus acel jug greu peste tine. Dar Isus, care a declarat ca jugul va fi nimicit, a spus: "Jugul Meu este bun si sarcina Mea este usoara" (Matei 11:30)

Jugul ce te strange tot mai tare poate fi rupt de Duhul Sfant. Nu e ceva de moment, nu este o solutie temporara. El va ramane cu tine, iti va ridica povara si te va calauzi pe o carare complet noua. Apostolul Ioan, vorbind despre Duhul Sfant, a scris: "Ungerea pe care ati primit-o de la El ramane in voi, si n-aveti trebuinta sa va invete cineva, ci dupa cum ungerea Lui va invata despre toate lucrurile si este adevarata, si nu este o minciuna, ramaneti in El, dupa cum v-a invatat ea" (1 Ioan 2:27)

Nu e nevoie de doctorat ca sa poti discerne cine are ungerea si cine nu o are. Chiar si un pacatos neschimbat, cautand sa scape de programele religioase ce se dau duminica dimineata la televizor, isi da seama de atingerea Duhului, daca se intampla sa dea peste ea. O recunoaste pentru ca, la fel ca diamantul ea este atat de rara.

Nu este ceva mai tragic decat sa vezi cum cei ce n-au ungerea incearca s-o fabrice. Se zbat si se forteaza, dar se vede clar ca atingerea Domnului nu este prezenta. De cate ori n-ai fost atras sa asculti vreun mare vorbitor si predicator ca sa constati apoi ca persoana nu e altceva decat o carapace goala, ca pe dinlauntru nu are nimic altceva decat cunostinte seci. Inarmati cu date si informatii complet lipsite de viata, ei se plimba si vorbesc, dar cuvintele lor sunt moarte.

N-am sa uit niciodata o conferinta de pe coasta de vest. In cadrul unei sesiuni de dupa-amiaza a fost prezentat un tanar sac ante. Avea o voce foarte puternica si cultivata, si a cantat Imparatul vine! Lumea a ramas impresionata si a aplaudat indelung,

Nu stiu ce s-a intamplat, dar in serviciul de seara o doamna a cantat si ea exact aceeasi cantare. Ca s-o spun franc, nu prea era cantareata, avea vocea putin nazala si anumite note le prindea cam fals. A avut insa ceva care a suplinit de o mie de ori deficientele vocale. Nici nu ajunsese bine la refrenul strofei a doua ca toata sala a fost in picioare, iar mainile erau indreptate spre cer. Am stat asa, slavind pe Dumnezeu, si dupa ce s-a terminat cantarea. Abia apoi au urmat apaluzele – cele mai lungi. Ovatiile n-au fost insa pentru cantareata, ci pentru Datatorul cantarii.

Care a fost diferenta? Prietenul meu, deosebirea a fost **ungerea**! A fost purerea Duhului Sfant in viata acelei femei.

Cand am lucrat pentru Domnul in Canada, am participat la organizarea unei evanghelizari de Billy Graham. Pregatirile s-au facut cum scrie la carte. Serviciile propriu-zise au fost "blande" fata de acelea cu care

ma obisnuisem eu. Insa, cand a vorbit Billy Graham, mesajul a avut in el acea atingere a Duhului, ce nu putea fi confundata. Continutul a fost Hristos, dar am putut sa vad din prezenta acestui om ca el avea o partasie adanca si personala cu Duhul Sfant.

Cuvintele care au uimit sinagoga

Chiar de la creatie, ungerea a fost ceva ce a fascinate lumea. S-au minunat de ea, au manifestat-o, au incercat chiar s-o imite. Dar intotdeauna ungerea a fost – si ramane – o functie a lui Dumnezeu Duhul Sfant.

Care e rostul ei? Rostul ei este sa te faca sa vestesti mesajul cu putere.

"Duhl Domnului Dumnezeu este peste Mine, caci Domnul m-a uns sa aduc vesti bune celor nenorociti, El M-a trimis sa vindec pe cei cu inima zdrobita, sa vestesc robilor slobozenia, si prinsilor de razboi izbavirea, sa vestesc un an de indurare al Domnului…" (Isaia 61:1-2)

Acestea nu sunt doar cuvintele unui profet al Vechiului Testament. Isus le-a citat in fata unei audiente uimitoare. In sinagoga din Nazaret (Luca 4: 18-19)

Sa nu uiti niciodata ca, pentru a-L putea intelege, trebuie sa sti ca Duhul Sfant este Dumnezeu. Desi aceasta denumire ar putea sa-ti para stranie, sa sti insa ca ea este la fel de esentiala precum Cuvantul insusi. El a fost puterea creatiei. Iti amintesti de cuvintele scrise in cartea lui Iov? " Duhul lui Dumnezeu m-a facut, si suflarea Celui Atotputernic imi da viata" (Iov 33:4)

In timp ce Dumnezeu Tatal era in cer pe scaunul de domnie al Slavei si spunea: "Sa face om", Duhul Sfant facea lucrarea pe pamant. Si chiar al doilea verset afirma ca la creatie: "Duhul lui Dumnezeu se misca pe deasupra apelor" (Geneza 1:2) Iar psalmistul, vorbind despre creaturile de pe pamant, a scris: "Iti trimti Tu Duhul Tau, ele sunt create, sit u reinnoiesti fata pamantului" (Ps 104:30)

CRESTERE SPIRITUALA

Daca vrei ca ungerea Duhului Sfant sa devina evidenta in viata ta, trebuie mai intai sa intelegi cine este El, cum lucreaza, si cum poti intra in partasia Lui. Rostul trimiterii Duhului Sfant pe pamant nu e doar acela de a face totul ca sa te simti bine. Sa sti ca o va face, dar insemnatatea Lui este mai mare. Fiind egal in Dumnezeire, si El merita inchinarea noastra exact la fel cum o merita Dumnezeu Tatal si Dumnezeu Fiul. Si apoi acesta e abia un

inceput. Cresterea ta spirituala nu va fi diferita de cea a unui stejar falnic, insa va trebui alimentata si hranita

Ce fac dupa aceea?

Un om mi-a spus recent: “Benny, vreau sa-ti multumesc ca prin tine, in 1978, L-am cunoscut pe Duhul Sfant”

Am zis: “E minunat. Spune-mi ce s-a intamplat de-atunci?”

Privirea din fata lui a devenit complet inexpresiva cand a zis: “Pai, cam nimic. Dar imi amintesc cum a fost atunci cand L-am cunoscut”

“De ce crezi ca nu s-a intamplat nimic” am intrebat

Nu voi uita niciodata raspunsul lui: “Nu pot sa-mi dau seama, dar cred ca n-am stiut ce sa fac”

Poate ca m-as fi asteptat ca, facand cunostinta cu Duhul Sfant, toti sa fi reactionat la fel ca mine. Nu exagerez deloc cand spun ca, incuindu-ma de lume, n-am vrut sa cunosc nimic altceva decat Cuvantul si pe Duhul Sfant, si asa cum buretele absoarbe apa am absorbit si eu tot ce-a avut El pentru mine. A fost nevoie de timp – de sute si sute de ore cu pretiosul Duh Sfant.

Imi dau seama ca multora le este aproape imposibil sa aiba timpul necesar pentru cercetarea si studierea Scripturilor. Totusi, chiar si din citirea acestei carti ai putea primi intr-o maniera succinta ceea ce Duhul Sfant mi-a impartasit in rastimpul unor ani de zile. Sa sti insa ca exista un lucru care nu poate fi facut pentru tine, nimeni nu poseda o bagheta magica spirituala care sa-ti dea ungerea, pentru ca ea se primeste numai prin cunoasterea intima si stric personala a Duhului Sfant. Ea se dezvolta si creste in functie de partasia si intimitatea pe care doar tu le poti decide.

Cresterea ta in Duhul va incepe din momentul in care iti dai seama ca Duhul lui Dumnezeu este cu adevarat Dumnezeu. Si oricat as repeta acest lucru n-ar fi suficient din cauza ca, inca din copilarie, in psihicul tau a fost adanc forata imaginea mentala a unei personalitati spabe. Imi amintesc ca am vazut o carte care spunea: “Duhul Sfant este slujitorul Templului lui Hristos”. De genul acesta este eroarea despre care vorbesc. El nu este un slujitor – El are comanda – El este Cel care conduce trupul lui Hristos.

Da-mi voie sa-ti impartasesc ceva ce am ajuns sa cunosc. Duhul Sfant nu este doar Dumnezeu, El este si Tatal Domnului Isus Hristos. Inainte ca sa zici : “O clipa, Benedictus, sa nu-ti uiti vorba”, da-mi voie sa te indrept spre Cuvant.

Poate vei spune: “Credeam ca Dumnezeu Tatal este Tatal lui Isus”. Da, intr-un fel ai dreptate, si totusi n-ai. Da-mi voie sa ma explic. In primul capitol al Evangheliilor ni se spune ca Duhul Sfant este Tatal Domnului. “Iar

nasterea lui Isus Hristos a fost asa: Maria, mama Lui, era logodita cu Iosif, si inainte ca sa locuiasca ei impreuna, ea s-a aflat insarcinata de la Duhul Sfant" (Matei 1:8)

Chiar si Maria a fost nedumerita, caci ea a zis ingerului: "Cum se va face lucrul acesta, fiindca eu nu stiu de barbat. "Ingerul i-a raspuns: "Duhul Sfant se va pogora peste tine si puterea Celui Preainalt te va umbri. De aceea Sfantul care se va naste din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu" (Luca 1:34-35) Aceasta este explicatia, El este numit Fiul lui Dumnezeu, dar Duhul Sfant a fost Cel care s-a pogorat peste mama lui Isus Hristos. Aici se vede intimitatea Trinitatii – copil al lui Dumnezeu Tatal si copil al lui Dumenzeu Duhul Sfant, in acelasi Unu.

Pana si atributele Lui, Isus le-a primit de la Duhul Sfant. Vorbind de venirea lui Hristos, Isaia a scris:

"Apoi o Odrasla va iesi din tulpina lui Isai, si un Vlastar va da din radacinile lui. Duhul Domnului se va odihni peste El, Duh de intelepciune si de pricepere, Duh de sfat si de tarie, Duh de cunostint si de frica de Domnul" (Isaia 11:1-2)

Cine este Tatal?

Isus Hristos este un copil al Duhului. Intocmai asa cum parintii pamantesti isi iubesc copiii, tot asa si Duhul Sfant L-a iubit pe Domnul. Ati vazut vreodata un tata mandru de noul lui nascut cum il tine in brate, cum il strange la piept, si cum il alinta? Cred ca noi uitam ca Duhul Sfant are si El emotii. El iubeste ceea ce a creat – de aceea, El vrea sa te ia in brate pe tine.

Ai fi putut concepe cum Dumnezeu Tatal din cer spune Duhului Sfant: "Ia-L pe Fiul Meu si fa-L trup?" Este minunea minunilor. Duhul Sfant a luat samanta aceea si a plantat-o in trupul Mariei. Nu numai ca El a fost Tatal Domnului. El a fost si Cel care L-a uns.

Imagineaza-ti tabloul cu Dumnezeu Tatal stand pe scaunul Sau de domnie in cer in timp ce, pe pamant, Isus vindeca bolnavii si facea minuni. Dar ce facea Duhul Sfant? El mentine legatura, El era contactul intre cele doua personalitati. Sa zicem ca Tatal ar fi pus mana pe telefon – ca si cum ar fi avut nevoie de el – ca sa-I vorbeasca: "Duhule Sfant?"

"Da", raspunde Duhul Sfant, ridicand receptorul.

Dumnezeu spune: "Vreau sa-L duci pe Isus in pustie pentru ca a venit timpul ca diavolul sa-L ispiteasca".

Duhul raspunde: "Am inteles" Apoi se duce la Hristos: "Isuse, vino cu Mine", Ii spune.

Observi cum Duhul Sfant este contactul intre cele doua personalitati?

Imagineaza-ti un alt tablou in care Isus este in trecere pe langa un om grav bolnav. Tatal, punand din nou mana pe telefon, spune: “Duhule Sfant, spune-I lui Isus sa se opreasca exact pe locul unde Se afla”

Duhul spune: “Bine, Isuse opreste-Te” Apoi, continuand la telfon: “Tata, ce trebuie sa faca?”

“Spune-I sa-l vindece pe omul acela” zice vocea lui Dumnezeu.

Isus isi pune imediat mainile peste om, puterea Duhului se scurge prin El, iar omul este readus miraculos la viata.

Iata insa care este aspectul de importanta vital ace trebuie retinut – si care, atunci cand il vei intelege, iti va ridica voalul de pe ochi in ceea ce priveste rolul Duhului Sfant – pe pamant: Isus n-a fost cu nimic mai prejos decat un om desarsit. Dar El n-a avut “revelatii speciale” in afara Duhului Sfant. El n-a actionat decat numai atunci cand a fost imboldit de Duhul Sfant.

V-ati gandit vreodata de ce, atunci cand trecea Isus printr-un loc, unii nu se vindecau? De ce El nu se ruga pentru ei? De ce nu-si punea mainile peste ei? Se intampla asa pentru ca Tatal, nespunand nimic Duhului Sfant, nu Ii cerea s-o faca. Hristos a zis: “pentru ca sa cunoasca lumea ca Eu iubesc pe Tatal, si ca fac asa cum Mi-a poruncit Tatal “ (Ioan 14:13) Isus a depins de Duhul Sfant – El a fost linia de intretinere a vietii lui Hristos de catre Dumnezeu Tatal.

Ar fi putut Hristos pacatui?

Hristos, chiar mai inainte de a infrunta Golgota, s-a oferit pe Sine Tatalui prin Duhul Sfant. Comparand sangele lui Hristos cu jertfele animalelor, epistola catre Evrei spune: “Cu cat mai mult sangele lui Hristos care prin Duhul cel vesnic S-a adus pe Sine insusi jertfa fara pata lui Dumnezeu, va va curati cugetul vostru de faptele moarte, ca sa slujiti Dumnezeului celui viu” (Evrei 9:14)

Daca nu s-ar fi adus pe Sine insusi jertfa prin Duhul Sfant, jertfa lui n-ar fi rost bine – vazuta de Tatal. Fara El, n-ar fi putut indura nici suferintele de pe cruce. Daca nu s-ar fi adus pe Sine insusi jertfa prin Duhul Sfant, sangele lui n-ar fi putut ramene curat si fara pata pana la sfarsit.

Si da-mi voie sa mai adaug, ca daca n-ar fi fost Duhul Sfant cu Isus, probabil ca ar fi putut pacatui. Asa cred. Duhul Sfant a fost puterea care l-a tinut pur. E adevarat ca El a fost trimis din cer, dar El a fost numit si Fiul omului – si in calitatea aceasta, ar fi putut pacatui. Faptul ca nu a pacatuit nu inseamna ca n-ar fi putut.

Daca crezi ca Isus n-ar fi putut pacatui, atunci de ce si-o fi irosit Satan vremea ispitindu-L? Davolul stia ce facea. Fara Duhul Sfant, poate ca Isus n-ar fi putut izbuti.

In realitate, Isus s-a oferit pe Sine insusi prin Duhul Sfant tocmai ca sa ramana fara pacat. De Duhul Sfant a depins si smulgerea Lui din stransoarea de moarte a mormantului. Va amintiti ce a spus Pavel? Hristos a fost "dovedit cu putere ca este Fiul lui Dumnezeu, conform Duhului Sfinteniei, prin inveirea din morti" (Romani 1:4)

Puterea Duhului Sfant a fost aceea cere L-a inviat pe Isus din morti. Iata ce spune Scriptura: "Si daca Duhul Celui ce a inviat pe Isus dintre cei morti locuieste in voi, Cel ce a inviat pe Hristos Isus din morti, va invia si trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Sau, care locuieste in voi" (Romani 8:11) Duhul nu numai ca L-a inviat pe Hristos, El este Cel care te va invia si pe tine! Putem sa ne odihnim nadejdea in El.

Planul lui Dumnezeu

Chiar si dup ace a schimbat cursul istoriei, lasand in urma Lui un mormant gol, Hristos a continuat sa depinda de Duhul Sfant. De fapt, El le-a spus ucenicilor sa nu se departeze de Ierusalim pana ce nu vor fi imbracati cu putere de sus. Le-a spus ca trebuie "sa astepte acolo Fagaduinta Tatalui, pe care ati auzit-o de la Mine" Caci Ioan a botezat cu apa, dar voi, nu dupa multe zile, veti fi botezati cu Duhul Sfant" (Fapte 1:4-5)

Hristos a fost sub autoritatea lui Dumnezeu cand a spus aceste cuvinte. El repeta ceea ce Tatal Ii spunea Duhului Sfant.

In asa masura a depins Hristos de Duhul Sfant ca pe El L-a consultat si inainte de a da instructiuni ucenicilor Sai. Scriptura spune ca S-a inaltat la cer dupa ce "prin Duhul Sfant", daduse porunci apostolilor (Fapte 1:2)

Sa nu ma intelegeti gresit! Prin aceasta nu spun ca pozitia lui Hristos a fost cumva mai prejos decat cea a Duhului Sfant. Nici nu incape vorba de asa ceva. Isus nu este mai prejos decat Duhul Sfant, si nici Duhul Sfant nu este mai prejos decat Isus. In Trinitate, egalitatea este absoluta. Fiecare membru are insemnatate si caracteristici unice.

Ceea ce vreau sa stii e ca Duhul Sfant nu e o persoana slaba. El nu este necopt sau incapabil de a-si spune cuvantul. Duhul Sfant este desavarsit, puternic si glorios.

Duhul Sfant merita inchinarea noastra. Ar trebui sa punem in practica ceea ce cantam de mult: "Laudat fie Dumnezeu Tatal, Fiul si Duhul Sfant"

Cum Il recunosti? Tot atat de usor cum recunosti vocea aceea care, inainte de culcare iti reaminteste: "Nu te-ai rugat azi" Sau care poate iti

spune: “N-ai citit Cuvantul astazi”. Duhul Sfant este Cel care iti vorbeste in asemenea momente. El imboldeste sufletul tau. Desi Il cunosti deja, dorul Lui este ca tu sa-L cunosti mai mult.

Domnul a prezis ce ti se va intampla atunci cand dai loc Duhului Sfant. E a spus: “Cine crede in Mine, din inima lui vor curge rauri de apa vie” (Ioan 7:38) Ce fel de ungere este aceea, despre care vorbeste El? “Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care avea sa-L primeasca cei ce vor crede in El” (Vs 39)

Dumnezeu are un plan detaliat pentru viata ta. Ungerea si Duhul Lui sunt incluse in schita de proiect: “Si CEl ce ne intareste impreuna cu voi, in Hristos si care ne-a uns este Dumnezeu. El ne-a si pecetluit, si ne-a spus in inima arvuna Duhului” (2 Cor 1:21-22)

I-ai facut tu loc Duhului Sfant? E un loc ce-l vrea doar in inima ta.

CAPITOLUL 10

“DOAR LA O SUFLARE DE TINE”

“De ce nu raspunde Dumnezeu la rugaciunile mele?”

“De ce nu pot primi izbavirea si vindecarea?”

Solutia celei mai urgente nevoi din viata ta e aproape – este mult mai aproape decat ai fi crezut vreodata. Doar un cuvant spus din inima poate face ca norii, oricat ar fi de negrii, sa dispara intr-o clipa. E insa timpul sa renunti la cugetarea ca Dumnezeu este Duh inabordabil ce locuieste la mii si milioane de kilometric distanta de tine: Tatal iti este asa de apropiat incat oricand poti sa-I vorbesti, iar Duhul Lui e atat de aproape incat El poate sa te mangaie, sa-ti dea liniste, sa te indrume. Nu trebuie decat sa-I ceri si sa ai incredere ca o va face.

Ceea ce am gasit in Duhul Sfant nu e fantasma, nu e ceva invaluit de mistere- este o realitate. Precum viata insasi, ea iti este la fel de aproapiata cum ti-e bataia inimii. De aceea, as vrea sa o impartasesc cu tine.

CUM LUCREAZA DUMNEZEU

E “slabiciune” sau e “vrere”?

Sa incepem cu urmatorul aspect al Trinitatii: Ceea ce-L caracterizeaza pe unul nu-I caracaterizeaza in mod necesar pe toti trei. Uneori Ei se deosebesc chiar si in felul in care Se misca sau vorbesc. Am aratat deja cum persoanele Trinitatii Se disting ca membrii ai Dumnezeirii si ca desi in trei, Dumnezeu e totusi Unul. Insa cand vorbim de relatia noastra personala, de comunicarea noastra cu “Dumnezeu”, cunoasterea pe care noi o avem despre Tatal, despre Fiul si despre Duhul Sfant devine esentiala.

Cand Dumnezeu lucreaza, El apare ca fiind Unul. Totusi, din lucrarea Celor Trei, din vorbirea si din felul in care gandesc putem deslusi ceva din ceea ce-I caracterizeaza.

De exemplu, sub Vechiul Legamant, cand poporul evreu pacatuia fata de Dumnezeu Tatal cu voia si cu buna stiinta, va amintiti ce se intampla? Scriptura ne relateaza ca erau pedepsiti – uneori cu moartea.

Hristos Fiul insa s-a purtat altfel cu cei ce in mod constient pacatuisera fata de El. Exemplu: Ganditi-va la farisei. I-a omorat Hristos? Nu! El i-a mustrat.

Vei spune: “Benny, eu asa am crezut: nu i-a iertat Hristos pe toti?”

Scriptura nu ne relateaza daca fariseii au fost sau nu iertati de Hristos, dar ne arata ca El l-a iertat pe talharul de pe cruce atunci cand acesta a exclamat in inima lui : “sunt un pacatos”

Sa n ma intelegeti gresit. Dumnezeu Tatal a iertat si El, dar uneori ii pedepsea chiar cu moartea pe cei ce continuau cu razvratirile lor fata de El. Dumnezeu Fiul a raspuns insa intr-o alta maniera. In loc de a-l pedepsi cu moartea, sau de a-l judeca pe cel ce pacatuia cu voia, El doar i-a mustrat.

Ai sa intrebi: “Dar Duhul Sfant?” Cum reactioneaza El fata de persoana care pacatuieste in mod constient si deliberat?” El reactioneaza diferit de Tatal sau de Fiul. Duhul Sfant nu-i inlatura si nu-i mustra, ci ii cerceteaza – dovedindu-le vina in constiinta lor – iar apoi isi retrage puterea prezentei Sale.

Spre Cine sa ma indrept?

Asa cum am vazut, desi Trinitatea este compusa din trei persoane distincte si unice, e important sa intelegi unitatea Lor – sa intelegi faptul ca prin trei se manifesta Unul. Este absolut necesar sa-ti dai seama ca unitatea

despre care vorbim se desfasoara prin Acelasi Unul care este nemijlocit legat de lucrarea si esenta Dumnezeirii.

Cuvantul ne arata clar ca exista o diversitate de lucrari sau slujbe in sanul Dumnezeirii, si totusi Ei sun tuna. Iata cum a explicat Pavel acest lucru bisericii din Corint: “Sunt felurite slujbe, dar este acelasi Domn, sunt felurite lucrari, dar este acelasi Dumnezeu, care lucreaz totul in toti” (1Corint 12:5-6) Dar apoi el scrie: “Si fiecaruia i se da aratarea Duhului spre folosul altora” (Vs 7)

Pavel ne dezvaluie cum lucreaza Sfanta Treime. El arata ca Domnul Isus este Cel ce administreaza, Tatal este Cel ce lucreaza, iar Duhul Sfant este Cel ce desfasoara lucrarea. Acesta ar fi unul din putinele locuri unde, in Cuvant, Isus apare mai intai iar Tatal dupa aceea, in ordinea recunoasterii.

Sa-I repunem insa in ordinea lor “obisnuita” din Scriptura. Care este activitatea principala a Tatalui? El lucreaza. Dar Fiul? El furnizeaza lucrarile Tatalui, iar Duhul Sfant este Cel care iti apropie lucrarile administrate.

Daca ai nevoie de viata, spre cine te indrepti? Privesti la Tatal, caci El este datatorul oricarui dar bun si desavarsit. Vei spune: “credeam ca trebuie sa privim la Isus”. Sursa este Tatal. Dar Cel ce distribuie din acea sursa este Hristos, iar puterea sursei este Duhul Sfant.

Astfel ca, atunci cand iti lipseste viata, spre Dumnezeu Tatal trebuie sa te indrepti sis a spui: “Tata bun din ceruri, da-mi viata”! da-mi vindecarea, da-mi izbavirea. Sa stii ca Dumnezeu este sursa.

Isus a spus: “Cereti de la Tatal in numele Meu”. Chiar daca te apropii de Dumnezeu prin Fiul Sau, sa sti totusi ca Tatal este Cel de la care ceri darul. Cererea ta insa merge la Tatal prin Fiul.

Cum este inmanat darul? Sa spunem ca ai cerut vindecare. Dumnezeu Tatal – nu uita ca vorbim despre Trinitate – priveste la Dumnezeu Fiul si spune: “Haide sa-i dam vindecare”

Hristos este insa Cel care ti-o distribuie. De ce? Pentru ca asta e slujba administratorului. Insusi cuvantul a administrat inseamna a sluji sau a servi. Asadar Tatal este Cel care lucreaza vindecarea, iar Fiul este Cel care ti-o serveste.

Ai putea sa-ti imaginezi cum vindecarea, desi e in mana ta ca s-o primesti, iti scapa mereu printre degete? Ai putea sa-ti imaginezi cum, oricat de mult ti-ai intinde mainile, darul ar ramene mereu la aceeasi distanta infima de-o simpla atingere de varful degetelor tale? Sa fie oare asa de aproape, si totusi atat de departe! Oare, de ce mi se intampla asta? Oare, ce – mi lipseste?

Acesta este momentul cand Duhul Sfant intra in actiune. El vine la tine ca sa-ti apropie vindecarea lucrata de Dumnezeu si furnizata de Fiul Sau. Duhul este Cel care finalizeaza procesul vindecarii tale.

El e alaturi de tine

Inceputul a fost la Rusalii, cand Duhul Sfant s-a pogorat din cer ca sa valideze Cuvantul lui Dumnezeu. Dar acum, in clipa aceasta, ce face Duhul Sfant? Unde e locuinta Lui? Contrar celor multi cu pareri bine-intentionate, Duhul Sfant nu sta langa Isus, nu sta nici langa Tatal. El ne-a fost dat noua, si mie si tie, ca Mangaietor, care mai inseamna si "Cel ce sta alaturi de tine".

Duhul Sfant este Cel care te ajuta. Da, El te ajuta ca sa primesti viata, vindecarea sau mantuirea – dupa care sufletul tau atat de mult dispera.

Deseori sunt intrebat: "Cui trebuie sa ma rog?"

Raspunsul meu este : "Fi atent, nu confunda problemele. Te rogi lui Dumnezeu Tatal"

"Bine" continua cel ce intreaba , "dart u zici ca trebuie sa vorbim cu Duhul Sfant".

Ma simt obligat sa le spun: "Exista e diferenta enorma intre conversatie si rugaciune. Eu niciodata nu m-am rugat Duhului Sfant.

Stiti care este intelesul cuvantului rugaciune? Inseamna "cerere". Cu alte cuvinte, iti aduci petitia si astepti raspuns. Vii si astepti sa primesti. Dar niciodata nu vii la Duhul Sfant – El este Cel care te ajuta sa vii.

Inca niciodata n-am spus: "Duhule Sfant, da-mi". dar nu pot sa enumar de cate ori am zis: "Duhule Sfant, ajuta-ma sa cer!"

Iti dai seama acum de faptul ca raspunsul pe care il astepti e doar la o suflare de tine? E doar un cuvant ce asteapta ca tu sa-l rostesti. S-ar putea ca de ani de zile sa fi chinuit de o problema fizica, sau de vreun obicei ce pare imposibil de invins. Raspunsul de care ai nevoie e aproape in mainile tale.

Oare nu e atunci timpul ca acum sa te adresezi Duhului lui Dumnezeu si sa-I spui: "Duhule Sfant, Tu esti ajutorul meu, am nevoie de Tine, Vrei sa ma ajuti?" In clipa in care inima iti va rosti aceste cuvinte, Duhul Sfant Isi va pune mana Lui peste tine, si ceva minunat are sa se intample. Deodata, literalmente, vei simti ca intr-adevar esti "in Duhul" – absorbit in intregime de prezenta Lui, cucerit de persoana Lui.

Trei cuvinte mititele

Cand Tatal iti daruieste ceva, darul vine din ceea ce este a Lui. Cand primesti ceva de la fiul, acel ceva este de obicei descris ca venind prin Isus. Dar cand te inzestreaza Duhul Sfant, ceea ce primesti ti se da in El. Lui, prin, in – sunt trei cuvinte mititele, dare norm de puternice.

Cand citesti Cuvantul lui Dumnezeu, tipologia este izbitoare. Cand se vorbeste despre Tatal, referirile sunt de genul: "dragostea lui Dumnezeu", "puterea lui Dumnezeu", "harul lui Dumnezeu". Asa e prezentat Dumnezeu adeseori.

Dar cum este prezentat Hristos? Scriptura ne indeamna mereu sa "aducem lauda prin Fiul" si asa mai departe.

Insa cand se vorbeste despre Duhul Sfant, terminologia se schimba. Cuvantul folosit este in "Umblati prin Duhul si nu veti implini pofta firii pamantesti" (Galateni 5:16) Si "Daca traim prin Duhul sa si umblam prin Duhul" (vs 25)

Este exact asa cum i-a spus Hristos femeii samaritence la fantana "Dar vine ceasul si acum a si venit, cand inchinatorii adevarati se vor inchina Tatalui in duh si in adevar, fiindca astfel de inchinatori doreste si Tatal" (Ioan 4:23). Aici, cuvantul **in** are sensul de "a fi sincronizat cu cineva". Cu alte cuvinte, Hristos a spus ca Tatal doreste sa fim dintre aceia care, atunci cand se inchina, sunt una cu Duhul.

Este umbletul tau in pas cu calauzirea Duhului Sfant? Sunt trairile in viata ta puse la unison cu El? Sa ajungi la o astfel de armonie nu e ceva complicat. Nu poate fi altceva mai simplu decat a spune Marelui Ajutor: "Ajuta-ma!" Caci atunci, cand faci acest lucru, Duhul lui Dumnezeu SE va atinge de tine si te va ajuta ca sa poti sa-ti intinzi mainile si sa primesti ceea ce Dumnezeu doreste sa ai.

Important este ca in toate acestea sa-ti dai seama de faptul ca Sfanta Treime conlucreaza la atingerea unui singur tel – satisfacerea trebuintei tale. Sfanta Treime e Tatal, Fiul si Duhul Sfant, dar Ei sun tuna. Ei formeaza o echipa unita intr-o singura natura, ce lucreaza in acordul unei armonii eterne.

LEGATURA "LEGAMANTULUI"

Duhului Sfant, care este aici pe pamant si langa tine, I se datoreaza faptul ca poti sa pastrezi vindecarea sau mantuirea pe care ai primit-o. Aceasta este explicatia faptului ca Isus a putut sa Se intoarca in cer, iar tu sa poti totusi retine pe pamant darul pe care El ti L-a dat. Daca vrei sa sti cum sa pastrezi o legatura stransa cu Duhul Sfant, asculta cuvintele marelui

profet Hagai: “Dupa cuvantul legamantului pe care l-am incheiat cu voi cand ati iesit din Egipt, asadar Duhul Meu ramane in mijlocul vostru: nu va temeti!” (Hagai 2:5)

Cand Il rogi pe Fiul lui Dumnezeu sa vina in inima ta, prin aceasta tu faci un legamant personal cu Dumnezeu. Si comunicarea aceasta nu vine numai din partea ta: Dumnezeu face si El un accord sau un “legamant” cu tine. Asa a lucrat El dintotdeauna.

Dumnezeu Tatal a initiat legamantul cu Adam, cu Noe, cu Avraam cu Isaac, cu David, si cu atati altii. Dar asa cum Dumnezeu a cautat sa faca acorduri, tot asa si oamenii au incercat sa se apropie de Dumnezeu. Acest lucru il descoperim la Iacov, la Iosua, la Ilie si la israeliti.

Cand isralelitii si-au marturisit pacatele fata de Dumnezeu, ei au zis:

“Si acum, Dumnezeul nostru, Dumnezeule mare, puternic si infricosat, Tu care Iti tii legamantul Tau de indurare…..suntem in mare stramtorare” (Neemia 9:32-37)

Apoi Neemia a zis Domnului:

“Pentru toate acestea, noi am incheiat un legamant, pe care l-am facut in scris. Si capeteniile noastre, Levitii si preotii nostri si-au pus pecetea pe el”(Vs 38)

A fost semnat de numai putin de optzeci si patru de conducatori care au fagaduit “cu juramant si au jurat sa umble in Legea lui Dumnezeu, data prin Moise, robul lui Dumnezeu, sa pazeasca si sa implineasca toate poruncile Domnului, Stapanului nostru” (Neemia 10:29)

Legamintele cu Dumnezeu au fost ratificate prin proceduri sau ritualuri variate ce includeau: a ramane in picioare (Ezra 10:14), a-si scoate incaltamintea (Rut 4:7-11), a da un ospat (Geneza 26:30), a ridica un monument (Geneza 31:45-53) si a jura (Iosua 2:12-14)

Poate ca cel mai important legamant este cel pe care Dumnezeu l-a facut cu tine prin Fiul Sau atunci cand “prin sangele legamantului celui vesnic a sculat din morti pe Domnul nostru Isus…. “(Evrei 13:20)

Un cuvant de avertizare!

Dar intocmai cum Dumnezeu are un legamant cu privire la mantuirea ta, sit u poti sa-I faci o juruinta lui Dumnezeu sau sa te angajezi fata de El cu privire la nevoile tale personale. Eu mi-am luat multe angajamente fata de Dumnezeu si cred ca El ia in considerare sinceritatea promisiunilor tale atunci cand te angajezi fara sovaire sa faci ceva in schimbul binecuvantarii Lui.

Un lucru este evident: Vechiul Testament este plin de legaminte care I-au fost placute lui Dumnezeu. De ce ar fi important acest lucru pentru tine? El este important pentru ca Dumnezeu lucreaza pe baza de legamant, asadar ai in felul acesta posibilitatea sa faci legamant cu El in legatura cu oricare din nevoile tale deosebite. Vei descoperi ca Tatal Ceresc este mai mult decat dornic sa ramana credincios cuvantului dat.

Am ajuns la credinta ca Duhul Sfant intra in viata ta pe baza legamentului vesnic pe care Dumnezeu l-a incheiat cu tine cu privire la mantuirea ta. Din momentul acela Duhul devine purtatorul Cuvantului lui Dumnezeu – si al lui Hristos – pentru tine. Dar sa sti ca legamantul acela e un lucru serios. Aminteste-ti ce I s-a intamplat lui Samson. Dalila i-a ras suvitele de par in timp ce el dormea, apoi a strigat: "Filistenii sunt asupra ta, Samson!" El s-a trezit si a zis: "Voi face ca si mai inainte, si ma voi scutura "Nu stia ca Domnul se departase de El" (Judecatori 16:20) Cel ce Se departase de el era acelasi, "Duhul Domnului", care venise cu putere peste el mai inainte. (Judec 15:14)

Poti sa-ti imaginezi ce ar insemna sa fii intr-o astfel de situatie? Ar insemna sa crezi ca esti plin de Duhul Sfant, dar sa nu fii, sa crezi ca ai ungerea si Duhul Sfant sa se fi departat de tine. Samson a fost complet inconstient de faputl ca isi tradase chemarea si legamantul lui Dumnezeu. El se credea inca puternic, dar Duhul lui Dumnezeu era plecat din viata lui.

La fel I s-a intamplat si lui Saul. Domnul l-a respis pe Saul ca rege pentru ca "se abate de la Mine si nu pazeste cuvintele Mele" (1 Samuel 15:11) Nu numai ca Duhul l-a parasit pe rege, dar i s-a intamplat ceva si mai rau "Duhul Domnului s-a departat de la Saul, si a fost muncit de un duh rau care venea de la Dumnezeu"(1Samuel 16:14)

Golul va fi umplut

Sti ca fiecare necredincios este in mare masura influentat de demoni? Suna inspaimantator dar asa spune Scriptura: "Voi erati morti in greselile si in pacatele voastre, in care traiati odinioara, dupa mersul lumii acestia, dupa domnul puterii vazduhului, a duhului care lucreaza acum in fii neascultarii" (Efeseni 2:1-2)

Vei spune: "Mie niciodata nu mi s-ar putea intampla asa ceva! Eu sunt plin de Duhul Sfant". Poate ai dreptate, dar daca, dintr-un anumit motiv, te paraseste prezenta Duhului Sfant, atunci se creaza un gol. Este exact ceea ce urmareste Satan, caci influenta lui se transforma atunci in asuprire.

Nimanui nu-I place sa vb despre demoni: predicatorii nu predica despre ei, crestinii nu discuta despre ei, iar pacatosii sterg subiectul ingrozitor din mintile lor. Sunt ca politicienii, evita subiectul drogurilor si al crimei, crezand ca vor dispare de la sine. Hristos insa a abordat problema fara frica. El a aratat ca demonii sunt nerabdatori sa-ti invadeze viata.

Isus a spus fariseilor: “Duhul necurat, cand iesit dintr-un om, umbla prin locuri fara apa, cautand odihna, si n-o gaseste. Atunci zice: “Ma voi intoarce in casa mea, de unde am iesit” Si cand vine in ea, o gaseste goala, maturate si impodobita. Atunci se duce si ia cu el alte sapte duhuri mai rele decat el, intra in casa, locuiesc acolo” (Matei 12:43-45) Asculta cu atentie ce spune Domnul imediat dupa aceea: “Si starea din urma a omului acestuia ajunge mai rea decat cea dintai” (vs 45)

Planul de atac al lui Satan este acesta, fiecare demon iesit din om sa faca o vizita de recunoastere pentru a vedea daca mai are vreo sansa si daca ea i se ofera, s-o imparta impreuna cu altii. Este o situatie infricosatoare, dar complet evitabila atunci cand ramai cu totul sub ungerea Duhului Sfant sic and nu-ti calci legamantul lui Dumnezeu.

Iti amintesti de relatarea cand ucenicii n-au avut success in incercarea lor de a vindeca un copil? S-a intamplat in timp ce Hristos era pe Muntele Schimbarii la Fata, in timp ce era glorificat. Cand Domnul S-a intors de pe munte, tatal copilului a zis: “Doamne, ai mila de fiul meu, caci este un epileptic si patimeste rau, de multe ori cade in foc si de multe ori cade in apa. L-am dus la ucenicii Tai, si n-au putut sa-l vindece” (Matei 17:15-16)

Era insa nevoie de ceva mai mult decat o simpla vindecare fizica. Hristos a zis: “….Aduceti-l la Mine. Isus a certat dracul, care a iesit afara din el. Si baiatul s-a tamaduit chiar in ceasul acela” (vs 17-18)

Domnul nu numai ca doreste sa-l inlature pe Satan cu demonii lui din viata ta – acele lucruri care sunt o bariera in calea vindecarii si eliberarii tale- dar El ar vrea sa-ti umple acel gol. De aceea L-a trimis El la noi pe Mangaietorul. El doreste ca tu sa fii plin de Duhul Sfant.

Acum Duhul Sfant este inca pe pamant. El asteapta, de fapt, cu rabdare invitatia ta.

E suficient doar un cuvant – chiar si o soapta – “Duhule Sfant, Te rog. Ajuta-ma!’

Raspunsul tau e doar la o suflare de tine.

CAPITOLUL 11

“DE CE PLANGI?”

“Benny, poate fi iertata hula impotriva Tatalui?” m-a intrebat un crestin convertit de curand.

“Da”, am raspuns.

“Dar hula impotriva Fiului?”

“Si aceea poate fi iertata”, am spus.

“Atunci poti sa-mi spui de ce hula impotriva Duhului Sfant nu poate fi iertata?”

ELIBERAT DE FRICA

Pentru multi subiectul este chinuitor. Pe mine, insa Duhul m-a eliberat de frica de a comite “pacatul care nu se poate ierta”. El mi-a descuiat mintea cu o astfel de revelatie incat subiectul nu ma mai ingrijoreaza.

“Plangea in tacere”

In iarna anului 1974, Dumnezeu mi-a deschis ochii sa vad un adevar extraordinary cu privire la natura Duhului Sfant si la motivul pentru care Tatal si Fiul au dat un avertisment “final” celor ce-L vor huli pe Duhul Sfant.

S-a intamplat in timp ce ma rugam ca am devenit dintr-o data constient de faptul ca Duhul lui Dumnezeu era in camera mea, si mi-am dat seama ca plangea. Stiu ca pare ceva straniu – si trebuie sa marturisesc ca nici acum nu-i inteleg bine semnificatia – dar imi amintesc ca eram pe genunchi cand mi-am dat seama de prezenta Lui si L-am simtit cum plangea in tacere.

Vei spune: “Bine, dar de unde sti ca era Duhul?” Pentru mine, a ma indoi de realitatea acestui moment ar fi tot una cu a ma indoi de mantuirea mea – atat de adevarata a fost experienta aceea. Nu pot s-o explic sau s-o inteleg, dar stiu ca s-a intamplat.

Experienta a fost atat de reala incat, fara sa exagerez, mi-am intors fata si am spus: “Duh al Domnului, de ce plang?”

N-am primit nici un raspuns – doar cativa stropi ce-au inceput sa-si faca loc in jos pe obrajii mei. Cu ochii umeziti de lacrimi, L-am intrebat din nou: “Duh al Domnului, de ce plangi?”

Apoi, dintr-o data, am inceput sa plang cu toata fiinta mea. Nu erau doar lacrimi: ceea ce-am simtit a fost atat de profund incat plansul mi s-a transformat in zbucium. Simtamantul venea din adancul launtrului meu. Am simtit in inima mea o sfasiere asa de mare – ca atunci cand iti pierzi copilul sau copila pe care o iubesti.

Starea aceasta nu mai contenea. Noaptea plangeam si nu puteam dormi. A continuat asa nu cu orele ci cu zilele. A fost ceva complet neasteptat si, realmente mi-a fost imposibil sa imi dau seama de ce nu puteam sa-mi stapanesc plansul. In total, experienta a durat mai bine de trei saptamani.

Povara devenea tot mai grea. Am simtit ca si cum cineva, punandu-mi o mare greutate pe umeri, mi-ar fi legat-o strans si apoi m-ar fi lasat sa ma lupt cu ea singur. Daca as fi putut s-o spun in cuvinte, eram imporvarat de o durere grea si coplesitoare. Numai asa pot s-o descriu – o povara a durerii.

Masurand camera cu pasul

Am simtit si eu intocmai ca psalmistul, cand a scris:

“Nu mai pot gemand! In fiecare noapte imi stropesc asternutul, si-mi scald patul in lacrimi” (Ps 6:6)

Iata ca, fara sa cunosc motivul, sufeream si masuram camera cu pasul in cautarea unei explicatii.

Am privit in sus si am zis: “Doamne, de ce?” M-am rugat sa fiu scapat de povara aceea inexplicabila ce era pe umerii mei. Atunci Dumnezeu Cel Atotputernic mi-a transformat apasarea aceea grea intr-o astfel de durere pentru sufletele pierdute, cum n-am avut niciodata.

Ceea ce a inceput in viata mea atunci cand mi-am intors fata ca sa-L intreb pe Duhul Sfant: “De ce plangi?” a sfarsit in durerea ce-si are ca obiect schimbarea vietii celor pierduti, durere care de-atunci nu m-a parasit nici macar o singura data.

In urma acelei experiente (desi n-o inteleg inca pe deplin), am ramas convins ca Duhul Sfant sufera pentru lume. Sunt pe deplin incredintat ca El cauta slujitori cu lacrimi, care sa raspandeasca dragostea lui Dumnezeu. Cred ca Duhul inimii Tatalui Se frange din cauza poverilor omenirii. Poate

ca, in timpul acelor saptamani, El mi-a ingaduit sa vad doar o licarire din focul suferintei Lui pentru cei pierduti.

Nu incapea nici o indoiala in legatura cu viitorul lui Benny Hinn. Stiam ca trebuie sa predict mesajul Tatalui, Fiului si a Duhului Sfant. Si n-am incetat s-o fac de atunci.

Duhul este atat de minunat, ca atunci cand gaseste o persoana pe care o poate folosi, El ii ingaduie sa-I simta pulsul inimii. Cand ajungi sa simti durerea pe care o simte Duhul Sfant, ea iti intra in constient pentru totdeauna. Nu numai ca devi constient de nevoile omenirii, dar simti acele nevoi disperate ca niciodata pana atunci.

Cred insa ca a existat si un alt motiv pentru care Dumnezeu mi-a ingaduit sa indur lectia aceea. Ea mi-a deschis ochii sa vad din ce cauza Duhul Sfant, desi un membru al Trinitatii, e totusi diferit de Tatal si de Fiul. Lucrul acesta mi-a dat posibilitatea de a descurca itele enigmei numite "pacatul care nu se poate ierta"

Insulta si defaimare

Exact, cum scrie in Scriptura?

Isus, vorbind fariseilor, a zis: "Cine nu este cu Mine, este impotriva Mea, si cine nu strange cu Mine, risipeste. De aceea va spun: Orice pacat si orice hula le vor fi iertate oamenilor, dar hula impotriva Duhului Sfant nu le va fi iertata" (Matei 12:30-31) Apoi, ca sa fie si mai clar, El a spus: "Oricine vorbeste impotriva Fiului omului, i se va ierta, dar oricine vorbeste impotriva Duhului Sfant, nu I se va ierta nici in veacul acesta, nici in cel viitor" (vs 32)

Ce cuprinde cuvantul hula? Cuvantul are cateva sensuri care include:

A vorbi de rau pe cineva.

A rosti invective (a blestema).

A batjocori, a vorbi murder despre cineva.

A profera injuraturi, a injura.

A defaima, a duce injurii.

A acuza pe nedrept.

A insulta.

Cineva ar putea intreba: "Prin ce este calomniat Duhul Sfant?" Sau "Prin ce este El insultat?" Printr-un act comis cu voia.

Epistola catre Evrei, vorbeste direct la subiect:

Caci, daca pacatuim cu voia, dupa ce am primit cunostinta adevarului, nu mai ramane nicio jertfa pentru pacate, ci doar o asteptare infricosata a judecatii si vapaia unui foc care va mistui pe cei razvratiti. Cine a calcat

Legea lui Moise este omorat fara mila, pe marturia a doi sau trei martori. Cu cat mai aspra pedeapsa credeti ca va lua cel ce va calca in picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pangari sangele legamantului, cu care a fost sfintit, si va batjocori pe Duhul harului? (Evrei 10:26-29)

Cuvintele sunt urmate de un rapel sever: “Caci stim cine este Cel ce a zis “A Mea este razbunarea, Eu voi raspalti”, si in alta parte:”Domnul va judeca pe poporul Sau” Grozav lucru este sa cazi in mainile Dumnezeului celui viu!” (Vs 30-31)

Ce diferenta!

De ce nu poate fi iertata hula impotriva Duhului Sfant? Prin paginile acestei carti am incercat sa-ti impratasesc din Scriptura faptul ca Duhul Sfant are ceva ce este unic al Lui, ceva ce-I este propriu. El nu este nici mai presus si nici mai prejos decat Tatal sau Fiul, dar trebuie sa ajungem sa-I cunoastem insusirile care-L caracterizeaza.

Dumnezeu Tatal Cel Atotputernic este Dumnezeul maret al cerului, e Cel ce trebuie adorat, laudat, glorificat, marit si inaltat. Isus, Fiul Sau, este Domnul Slavei, e Cel la care si ingerii se tem sa priveasca. Dar intuiesc ca si Duhul Sfant are capacitatea de a simti emotiile umane – suferinta, intristare si chiar zbucium – cu o intensitate pe care numai El o cunoaste.

Vei zice: “Vrei sa spui ca Duhul Sfant simte suferinta inii intr-un fel diferit de Tatal si de Fiul?” Scriptura nu spune: “Nu intristati pe Tatal sau pe Fiul”, ci intotdeauna ne spune: “Nu intristati Duhul” . De ce? Pentru ca, dupa cum cred eu, El este atins intr-un fel extraordinary de adanc si profund, intr-un fel care este cumva deosebit de felul in care simt ceilallti membri ai Sfintei Treimi.

Insusi faptul ca Isus a spus: “oricine vorbeste impotriva Fiului omului, i se va ierta, dar oricine vorbeste impotriva Duhului Sfant nu i se va ierta”, ne arata ca persoana Duhului Sfant poate fi ranita.

Ce L-a facut pe Tatal sa spuna: “Voi Mi-ati intristat Duhul?” Cu alte cuvinte, Duhul lui Dumnezeu a fost lovit si ranit. Iar Scriptura relateaza ca “El li s-a facut vrajmas si a luptat impotriva lor” (Isaia 63:10) Oare de ce sa fie Duhul Sfant asa de protejat? S-ar putea sa fie din cauza ca Dumnezeu Tatal stie cat de delicat este Duhul. Este ca si cum Dumnezeu Tatal ar spune: “Daca va atingeti de El, n-am sa va iert niciodata”.

Ce L-a facut pe Hristos sa-L fereasca atat de mult pe Duhul Sfant, incat Isus parea sa fi spus: “Sangele Meu va spala orice pacat, in afara de acela!”. Ba inca, El a zis: “dar oricine huleste impotriva Duhului Sfant, nu va capata iertare in veac, ci este vinovat de un pacat vesnic” (Matei 3:29) De

ce? Ca sa repet, pentru ca Duhul Sfant este deosebit, iar inima Lui poate fi atat de usor ranita.

Dar, imi dai voie sa-ti dau un cuvant de alinare? Inainte ca Isus sa fi vorbit despre hula, El a facut o afirmatie foarte important ape care ar trebui s-o citesti din nou. El a spus: “Cine nu este cu Mine, este impotriva Mea, si cine nu strange cu Mine, risipeste” (Matei 12:30)

Daca lucrezi pentru Hristos, atunci nu faci parte din categoria celor avertizati de El. Cand Domnul a vorbit despre subiectul hulei, El a aratat cu precizie faptul ca ii prevenea pe cei ce nu lucrau impreuna cu El.

Pune-ti intrebarea: “Sunt eu cu El?” Daca raspunsul ce ti-l dai este afirmativ, intreaba-te apoi: “Adun eu suflete pentru El?” Daca inca raspunzi afirmativ, atunci poti spune: “Eu niciodata nu-L voi huli pe Duhul Sfant”.

“Te ingrijoreaza acest lucru?”

A venit la mine odata o adolescenta convinsa ca a hulit impotriva Duhului Sfant.

“Te ingrijoreaza acest lucru?” am intrebat-o.

“Da”, mi-a spus ea cu privirea necajita.

“Domnisoara”, i-am spus, “insusi faptul ca te ingrijoreaza acest lucru, inseamna ca nu ai hulit impotriva Duhului Sfant”.

Ca sa sti, hula este un act de vointa ce nu comporta ingrijorare.

A huli, inseamna a-L injura pe Isus si apoi a zice: “Ce-mi pasa mie de El”! Inseamna a zice: “Ce-mi pasa mie de sangele pretios!” Hula inseamna ca insulti lucrarea lui Dumnezeu, sis a continui s-o faci in mod deliberat.

Vei spune: “Bine, dar de unde stiu eu ca niciodata nu voi comite acel pacat?” Nu-l vei comite niciodata atat timp cat nu vei vrea nici o singura data sa-l comiti.

Uita-te cu atentie la ce a spus Hristos. El a spus ca oricine “vorbeste” impotriva Duhului Sfant nu va fi iertat. Cuvantul acela este vital in mesajul lui Hristos. Vorbirea indica un act deliberat, este ceva mai mult decat un gand pasiv. Cand rostesti un cuvant, tot trupul se angajeaza in acel act.

Blasfemia impotriva Duhului Sfant, este actul acelora cu hotararea luata ca sa-L huleasca. Este un act de vointa, este decizia ta exercitata.

Care este rolul lui Satan in toate acestea? De cand sunt pastor si de cand am de a face cu oamenii, stiu ca diavolul vine la oameni si incearca sa le umple mintea cu ganduri rele despre Duhul Sfant. Sa te poti astepta la altceva de la el? Probabil ca ti s-a intamplat si tie.

Ai avut vreodata in mintea ta un gand “nepotrivit” un gand ce n-ai fi vrut sa-ti fi venit? Cine a lansat acel gand rau in directia ta? Fara indoiala ca

a fost Satan. Ai exprimat acel gand in cuvinte? Nu! Faptul ca n-ai facut-o iti arata ca n-a fost gandul tau.

Cel ce vorbeste impotriva Duhului Sfant e acela care a luat hotararea s-o faca. E persoana care zice: “Vreau sa hulesc, ce-mi pasa mie de Dumnezeu?”

Saul a hulit impotriva Duhului Sfant atunci cand a respins Cuvantu lui Dumnezeu. Dima, unul din insotitorii lui Pavel, a hulit si el atunci cand si-a intors spatele la Evanghelie si s-a luat iarasi dupa poftele trupesti. Pavel a scris: “Caci Dima, din dragoste pentru lumea de acum m-a parasit, si s-a dus la Tesalonic” (2Timotei 4:10)

Nu-L lasa sa plece

Ai sa spui: “Parca sustineai ca suntem in afara pericolului de a huli. Atunci, cum e cu Saul si cu Dima?” Ce vreau sa subliniez este ca, daca iei hotararea de a trai pentru Isus si daca nu te lasi de El, n-ai cum sa poti huli.

Drumul spre vesnicie este impanzit de oameni care incep cu Hristos si sfarsesc cu Satan. Sunt cei ce ies la iveala pe culoarele bisericii si strang mana pastorilor, crezand ca asa se obtine polita de asigurare pentru cele vesnice. Dar inimile lor nu urmeaza actiunile lor. Curand ii vei descoperi ca iarasi incep sa-si iubeasca poftele si banii, sau sclipirea lumii. Ei sunt aceia care-I spul lui Dumnezeu: “Ma las de Tine”.

Poate te intrebi: “Cum stiu ca Duhul Sfant este inca cu mine? Cum stiu daca m-a parasit, si cand s-a intamplat acest lucru?”

Este stratagema lui Satan ca sa te atace si sa-ti umple mintea cu cuvinte de genul: “Duhul Sfant te-a parasit. A plecat pentru totdeauna. Nu Se mai reintoarce!”

Dar sa nu le accepti. Iata cum poti sa sti daca Duhul Sfant este inca cu tine. Acest indiciu mi-a fost si mie de mare ajutor, si cred ca el iti va fi de folos si tie. Mai intai, Scripturile ne spun ca Duhul Sfant ramane cu fiecare credincios ca sfetnic si ca sursa a pacii. Apoi, esti constient de prezenta lui Isus in viata ta? Duhul nu te-a parasit atunci. Il auzi inc ape Duhul lui Dumnezeu cum iti spune: “Roaga-te!”? Inseamna ca n-a plecat. Te simti cateodata vinovat ca nu citesti Cuvantul? El nu s-a departat ci, dimpotriva, te lamureste. Cand faci cunostinta cu cineva, simti impulsul de a vorbi acelei persoane despre Isus? El este inca cu tine.

Isus nu s-a contrazis cand a spus ca Duhul va ramanea pururea cu tine. El vorbea despre faptul ca rolui Duhului este permanent – chiar vesnic. Sa sti ca, daca Il hulesti, Duhul va pleca de la tine. Dar daca Il intristezi, El nu

te paraseste, El va ramane chiar si atunci cand Il ranesti. Crestinii – si cred lucrul acesta – intristeaza Duhul in fiecare zi – eu unul sunt vinovat.

Intristarea Duhului Sfant este pacatul bisericii. Acesta este motivul pentru care Pavel a spus bisericii: “Nu intristati Duhul”. Aceste cuvinte n-au fost adresate necredinciosilor.

Dar cand gresesc?

Poate intrebi: “Cum Il intristam? Il intristezi atunci cand nu ierti. Il intristezi atunci cand spui ceva urat sau rau. De aceea, rugaciunea ta de fiecare zi ar trebui sa fie: “Binecuvantat Duh al lui Dumnezeu, Te rog ajuta-ma, sa nu Te intristez astazi”.

Dar ce s-a intamplat cand gresesc? El este mai mult decat dornic sa te auda spunand: “Te rog iarta-ma”. Sa sti ca El te va ierta sit e va curati de saptezeci de ori cate sapte.

Duhul Sfant este asa gingas ca sic ea mai mica rana Ii produce durere. Insa cu cat ai sa ajungi sa-L cunosti mai mult cu atat Ii vei intelege simtirea mai bine. De cate ori n-am plans si-am spus: “Duhule Sfant, imi pare rau de suferinta pe care Ti-am pricinuit-o. Dar Te rog, ramai cu mine, Te rog”

Au fost situatii in care I-am spus: “Prefer chiar sa ma pedepsesti, dar nu ma lasa de capul meu!” Caci Domnul il pedepseste pe cei pe care-i iubeste. Este ca si cum El ar vrea sa-ti spuna: “Te iubesc”

Cred ca atunci cand nu vrei sa ierti, Duhul lui Dumnezeu te lasa sa ajungi pe mana chinuitorilor. Aceasta este consecinta aratata de Hristos lui Petru cand ucenicul a intrebat: “Doamne, de cate ori sa iert pe fratele meu cand va pacatui impotriva mea? Pana la sapte ori? (Matei 18:21)

Domnul a raspuns: “Eu nu-ti zic pana la sapte ori, ci pana la saptezeci de ori cate sapte” (vs 22) Apoi a dat pilda robului nemilostiv, care se termina cu avertismentul: “Oare nu se cadea sa ai sit u mila de tovarasul tau, cum am avut eu mila de tine? Si stapanul s-a maniat si l-a dat pe mana chinuitorilor, pana va plati tot ce datora” (vs 33-34)

Hristos a sfarsit pilda spunand: “Tot asa va face si Tatal Meu cel ceresc, daca fiecare din voi nu iarta din toata inima pe fratele sau” (vs 35)

Sa insemne aceasta ca Duhul Sfant Se retrage definitive? Nu. Inseamna doar faptul ca Dumnezeu Isi retrage mana protectoare de peste cei ce nu iarta.

O persoana care huleste Duhul Sfant cu pasiune este plina de demonii lui Satan. Dar daca intrebi: “Crezi ca un crestin plin de Duhul Sfant poate fi posedat de demoni?”, raspunsul este : Categoric , nu!

Cred insa ca persoana care a facut marturisirea de credinta in Hristos, dar nu traieste pentru Domnul – ci se complace in starea de a nu ierta – poate fi influentata de demoni. Poate fi necajita si chiar asuprita de puterile intunerecului, dar nu poate fi posedata.

De exemplu Petru a spus: “Doamne, nu vei muri”. Si Isus a zis: “Inapoia Mea, Satan!” Petru nu era posedat de Satan. Era influentat. E o mare diferenta.

Isus a spus prin Duhul: “N-am sa va las niciodata, nici n-am sa va parasesc”. Si aceasta, prietenul meu, este vestea buna. Si, deoarece ramane cu noi, e mai important sa stim ce face El pentru noi decat ce face Satan contra noastra.

Nu poti de unul singur

Sunt convins ca dorinta ta suprema este ca si in duhul tau sa-L iubesti trup si suflet pe Dumnezeu. Dar, oricat de puternica ti-ar fi dorinta, e absolut imposibil sa-ti realizezi scopul de unul singur. Iti este absolute necesar sa-I spui: “Duhule Sfant, Te rog sa-mi dai ajutor”

Pavel a scris bisericii din Roma: “Insa nadejdea aceasta nu inseala, pentru ca dragostea lui Dumnezeu a fost turnata in inimile noastre prin Duhul Sfant, care ne-a fost dat” (Romani 5:5)

Fara indoiala ca dorim sa-L iubim pe Hristos, si acest lucru e posibil numai daca Duhul ne da dragostea Lui supranaturala. Cum o primesti? Spui cat se poate de simplu: “Duh al lui Dumnezeu, ma predau Tie”. Atunci, chiar in virtutea actului in sine, El iti inunda sufletul cu dragoste pentru Domnul.

Profunzimea cu care Il cunosti pe Duhul Sfant este profunzimea cu care Il cunosti pe Isus. Se intampla automat. De ce? Pentru ca acolo unde Duhul e present, Hristos este onorat. Isus a spus: “El Ma va glorifica!” Domnul nu e dat la o parte, ci dimpotriva, Il simti cum e mai aproape de tine.

Pavel a scris: “Acum dar nu este nici o osandire pentru cei ce sunt in Hristos Isus, care nu traiesc dupa indemnurile firii pamantesti, ci dupa indemnurile Duhului” (Romani 8:1)

Iti dai seama ce-ar insemna ca intr-adevar sa umbli dupa indemnurile Duhului? Ar insemna ca, atunci cand El ti-ar spune: “Roaga-te”, asta ai face. Cand ti-ar spune: “Marturiseste”, aceea ai face. Apoi continuiand in felul acesta, te-ai pomeni dintr-o data ca umbli dupa indemnurile Duhului.

BUCURIA SLOBOZENIEI IN DUHUL

Sa nu asculti ar insemna sa simti mai intai dezaprobare, iar apoi vina. Numai ascultand de chemarea Lui cunosti bucuria slobozeniei in Duhul: "Caci legea Duhului de viata in Hristos Isus, m-a izbavit de legea pacatului si a mortii" (vs 2) Datatorul legii in Vechiul Testament a fost Tatal, dar legea Noului Testament este data de Duhul Sfant. Daca Dumnezeu a dat odinioara legea prin Moise, Isus a dat poruncile prin Duhul. (Fapte 1:2)

Sapte revelatii

Cum sa nu ai bucurie atunci cand traiesti viata de biruinta descrisa de Pavel la Romani 8! In primele saisprezece versete, Pavel ne impartaseste sapte revelatii specifice.

Poate ca nicaieri in Scriptura nu este lucrarea Duhului Sfant aratata cu o astfel de claritate.

1 Pacatul poate fi biruit. Prima revelatie ne spune ca legea Duhului de viata te face liber de pacat si moarte (vs1-2) Vei stapani pacatul.

2 El implineste legea. "Caci – lucrul cu neputinta Legii, intrucat firea pamanteasca o facea fara putere – Dumnezeu a osandit pacatul in firea pamanteasca, trimitand, din pricina pacatului, pe insusi Fiul Sau intr-o fire asemanatoare cu a pacatului, pentru ca porunca Legii sa fie implinita in noi, care traim nu dupa indemnurile firii pamantesti, ci dupa indemnurile Duhului" (Vs 3-4)

Implinirea legii lui Moise este faptul care a produs eliberarea pe care o avem acum in Duhul.

3 El iti da gandurile lui Dumnezeu. "In adevar, cei ce traiesc dupa indemnurile firii pamantesti umbla dupa lucrurile firii pamantesti; pe cand cei ce traiesc dupa indemnurile Duhului umbla dupa lucrurile Duhului. Si umblarea dupa lucrurile firii pamantesti este moarte, pe cand umblarea dupa lucrurile Duhului este viata si pace. Fiindca umblarea dupa lucrurile firii pamantesti este vrajmasie impotriva lui Dumnezeu, caci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu si nici nu poate sa se supuna. Deci cei ce sunt pamantesti nu pot sa placa lui Dumnezeu". (vs 5-8)

4 El iti da neprihanirea. "Voi insa nu mai sunteti pamantesti, ci duhovnicesti, daca Duhul lui Dumnezeu locuieste in adevar in voi. Daca n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui. Si daca Hristos este in voi, trupul vostru, da, este supus mortii, din pricina pacatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihanirii. " (vs 9-10)

5 El va aduce trupul tau la viata. “Si daca Duhul Celui ce a inviat pe Isus dintre cei morti locuieste in voi, Cel ce a inviat pe Hristos Isus din morti va invia si trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Sau, care locuieste in voi.” (vs 11)

Numai atunci cand vei merge pe urmele lasate de Duhul Sfant te vei bucura de sanatate si vei avea un trup inviorat. Este asa cum a spus profetul Isaia: “Dar cei ce se incred in Domnul isi innoiesc puterea, ei zboara ca vulturii, alearga si nu obosesc, umbla si nu ostenesc” (Isaia 40:31) Prietenul meu, nu poti sa-ti reinnoiesti puterea daca Duhul Sfant nu ti-o reinnoieste, pentru ca El este Cel ce insufleteste trupul muritor.

6: El face ca eul sa moara “Asadar, fratilor, noi nu mai datoram nimic firii pamantesti, ca sa traim dupa indemnurile ei. Daca traiti dupa indemnurile ei, veti muri; dar daca, prin Duhul, faceti sa moara faptele trupului, veti trai. “ (vs 12-14)

7 El este martorul mantuirii tale. “Si voi n-ati primit un duh de robie, ca sa mai aveti frica; ci ati primit un duh de infiere care ne face sa strigam: "Ava!, adica: Tata!" Insusi Duhul adevereste impreuna cu duhul nostru ca suntem copii ai lui Dumnezeu.” (vs 15-16)

In verset dupa verset, Pavel ne spune ca Duhul este Cel care face lucrarea Tatalui si a Fiului. Si sunt insufletit ori de cate ori citesc acele cuvinte glorioase: “Caci toti cei ce sunt calauziti de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu”.

Dumnezeu n-a intentionat sa te abati din calea pe care El a trasat-o ca s-o urmezi: El nu te-a creat ca sa cazi. Asadar n-ar trebui sa te alarmezi in mod nejustificat de posibilitatea comiterii pacatului care nu se poate ierta adica hula impotriva Duhului Sfant.

Dragostea ta pentru Hristos depaseste atat de mult influenta lui Satan ca batalia este deja castigate. Duhul Sfant doreste ca tu sa incepi o legatura profund personala cu El.

Am fost trup si suflet atunci cand am plans in hohote interminabile, dar Duhul Sfant de mult m-a tot asteptat cu rabdare. Atunci insa durerea Lui a devenit si durerea mea, si in urma acelei experiente am ramas cu o pasiune pentru castigarea de suflete, o dorinta ce nu m-a parasit deloc si nici macar nu a slabit de-atunci.

El m-a asteptat ca sa-mi dea putere si implinire, sa-mi dea neprihanirea carmurii Lui – si apoi cu mai mult.

El inca tot asteapta. Te asteapta pe tine.

CAPITOLUL 12

CERUL PE PAMANT

Insa in cursul anului 1075, am auzit vocea neconfundabila a Duhului Sfant care imi spunea ca era timpul sa incep organizarea de intruniri saptamanale la Toronto. El a spus: “Urmeaza-Ma. Asculta de glasul Meu, si vei conduce pe multi la Hristos”.

Asadar am inceput. Luni seara a fost timpul planificat pentru acele adunari care au continuat timp de cinci ani. Am inceput in auditoriul unui liceu, dar , din cauza multimii crescand, a trebuit sa ne mutam in alte localuri mai incapatoare. La fiecare serviciu participau sute de oameni.

Serviciile au fost in intregime conduse de Duhul Sfant, si am ascultat cat mai atent de vocea Lui. Multi au fost eliberati de patimi grele. Multe familii s-au impacat. Au fost “cozi” la vindecare si am auzit pe multi declarand minuni. Insa absolute fiecare serviciu a avut intotdeauna ca rezultat mantuirea de suflete.

Apoi s-a intamplat ceva. Au inceput sa se faca minuni, sa fie izbaviri si vindecari chiar pe locurile din sala. Nu mai era nevoie ca lumea sa stea la coada pentru punerea mainilor. Nu mai era cum sa le dai timp la toti cei ce vroiau sa faca marturisiri – atat de slobod isi facea Dumnezeu lucrarea peste tot in auditoriu.

Faptul a ajuns in atentia presei. Pe prima pagina din Toronto Star, Toronto Globe and Mail, precum si in alte ziare din Canada, au aparut articole cu privire la “Miracolele publice” din adunarile noastre.

In decembrie 1976, ziarul The Globe and Mail a trimis un reporter la una din adunarile noastre ca sa relateze in detaliu ceea ce se intampla. El a descris vindecarile, a redat din declaratiile oamenilor si a sfarsit citandu-ma pe mine: “Nu vreau sa vorbesc despre Benny Hinn. N-am vrut si n-o sa vreau niciodata. Isus e Acela…. El este Cel important. Cel vrednic de slava. Cat despre noi, sa castigam suflete pentru Domnul Isus. Vreau sa vad suflete, cat mai multe suflete. Oameni buni, intelegeti acest lucru?”

Cu titlul “Este vindecarea prin credinta o realitate?” ziarul Toronto Star, intr-un reportaj documentar, a analizat patru din cazurile de vindecare ce au avut loc in adunarile noastre. au prezentat cazul unui munciotr care lucra in trei schimburi la uzinele GM din Oshawa si avea cancer la gat. “Saptamana aceasta, dupa o consultatie la clinica de oncology, I s-a spus ca nu i-a ramas nici urma de malignitate”

Au prezentat situatia unuia ce lucra ca sofer de autocamion pentru firma Beaverton: “Nebisericos din fire, si de sapte ani suferind de insuficienta cardiaca cu o usoara forma de emfizem pulmonar, s-a lasat induplecat de prieteni sa participle la o adunare de vindecare. “M-am dus la doctor la trei zile dupa aceea, si el mi-a spus ca n-a gasit nimic in neregula cu mine. Ce pot spune: m-o fi vindecat Dumnezeu” a zis el.

Cum au reactionat doctorii? Reporterul a citat pe unul care ar fi zis: “Sti ceva? Prea multe se intampla in lume ca sa avem macar habar de ele”

Statiile de televiziune au inceput sa prezinte filme documentare despre lucrarea pe care o facea Dumnezeu. Reteaua de transmisiuni canadiene (CBC) , statia de televiziune Global TV si o uriasa retea independenta de televiziune, Canalui 9, au produs emisiuni speciale. Am avut si noi timp de un an si jumatate programul propriu de televiziune pe care il transfmiteam saptamanal, in orele de varf, imediat dupa emisiunea 60 Minutes.

Un taximetrist in Pittsburgh

Sa parasesc frumosul oras Toronto in 1979, n-a fost deloc usor pentru mine: era locul mantuirii si vindecarii mele, locul atingerii mele de Duhul puterii lui Dumnezeu. Despre misiunea noastra presa n-avea de raportat altceva decat lucruri bune. Dar trebuia sa ma tin de promisiunea ca voi urma calauzirea Duhului Sfant.

Stiam ca dorinta Lui era ca eu sa cladesc o biserica si sa injghebez o misiune internationala. Imi spusese acest lucru cu cativa ani mai inainte, in 1977. imi amintesc exact unde s-a intamplat. Eram iarasi la Pittsburgh si mergeam cu taximetrul, cand am avut o conversatie cu Duhul Sfant despre acest lucru. Despre misiune, El a spus: “Va atinge toata lumea!”

Ma intrebam: “Oare unde o sa fie? In New York? La Los Angeles?” Dar dupa cum stiti, Duhul are un fel uimitor de a te conduce.

In iulie 1978 am plecat la Orlando, in Florida ca sa vorbesc in locul pastorului Roy Harthern. El mi-a zis ceva de fiica lui Suzanne, care era studenta la seminarul Evangel College din Springfield, in statul Missouri. Fiind necasatorit, am ciulit urechile.

M-am oferit sa fac Craciunul impreuna cu ei si s-a intamplat ca Suzanne a fost acasa de sarbatori. In clipa cand am vazut-o, Domnul mi-a spus: “Iata, sotia ta”. Exact ca din senin! Asa am simtit eu, asa a simtit si ea.

Dar, fiindca voiam sa fiu sigur, am inceput sa-I cer lui Dumnezeu “semne”. Am pus de cateva ori si eu “lana” in arie, si de fiecare data am primit raspuns. Ma gandeam: “Sa fie acestea simple coincidente? Dumnezeu oare chiar vrea sa ma casatoresc cu aceasta domnisoara?”

In fine, am incercat un ultimo semn – unul destul de dificil.

S-a intamplat pe data de 1 ianuarie 1979, in timpul unui zbor spre Orlando din San Jose, California, in urma unei scurte vizite pe care am facut-o ca sa vorbesc la serviciul de revelion. Pe avion am avut cateva cuvinte cu Dumnezeu. Am spus: “Daca intr-adevar e sa fie sotia mea, fa-o ca atunci cand ajung la ea sa-mi spuna: “Ti-am facut o placinta cu branza”. Acesta mi s-a parut cel mai greu test din cate am putut gandi.

Suzanne m-a intampinat la aeroportul din Orlando, si primele cuvinte care i-au iesit din gura au fost: “Benny, ti-am facut o placinta cu branza”. Apoi insa a adaugat: “Sa nu te astepti la cine stie ce – sa sti ca n-am mai facut nici una pana acum”

In doua saptamani am fost logoditi si dupa aceea casatoriti in cursul aceluiasi an.

Cu trecerea timpului am ajuns sa vedem cum toate semnele ne aratau ca Orlando, in Florida trebuia sa fie locul de incepere al lucrarii cu character mondial. In 1983, cu numai o mana de oameni, s-a infintat “Centrul Crestin Orlando”. Vietile a mii de oameni sunt atinse de El saptamanal, pe langa audienta ce o avem prin programul de televiziune emis in toata tara.

El nu-si da intaietate

Ca sa fiu sincer, la inceputul partasiei mele cu Duhul Sfant n-am stiut nici macar foarte vag in ce directie o sa-mi conduca viata. N-am stiut decat faptul ca El este real, ca doreste sa am partasie cu El, si ca ar vrea sa fie invatatorul si calauzitorul meu.

Iata insa ce am ajuns sa cunosc. Duhul Sfant niciodata nu va indrepta atentia cuiva asupra Lui, ci asupra lui Isus. El niciodata nu-si va da intaietate, ci Il va onora pe Domnul.

Am invatat apoi ca nu Duhul Sfant este sursa darurilor lui Dumnezeu, dar El este Cel care te va ajuta sa le primesti de la Dumnezeu Tatal Datatorul. Tot Duhul Sfant este si Cel care te ajuta sa-L primesti pe Dumenzeu Fiul ca Mantuitor si Domn.

PRETENTIILE TALE SI DUHUL

Chiar si un necredincios isi da seama de puterea Duhului Sfant! Am discutat cu sute de oameni despre experienta convertirii lor, si multi au fost cei care mi-au spus: “Ceva se intampla, ceva ce n-as putea sa explic. Ma stanjenea te miri ce lucruri pe care le faceam”. Puterea Duhului Sfant era aceea care le dovede starea lor.

Domnul a spus: “Duhul Meu nu se va lupta pururea cu omul” (Geneza 6:3) Are loc “o lupta” atunci cand Duhul Sfant incearca sa-ti faca de cunoscut ca ai nevoie de Domnul. Din aceasta cauza sunt oamenii atat de stingheriti de prezenta lui Dumnezeu inainte de mantuire.

De fapt, Duhul este un martor al lui Isus! “Cand va veni Mangaietorul, pe care-L voi trimite de la Tatal, adica Duhul adevarului, care purcede de la Tatal, El va marturisi despre Mine” (Ioan 15:26). Scopul vital al Duhului Sfant este sa-i conduca pe oameni la Hristos.

Duhul iti dovedeste si te convinge. Am intalnit oameni ce-au plecat de la servicii de evanghelizare simtindu-se literalmente “haituiti” de Duhul Sfant. Se simteau groaznic in pacatul lor. Simteau o intepatura continua in inima lor. Duhul nicidecum nu le- a dat ragaz pana cand nu s-au impacat cu Dumnezeu prin Fiul Sau.

Prezentandu-Se mintii tale cu dovezile adevarului Scripturii, El te va convinge de validitatea Evangheliei.

Iar dupa ce ti-ai dat inima lui Hristos, El ii ramane locatar ca sa tea jute sa-L marturisesti pe Domnul. Profetul Mica a scris:

“Dar eu sunt plin de putere, plin de Duhul Domnului, sunt plin de cunostinta dreptatii si de vlaga, ca sa fac cunoscut lui Iacov nelegiuirea lui, si lui Israel pacatul lui” (Mica 3:8)

El iti da puterea sa vorbesti. De fapt, este inutil sa incerci sa vestesti Cuvantul lui Dumnezeu daca Duhul Sfant nu este pentru tine.

“Ajuta-ma”

Cand vei spune: “Duhule Sfant, ajuta-ma sa-L cunosc pe Isus”, El nu te va dezamagi. El intotdeauna este dornic sa tea jute. Asculta ce spune psalmistul: “Nu ma lepada de la Fata Ta, si nu lua de la mine Duhul Tau cel Sfant” (Ps 51:11). Apoi, parca tragandu-si suflarea, imediat el zice: “Da-mi iarasi bucuria mantuirii Tale, si sprijineste-ma cu Duhul Tau marinimos” (vs 12) Duhul Sfant intotdeauna iti este binevoitor.

Oricand, daca vei spune: “Ajuta-ma”. El va zice: “Voiesc”. Si daca vei spune: “Invata-ma”, El va zice: “Sunt gata”. Iar daca ai sa spui: “Ajuta-ma sa ma rog”, El va zice: “Hai sa incepem”.

Fiindu-ti la indemana, El iti da dorinta sa te rogi, El este imboldul ce te face sa cauti cu infrigurare clipele cand poti sa vorbesti cu Tatal si cu Fiul. Pavel ne-a relatat acest lucru in cuvinte atat de izbitoare: “De aceea va spun ca nimeni, daca vorbeste prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice ca Isus este blestemat, si nimeni nu poate zice ca Isus este Domnul, decat prin Duhul Sfant” (1 Cor 12:3). Cand canti ca “El e Domn!” si o faci din inima, lucrul

acesta in sine este o dovada ca Duhul Sfant locuieste in tine. Prin El vestesti intregii lumi ca Isus Hristos este Domnul!

Examenul Duhului il treci din momentul in care marturisesti moartea, ingroparea si invierea lui Hristos. Scriptura spune: “Duhul lui Dumnezeu sa-L cunoasteti dupa aceasta: Orice duh care marturiseste ca Isus Hristos a venit in trup, este de la Dumnezeu, si orice duh care nu marturiseste ca Isus Hristos a venit in trup, nu este de la Dumnezeu” (1 Ioan 4:2-3) El spune: “Prin aceasta cunoastem duhul adevarului si duhul ratacirii” (vs 6)

Mantuirea ta este punctual central al lucrarii Duhului Sfant. De fapt, El este Cel care te adopta in familia lui Dumnezeu. Pavel scrie: “Caci toti cei ce sunt calauziti de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. Si voi n-ati primit un duh de robie, ca sa mai aveti frica, ci ati primit Duhul infierii” (Romani 8:14-15)

Iata cum il exprimi acest lucru. Prin El “noi strigam: Ava! Adica Tata. Insusi Duhul adevereste impreuna cu duhul nostru ca suntem copii ai lui Dumnezeu, si impreuna mostenitori cu Hristos, daca suferim cu adevarat impreuna cu El, ca sa fim si proslaviti impreuna cu El” (vs 15-17)

Gata de infiere

Privind la tine, Duhul Sfant a vazut un orfan. El a zis: “Te voi adopta”. El e Tatal tau. De ce? Pentru ca El este Duhul Tatalui. Iti aduci aminte de cantarea: “Duhule Sfant, este binevenit” ? Autoarea a fost inspirata sa scrie si “Atotputernice Tata de har si de-ndurare”. Aceasta Il descrie exact pe Duhul Sfant.

Fara El este imposibil sa te apropii de Tatal. Pavel spune: “Cai prin El si unii si altii avem intrare la Tatal, intr-un Duh” (Efeseni 2:18). Prin cine avem intrare? Prin Isus. Prin El atat evreii cat si neamurile se pot apropia de Dumnezeu in ambianta Duhului Sfant.

Iata insa care este partea cea mai imbucuratoare: Biblia spune ca Duhul Sfant ne-a fost dat ca garantie a vietii vesnice. “….ati crezut in El si ati fost pecetluiti cu Duhul Sfant, care fusese fagaduit, si care este o arvuna a mostenirii noastre, pentru rascumpararea celor castigati de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui” (Efeseni 1:13-14)

Nu mai exista nici o indoiala: Duhul Sfant te pregateste pentru cer. Daca esti convins ca El locuieste in tine, atunci niciodata sa nu mai pui sub semnul indoielii nasterea ta din nou. Niciodata sa nu mai pui sub semnul indoielii faptul ca patria ta este cerul. Si niciodata sa nu pui sub semnul indoielii realitatea faptului ca ai viata vesnica.

As vrea sa spun acest lucru si altfel. Daca maine dimineata intri intr-un magazine si gasesti ceva ce-ti place – niste haine si o pereche de pantofi – dar nu ai bani destui, ce faci? Te duci la casa de resort a articolelor ce se pun deoparte si platesti anticipat ceva din pretul lucrurilor pe care ai vrea sa la cumperi. Poate ai sa spui: "Voi plati restul saptamana viitoare". Oricum, numele tau e cel de pe nota de plata si dovada este chitanta ce o primesti in pastrare. Saptamana viitoare ai putea apoi sa-ti iei cumparaturile achitate.

Asa a facut si Isus cand a venit sa-ti dea Duhul Sfant. Singura diferenta este ca El a platit tot pretul la Calvar. Insa iata ce spune El: "Am platit deja pentru viata ta, dar iti dau anticipat si tie ceva ce garanteaza faptul ca esti al Meu". Ti L-a trimis pe Duhul Sfant. Si sa sti ca atunci cand Il ai pe El este pe calea ce te duce spre slava.

Cand va reveni Hristos, El te va lua acasa. E un lucru ce merita sa fie strigat de pe acoperisul caselor. Tu esti achizitia pentru care a platit Domnul. Acesta este motivul pentru care fara frica poti sa-i spui lui Satan:"Nu ma atinge, eu sunt al lui Hristos!" Sa nu te temi de el, ci sa rostesti Cuvantul. Scoate-l afara si va fugi de la tine.

Tu Il ai pe Duhul Sfant. E "arvuna" mostenirii tale! De ce ne-a fost el dat anticipat? Pavel spune: "Hristos ne-a rascumparat din blestemul Legii, facandu-se bluestem pentru noi – fiindca este scris: Binecuvantat e oricine este atarnat pe lemn" (Galateni 3:13) Iar apoi a scris acest adevar minunat: El ne-a rascumparat "pentru ca binecuvantarea venita de Avraam sa vina peste neamuri, in Hristos Isus, asa ca, prin credinta, noi sa primim Duhul fagaduit" (vs 14)

Lui Hristos, care S-a facut bluestem pentru noi, I se datoreste faptul ca Duhul Sfant a fost dat dupa cum fusese promis.

Ai avea nevoie de ajutor

Din clipa in care Il accepti pe Isus ca Mantuitor, Duhul este Cel care iti da vointa, taria si dorinta de a asculta de Dumnezeu, de a trai o viata crestina. Fara El este imposibil.

Apostolul Pavel iti spune: "Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevar, v-ati curatit sufletele prin Duhul, ca sa aveti o dragoste de frati neprefacuta, iubiti-va cu caldura unii pe altii, din toata inima" (1 Petru 1:22)

Faptul ca oamenii – chiar si dintre crestini – nu reusesc, este pentru ca se bizuie pe puterea lor proprie. Nu Dumnezeu este cel de care asculti atunci cand zici: "Am sa incerc s-o fac singur" De cate ori n-ai spus: "De acum inainte am sa ma rog" dar n-ai facut-o. Sau "Am sa citesc Cuvantul", dar ai

uitat s-o faci. De ce s-a intamplat asa? Pentru ca ai depins de mintea ta, ai depins de un trup de carne, care incontinuu te vor face sa falimentezi.

Duhul, asa cum iti va da putere si viata, tot asa iti va da si altceva la fel de important. El iti va da odihna, Isaia a spus:

"Ca fiara care se pogoara in vale, asa i-a dus Duhul Domnului la odihna. Asa ai povatuit Tu pe poporul Tau, ca sa-Ti faci un Nume plin de slava" (Isaia 63:14)

La scurt timp, dup ace am inceput sa predict evanghelia, l-am intalnit pe David DuPlessis. Era cunoscut ca "domnul Rusalii" din cauza cuvantarilor ce le tinuse despre Duhul Sfant in fata conducatorilor lumii religioase. El fusese carismatic inainte ca cineva sa fi cunoscut ce inseamna acest cuvant.

S-a intamplat la o conferinta in Brockville, Ontario, ca mergand pe acelasi culoar de hotel impreuna cu acest om al ungerii lui Dumenzeu, mi-am luat inima in dinti ca sa-l opresc si sa-i pun o intrebare. L-am intrebat sfios: "Dr DuPlessis, cum pot sa-L fac pe Dumnezeu intr-adevar multumit de mine?"

Mosneagul, care acum este la Isus, s-a oprit, si-a lasat bagajul din mana si , indreptandu-si degetul aratator inspre pieptulmeu, mi-a dat un ghiont ca m-a proptit de perete. La asa ceva chiar ca nu m-am asteptat din partea unui predicator firav. N-am spus nimic altceva decat: "Cum pot sa-L multumesc pe Dumnezeu?" si am primit ca drept raspuns un – zbang! – cu spatele de perete. Insa dupa aceea a spus doua cuvinte pe care n-am sa le uit niciodata. Mi-a spus "Nu incerca!" Apoi si-a ridicat valijoara lui mica si a continuat sa mearga mai departe pe culoar.

M-am luat dupa el s i-am zis: "Dr, DuPlessis, nu inteleg".

Calm. s-a intors atunci spre mine si a zis: "Tinere, nu prin puterea ta, ci prin puterea Lui in tine" Apoi mi-a zis: "Noapte buna", si a intrat in camera lui.

Am intrat in camera mea intrebandu-ma ce a vrut sa spuna. M-am intins pe pat si am inceput sa ma gandesc la cuvintele acelea: "Nu prin puterea ta, ci prin puterea Lui in tine"

N-am stiut deloc ce ar fi trebuit sa ma rog in acel moment, insa Duhul Sfant a inceput sa-mi dezlege adevarul acestor cuvinte. Cum as putea sa-L multumesc pe Dumnezeu? Prin rezemare si incredere! Sa renunt chair si la a mai fece o incercare. Nu prin puterea mea, ci prin a Lui. Altminteri n-as putea sa ma laud cu realizarile mele.

Atingerea lui Dumnezeu

Cand Il vei vedea pe Isus fata in fata, nu vei zice: “Doamne, iata ce am reusit sa face u”. Vei spune: “Doamne, iata ce ai reusit sa faci Tu prin aces tom care nu face nici doua parale”. Incepe cu practica. Deschide-ti bratele larg si spune: “Duh al Dumnezeului Celui viu, vreau sa traiesc pentru Isus astazi. Tie iti dau mintea mea, emotiile mele, vointa mea, intelectul meu, buzele mele, gura mea, urechile mele si ochii mei – foloseste-le pentru slava lui Dumnezeu”.

Cand ma trezesc sic and ma rog o astfel de rugaciune, ungerea Duhului Sant ma inunda ca marea unui flux oceanic la apogeu. Numai atunci cand ma predau Lui fara nici o rezerva incepe Duhul lui Dumnezeu sa curga prin lucrarea mea. Nimic altceva nu ajuta.

M-am intrebat de multe ori de ce, in adunarile la care particip. Duhul Sfant imi da asa de des dispozitia sa ma rog pentru vindecari. Si m-am intrebat de ce lucrarea mea a fost insotita de manifestarea aceslora ce cad la podea sub puterea Duhului Sfant. Dar cand privesc rezultatele acestor adunari vad ca, in fiecare caz, manifestarea Duhului a avut un singur scop – sa aduca oameni la Hristos.

E o dovada ca Dumnezeu este viu, ca El inca “se misca” in vietile oamenilor. Am vazut mii de oameni care , fara nici o exagerare, au cazut la pamant sub puterea Duhului Sfant, sic red ca atunci au simtit doar la modul intim atingerea puterii lui Dumnezeu. Aceasta insa demonstreaza puterea colosala a Celui Atotputernic, care ii atrage pe oameni la Mantuitor.

A fi vindecat sau a fi “rapus pe Duhul” nu sunt conditii necesare ca sa ajungi in cer. Exista doar o singura usa – Hristos Domnul. Sa nu pierzi niciodata din atentie scopul Duhului Sfant pe pamant. El este Duhul Tatalui si Duhul Fiului, este Cel care ii convinge pe oameni sa marturiseasca faptul ca Isus Hristos este Domnul.

Inca de la inceputul slujirii mele am ramas uimit de puterea Duhului Sfant. El este dedicate, dar e si foarte puternic: “Iarba se usuca, floarea cade, din cauza ca suflarea Domnului sufla peste ea. In adevar, poporul este ca iarba” (Isaia 40:7)

Duhul Sfant nu este o personalitate slaba.

Atat in calitate de crestin proaspat intors la Dumnezeu, cat si mai recent ca lucrator, de multe ori m-am dat la o parte ca sa vad cum lucreaza Domnul. Stiam ca nu eu eram factorul care atingea vietile oamenilor. Era suveranitatea lui Dumnezeu si lucrarea Duhului Sfant. Stateam doar si priveam cu uimire.

Insa niciodata in viata mea nu cred ca am fost asa de speriat ca atunci, in seara aceea de duminica, in aprilie 1975. Ma aflam pe podiumul unei mici biserici penticostale, in partea de vest a orasului Toronto, cand parintii mei – Constandi si Clemence – au aparut in usa acelei adunari. Cand i-am vazut mi s-a taiat respiratia si am simtit sudoarea ce imi curgea pe frunte. Nici frica celuii mai groaznic cosmar nu m-ar fi speriat asa. Am ramas ca mut – prea uimit, ca sa pot rade si prea socant, ca sa pot plange.

Oare ce cred ei?

Predicam deja de cinci luni, fara ca parintii mei sa fi avut cunostinta de acest lucru. Tensiunea din casa noastra, in legatura cu Domnul, era asa de incordata ca nu mai avea nevoie sa creasca si cu o astfel de veste. Dar ei au vazut o reclama in ziar, facuta de pastorul bisericii, si au intrat pe usa acelei biserici modeste.

Eu n-am reusit nici macar sa privesc in directia lor. Insa, chiar de la inceputul predicii, ungerea Duhului Sfant a fost atat de coplesitoare ca a umplut toata cladirea aceea. Cuvintele au inceput sa curga din mine ca apa unui rau. M-am pomenit eu insumi “audiind” ceea ce Duhul Sfant ma indemna sa vorbesc.

La sfarsitul predicii am simtit indemnul sa tin o slujba pentru cei ce au nevoie de vindecare. Tocmai ma gandeam: “Oare ce cred ei, mami si tati, vazand toate astea?” cand i-am observat ca s-au sculat in picioare si au iesit afara prin usa din spate.

“Jim”, am spus dupa serviciu, “trebuie sa te rogi”. Jim Poynter, care cunostea gravitatea situatiei, fusese in seara aceea si el cu mine pe podium. Am considerat chiar si posibilitatea de a sta noaptea aceea in casa lui, numai ca sa aman confruntarea inevitabila.

Insa, pana la urma, m-am urcat in masina si am inceput sa conduc unde vedeam cu ochii pe strazile orasului Toronto. Ma gandeam: “Sa fac cumva sa ajung acasa dupa miezul noptii cand, cu siguranta, ai mei vor fi dormind” Tocmai batuse ora doua dimineata cand am parcat silentios masina in fata casei, scotand cheia din contact.

Am urcat tiptil scarile de la usa din fata si am descuiat-o incet, fara sa fac nici cel mai mic zgomot. Dand sa intru in casa, am ramas incremenit de ceea ce am vazut in fata ochilor. Acolo, inaintea mea, asezati pe canapea erau ei, mamica mea si taticul meu.

Ma luase panica si atunci cand i-am vazut intrand in biserica, dar ceea ce simteam acum era si mai rau. Incepand sa-mi tremure genunchii, ma uitam dupa un loc unde sa stau jos.

Tata insa a fost cel care a deschis vorba si l-am ascultat inmarmurit.

“Copile”, a spus el cu blandete, “cum am putea sa ajungem sa fim ca tine?”

Oare nu ma insela auzul? Sa fie el acelasi om – atat de ofensat de convertirea mea? Sa fie el acelasi tata – atat de categoric in interdictia lui ca nici macar numele de “Isus” sa nu fie pomenit in casa noastra?

“Intr-adevar, am vrea sa stim si noi” a continuat el. “Spune-ne , cum am putea si noi sa avem ceea ce ai tu?”

Privind la mama mea draga, am vazut lacrimile curgand pe fata ei atat de frumoasa. In momentul acela n-am stiut cum sa-mi mai ascund bucuria. Am inceput sa plang. Apoi, timp de o ora in noaptea aceea de neuitat, cu Scriptura deschisa, mi-am condus parintii mei la cunostinta mantuirii prin Domnul Isus Hristos.

Taticutul meu a zis: “Benny, sti tu ce m-a convins pe mine?” Mi-a spus ca atunci cand am inceput sa predict, el s-a intors spre mama mea si a zis: “Acesta nu-i fiul tau. Fiul tau nu poate vorbi! Dumnezeul lui trebuie sa fie real”. Nu stiuse ca balbaiala mea fusese complet vindecata.

Convertirea uimitoare a parintilor mei a facut ca Domnul, literalmente, sa mistuie ca o para de foc intreaga familie. Henri si-a facut aparitia si a fost mantuit. Fratele meu mai mic, Mike s-a nascut din nou. Apoi i-a venit randul lui Chris. Daca ati auzit vreodata de expresia “el si casa lui au fost mantuiti”, exact asa s-a intamplat.

Caminul Hinn a ajuns sa fie “cerul pe pamant”!. Si schimbarea n-a fost temporara. Ea a fost o lucrare permanenta a Duhului. Astazi Chris, Willie, Henry, Sammy si Mike sunt cu totul implicate in lucrarea evangheliei, Mary si Rose sunt crestine dedicate care traiesc pentru Domnul. Iar Benny? Dar stiti ce s-a intamplat cu el.

Dar s-o luam de la inceput…..

Exact asa cum a lucrat Duhul Sfant in viata mea si mi-a atras parintii la Hristos – El doreste sa lucreze si in viata ta. Lucrarea mareata a Duhului Sfant insa nu este aceea de a te face sa experimentezi anumite stari de extaz ceresc aici pe pamant. S-ar putea sa le ai si pe acelea, dar scopul Lui este de a dovedi lumea de pacat si de a-i conduce pe oameni la Isus.

Citind aceasta carte, poate ti-ai zis: “Este exact ceea ce-mi doresc si eu! As vrea sa am o legatura personala cat mai captivanta cu Duhul Sfant!” Insa esti tu pregatit pentru ea? Ceea ce mi s-a intamplat mie atunci cand Duhul Sfant a intrat in camera mea, n-a fost primul pas. Inceputul a fost

facut mult mai inainte. Trebuie sa pornesti cu inceputul, sis a pasesti pe fiecare treapta a urcusului tau spiritual.

Prietenul meu, daca pana acum nu L-ai rugat pe Hristos sa intre in inima ta, atunci acum este momentul. Este cel mai important pas pe care poti sa-l faci in viata ta. Spune chiar acum: “Doamne Isuse, recunosc ca sunt pacatos. Dar cred ca Tu esti Fiul lui Dumenzeu si ca Ti-ai varsat sangele Tau pretios pe cruce pentru mine. Iarta-ma, Te rog, de toate pacatele mele. Te rog, curateste-mi inima de orice nedreptate: “Iti multumesc ca prin Tine sunt mantuit chiar acum. Amin”

Aceasta rugaciune spusa din inima iti poate da pregatirea necesara ca sa incepi o viata noua prin Duhul Sfant. Apoi in fiecare zi, in masura in care te rogi, citesti Cuvantul lui Dumnezeu, si spui si altora despre dragostea Lui, vei simti cat de captivant este felul in care te calauzeste Dumnezeu.

Am ajuns la concluzia ca in intregime depind de Duhul Sfant. El imi este totul. El iti este totul. Isus L-a promis si Dumnezeu L-a trimis, pentru ca prin El sa poti dobandi cunostinta, putere, infiere si partasie. El te va unge, te va ajuta, va sufla peste tine, te va mangaia, te va calauzi si conduce, te va ajuta sa te rogi si va face mult mai mult.

El asteapta sa incepi cu El o partasie care iti va schimba viata pentru totdeauna. De tine insa depinde sa-I faci invitatia.

Iar in zori, cand se va ridica soarele – in asteptarea Lui de dor – El va tanji sa te auda cum spui: “Buna dimineata, Duhule Sfant”.